

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับ
นักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร

โดย
นายณัฐนันท์ แยมฉาย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ
สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร

โดย
นายณรัตน์ แยมฉาย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2559
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE USE OF TASK-BASED LEARNING
TO ENHANCE ENGLISH ORAL PRESENTATION SKILL FOR 1ST YEAR STUDENTS,
SILPAKORN UNIVERSITY

A Thesis Submitted in partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Education Silpakorn University

Academic Year 2016

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

57254303 : การสอนภาษาอังกฤษ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน, การพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ

นาย ณัฐณ์ แย้มฉาย: การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : อาจารย์ ดร. สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และ 2) ศึกษาระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 35 คน ที่กำลังศึกษาวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โดยได้จากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานจำนวน 4 แผน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ 3) เกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สถิติที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ค่าสถิติทดสอบ t แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการศึกษาพบว่า 1) ความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ 2) ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ในระดับมากที่สุด

57254303 : Major (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Keyword : Task-based learning, Oral presentation

MR. Nurat YAMCHAI: The Use of Task-based Learning
to Enhance English Oral Presentation Skill for 1st Year Students, Silpakorn University

Thesis advisor : Suneeta Kositchaivat, Ph.D.

The purposes of this research were to: 1) compare the students' oral presentation skill before and after using the task-based learning, and 2) survey the students' satisfactions toward the task-based learning. The sample consisted of 35 first-year undergraduate students, Faculty of Engineering and Industrial Technology, Silpakorn University, enrolled in English Skills Development class during the second semester of the academic year 2016. The research instruments were: 1) four task-based lesson plans, 2) direct test of an oral presentation skill, 3) rubric of an oral presentation skill, and 4) a questionnaire to survey the students' satisfactions toward the task-based learning. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation and t-test independent.

The result of the study were as follows: 1) The students' oral presentation skill after studying through the task-based learning was significantly higher than before studying through the task-based learning at the .05 level and 2) The students' satisfactions toward the task-based learning were at the highest level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร.สุนีตา โขจิตชัยวัฒน์ และ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม อาจารย์ ดร.ภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูล ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทั้ง 2 ท่านที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษาและชี้แนะอย่างละเอียดในทุกขั้นตอนการดำเนินการด้วยความทุ่มเทตั้งแต่เริ่มต้นจนงานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษบา บัวสมบุญรณ์ ที่ให้ความกรุณาเป็นประธานกรรมการสอบให้กับผู้วิจัย และกรุณาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะด้วยดีตลอดมาเพื่อความสมบูรณ์ของงานวิจัยอีกด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร.ธีรศักดิ์ อุณารมย์เลิศ ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายใน และขอกราบขอบพระคุณ ดร.พนอ สงวนแก้ว ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก และกรุณาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ด้วยดีตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์วชิระ จันทราช อาจารย์มัทธนา พันธุ์ดี และ อาจารย์สถาพร รุ่งสว่าง ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พร้อมแสดงความคิดเห็นและให้ข้อแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบกราบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปาเจรา พัฒนถาบุตร คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ที่ให้ความกรุณาให้ผู้วิจัยใช้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ให้ความร่วมมือเป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยด้วยความเต็มใจ และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ให้ความร่วมมือในการหาประสิทธิภาพเครื่องมือการวิจัยด้วยความเต็มใจ

ท้ายที่สุดขอกราบขอบพระคุณ นางประนอม แยมฉาย ผู้เป็นมารดาที่ให้แรงบันดาลใจและส่งเสริมให้ผู้วิจัยศึกษาเล่าเรียนจนถึงระดับมหาบัณฑิต และขอขอบคุณกำลังใจดี ๆ จากสมาชิกทุกคนในครอบครัวแยมฉาย และมาระโว ที่ช่วยให้ผู้วิจัยเล่าเรียนจนประสบผลสำเร็จใจที่สุด

ณัฐัน แยมฉาย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่ 1	1
บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
กรอบแนวคิดการวิจัย	5
วัตถุประสงค์การวิจัย	6
คำถามการวิจัย	6
สมมติฐานการวิจัย	6
ขอบเขตการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	8
บทที่ 2	9
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	9
1. คำอธิบายรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ.....	10
2. กรอบมาตรฐานความสามารถภาษาอังกฤษ (CEFR)	10
3. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน.....	10
3.1 คำจำกัดความของภาระงาน.....	11
3.2 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	12

3.3 ประเภทของกิจกรรมเน้นภาระงาน	14
3.4 การลำดับความยากง่ายของภาระงาน	18
3.5 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	20
3.6 การประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน.....	22
4. การพุดนำเสนอ	23
4.1 ความหมายของการพุดนำเสนอ	23
4.2 ขั้นตอนการเตรียมพุดนำเสนอ	24
4.3 ภาษาเพื่อการพุดนำเสนอภาษาอังกฤษ.....	42
4.4 การประเมินความสามารถการพุดนำเสนอภาษาอังกฤษ.....	48
5. ความพึงพอใจ	59
คำจำกัดความ.....	60
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	62
งานวิจัยในประเทศ.....	62
งานวิจัยต่างประเทศ.....	67
บทที่ 3	70
วิธีดำเนินงานวิจัย	70
ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน.....	70
ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมืองานวิจัย	74
ขั้นตอนที่ 3 การศึกษานำร่อง	87
ขั้นตอนที่ 4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	92
ขั้นตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	93
บทที่ 4	95
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	95

ผลการศึกษตามวัตถุประสงค์ ข้อที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	95
ผลการศึกษตามวัตถุประสงค์ ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างที่มี ต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	97
บทที่ 5	101
สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	101
สรุปผลการวิจัย.....	101
อภิปรายผล.....	101
ข้อเสนอแนะ	104
ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้.....	104
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	104
ภาคผนวก.....	105
รายการอ้างอิง	146
ประวัติผู้เขียน	153

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในศตวรรษที่ 21 นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางด้านข้อมูลข่าวสารถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลาย ส่งผลให้ภาษาอังกฤษกลายเป็นภาษาที่มีผู้นิยมใช้มากที่สุดหรือสามารถใช้ได้ทั่วโลก โดยเทคโนโลยีในปัจจุบันมีการพัฒนาอย่างมาก ส่งผลให้ภาษาอังกฤษเป็นเสมือนเครื่องมือสำคัญในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูล หรือแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ จากทั้งในและนอกประเทศ (Dolati & Mikaili, 2011; อารีรักษ์ มีแจ่ม, ดุษฎี รุ่งรัตนกุล, นันทวัน ชุมตันติ, & อภิชัย รุ่งเรือง, 2554) นอกจากนี้ภาษาอังกฤษในปัจจุบันมีความสำคัญอย่างมากสำหรับประเทศไทยและประเทศสมาชิกในประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการติดต่อสื่อสารและค้าขายระหว่างประเทศ ดังนั้นเพื่อเตรียมความพร้อมและปรับตัวให้สามารถรับมือกับการเปิดการค้าเสรีสมาคมอาเซียน กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความสำคัญและความจำเป็นของภาษาอังกฤษ จึงได้กำหนดแผนพัฒนาการศึกษาโดยกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ผู้เรียนทุกคนต้องได้รับการเรียนรู้และมีการกำหนดมาตรฐานตัวชี้วัดความรู้ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียนโดยกำหนดให้ผู้เรียนที่ผ่านการศึกษาระดับพื้นฐานต้องสามารถใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังประชาคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชนให้มีความพร้อมด้านภาษาเพื่อก้าวสู่การค้าเสรีสมาคมอาเซียนและเวทีโลกได้อย่างสง่างาม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555)

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อนักศึกษาในประเทศไทยเป็นอย่างมาก (Sarkis, 2012; Tribolet, 2012) ดังนั้นนักศึกษาไทยควรได้รับการพัฒนาให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ เนื่องจากเป็นทักษะที่ใช้ติดต่อสื่อสารหรือค้าขายระหว่างประเทศได้แล้วยังสามารถแสดงถึงระดับความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนได้อย่างแท้จริงได้อีกด้วย (Ur, 1981) รวมทั้งสามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ (Richards & Rodgers, 1986) นอกจากนี้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษจะจำเป็นต่อผู้เรียนแล้ว ความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษเป็นอีกหนึ่งความสามารถที่จำเป็นต่อผู้เรียนด้วยเช่นกัน เนื่องจากการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความรู้ความสามารถด้านต่างๆ เช่น ด้านความรู้

ความสามารถทางภาษา ด้านการสืบค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้น ด้านการใช้เหตุผลเชิงตรรกะประกอบการแสดงความคิดเห็น และด้านการเลือกใช้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ซึ่งกระบวนการการเรียนรู้จากบริบทรอบตัวและนำมาใช้นำเสนอข้อมูลสามารถพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการพูดของผู้เรียนได้ (Essberger, 1997) นอกจากนี้ยังส่งเสริมการทำงานเป็นทีม ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง (King, 2002; ลิตา ทายะติ, 2551; อารี พันธุ์มณี, 2546) รวมทั้งเป็นความสามารถที่สำคัญต่อการทำงานในอนาคตอีกด้วย (Emden & Becker, 2010) โดยผู้วิจัยเล็งเห็นว่าความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นและมีประโยชน์ต่อนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 เนื่องจากคะแนนเฉลี่ยทักษะการพูดของผู้เรียนมีค่าน้อยกว่าคะแนนทักษะการเขียนในปีการศึกษา 2558 จึงแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความรู้ทางภาษาอังกฤษแต่ไม่สามารถถ่ายทอดผ่านการพูดสื่อสารได้ดีเท่าการเขียน นอกจากนี้แบบฝึกการพูดหรือกิจกรรมการพูดในหนังสือเรียนมีเนื้อหาหรือบริบทไกลตัวผู้เรียน จึงทำให้ผู้เรียนขาดความพร้อมและแรงจูงใจในกิจกรรมนั้น ๆ แต่หากผู้เรียนได้ทำแบบฝึกการพูดหรือกิจกรรมการพูดในหนังสือเรียนโดยวิธีการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ ผู้เรียนจะมีโอกาสได้สืบค้นข้อมูลเตรียมความพร้อมและฝึกฝน ซึ่งกระบวนการเหล่านี้ช่วยสร้างความมั่นใจและแรงจูงใจในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแก่ผู้เรียนอีกด้วย

ปัจจุบันประเทศไทยได้ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ซึ่งมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะสำคัญด้านภาษาได้แก่ การใช้ภาษาเพื่อสื่อสาร และการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) แม้ว่าประเทศไทยได้เริ่มใช้หลักสูตรการศึกษาที่เล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมาเป็นเวลา 8 ปี แต่กระนั้นนักศึกษาไทยส่วนใหญ่ยังมีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับอ่อนเมื่อเปรียบเทียบกับผลการสอบประเมินตามเกณฑ์มาตรฐานสากล และไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ (บุบผา อยู่ทรัพย์, 2555) นอกจากนั้นประเทศไทยถูกจัดอันดับอยู่ต่ำกว่าประเทศอื่น ๆ ในอาเซียนในด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (สมเกียรติ อ่อนวิมล, 2560) โดยผลการศึกษาขององค์กรด้านการศึกษาของประเทศสวีตเซอร์แลนด์ระบุว่าคุณภาพการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยในระดับผู้ใหญ่อยู่ในอันดับที่ 14 จากการสำรวจ 16 ประเทศในเอเชีย และถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่ขาดทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอย่างมาก (English Proficiency Index. [internet], 2016) เนื่องจากผู้สอนเริ่มต้นการสอนภาษาอังกฤษจากการอ่านและการเขียน ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ (อดิศา เตียว et al., 2547) รวมทั้งการสอนที่เริ่มเรียนไวยากรณ์แล้วค่อยฝึกทักษะการพูด ส่งผลให้ผู้เรียนกลัวพูดผิดหลักไวยากรณ์และไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษในที่สุด (พารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา, 2556) นอกจากนั้นผู้สอนไม่เริ่มสอนจากเนื้อหาในระดับง่าย แต่ผู้สอนมุ่งเน้นเนื้อหาเพื่อสอบในระดับภาษาอังกฤษวิชาการซึ่งแตกต่างจากประเทศอื่น ๆ

ที่เรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานทางสังคมก่อน จึงส่งผลให้ผู้เรียนที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษไม่มั่นคงและไม่สามารถเรียนรู้เนื้อหาเหล่านั้นได้ (คริสโตเฟอร์ ไรท์, 2558) นอกเหนือจากปัญหาด้านการสอนที่ไม่มุ่งเน้นพัฒนาทักษะการพูดแล้ว ปัจจัยสำคัญของปัญหานี้คือตัวผู้สอนเอง โดยปัจจุบันผู้สอนขาดความรู้ทางภาษาและบางครั้งครูหนึ่งคนอาจรับผิดชอบการสอนมากกว่าหนึ่งวิชา จึงทำให้ประสิทธิภาพในการสอนมีไม่เพียงพอ (คริสโตเฟอร์ ไรท์, 2558; วรากรณ์ สามโกเศศ, 2558; อติศา เตียว et al., 2547) และการแก้ปัญหานี้ต้องอาศัยหลายปัจจัย เช่น การฝึกหัดครู การเลี้ยงดูเด็ก และการใช้วิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสม (ไมเคิล เดวิด เซลปี, 2558) จึงกล่าวได้ว่าครูผู้สอนมีบทบาทและหน้าที่สำคัญในการแก้ปัญหานี้โดยตรง ดังนั้นผู้สอนควรพัฒนาความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของตนเองอยู่ตลอดเวลาและควรเลือกใช้วิธีการสอนเพื่อมุ่งเน้นพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกฝนและใช้ภาษาอย่างเหมาะสม

จากความสำคัญของความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษและสภาพปัญหาการเรียนการสอนในประเทศไทย การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning) คือการจัดการสอนที่เหมาะสมกับสภาพปัญหาดังกล่าว เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนรูปแบบนี้มีจุดเด่นดังนี้ 1) ผู้สอนสามารถเลือกเนื้อหาการเรียน จำลองสถานการณ์ในชั้นเรียน และกำหนดชิ้นงานที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน เพื่อส่งผลให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของสิ่งที่เรียนและทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน 2) การสอนเรื่องหลักไวยากรณ์และการแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาจะเกิดขึ้นหลังปฏิบัติชิ้นงานสำเร็จ เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความกังวลขณะปฏิบัติการภาระงาน โดยการสอนหลักไวยากรณ์ในขั้นสุดท้ายมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มความถูกต้องและความคล่องแคล่วทางภาษารวมทั้งสร้างความมั่นใจ 3) ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษอย่างมั่นใจและเป็นธรรมชาติ และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีประสบการณ์การสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยผู้สอนมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการเรียนรู้ 4) ส่งเสริมสนับสนุนการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และมีเวลาเรียนรู้จากกันและกัน หรือคนเรียนเก่งช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อนกว่า (Brumfit, 1984; Ellis, 2003; Littlewood, 1981; Nunan, 2004; Prabhu, 1987; J. Willis, 1996)

จากการค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานพบว่าการวิจัยส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นการพัฒนาด้านทักษะการพูดและการสื่อสาร เช่น การพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา (นิลุบล จิตต์มั่น, 2547) การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนผู้ใหญ่ (ปิยธิดา วงศ์ไข่, 2547) การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (สุพัตรา กองทรัพย์, 2550) การใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานที่เน้นประสบการณ์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาวิชาการโรงแรมและ

การท่องเที่ยว (ไชยยันต์ โตะเทศ, 2551) การบูรณาการกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนระดับก้าวหน้า (สุกานดา ญาติพร้อม, 2551) การพัฒนาความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเอง โดยการเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยวของนักเรียนระดับก้าวหน้า (นนทพัทธ์ เมืองยศ, 2552) การส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของผู้เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว (สุปรียา เตจ๊ะตา, 2552) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นการใช้กิจกรรมภาระงานเพื่อการสื่อสาร (วัชรภรณ์ หนูหล้า, 2553) การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสาร (ทัศนีย์ ธราพร, 2556) การพัฒนาการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (สรลาลี ทองแถม, 2556) แต่อย่างไรก็ตามงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นมิได้มุ่งเน้นพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ รวมทั้งยังไม่มีงานวิจัยในประเทศไทยที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ ทั้ง ๆ ที่ความสามารถนี้มีประโยชน์ต่อผู้เรียนทั้งในด้านการเรียน การทำงาน และการใช้ชีวิตหลังจบการศึกษา

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความจำเป็นในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากรที่กำลังศึกษาวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ (English Skills Development 081103) เพื่อประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนในการประยุกต์ใช้ความสามารถนี้กับการศึกษาในอนาคต นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถประยุกต์ใช้ความสามารถนี้กับการทำงานในอนาคตได้อีกด้วย

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้แสดงดังแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังต่อไปนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร
2. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร

คำถามการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร” ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร สูงกว่าก่อนใช้หรือไม่
2. ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร อยู่ในระดับมากหรือไม่

สมมติฐานการวิจัย

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษและการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ทำให้สามารถตั้งสมมติฐานงานวิจัยได้ ดังนี้

1. ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร สูงกว่าก่อนใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร

2. ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่กำลังศึกษาวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ (English Skills Development 081103)

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 35 คน ที่กำลังศึกษาวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ (English Skills Development 081103) กลุ่มเรียนที่ 930 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โดยได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ

2.2.2 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-based Learning) หมายถึง การเรียนการสอนโดยใช้ภาระงานนำไปสู่การเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อความหมายมากกว่าความรู้ด้านไวยากรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นก่อนปฏิบัติงาน 2) ขั้นปฏิบัติงาน และ 3) ขั้นหลังปฏิบัติงาน

2. การพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการพูดเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิดเห็น ข้อเท็จจริงภายในเวลาที่กำหนด มีวัตถุประสงค์การพูดที่ชัดเจน และมีการเตรียมตัวล่วงหน้า โดยการพูดรูปแบบนี้ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) บทนำ 2) เนื้อเรื่อง และ 3) สรุป

3. ความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ หมายถึง คะแนนที่ผู้เรียนได้จากการทำแบบทดสอบการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษทางตรง โดยใช้เกณฑ์การประเมินการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษด้านเนื้อหา การออกเสียง หลักไวยากรณ์ ความคล่องแคล่วทางภาษา และบุคลิก

4. ความพึงพอใจ หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบสอบถามความพึงพอใจด้านทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ระดับพึงพอใจมากที่สุดจนถึงระดับพึงพอใจน้อยที่สุด

5. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประโยชน์ที่ได้รับ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับประโยชน์ ดังนี้

1. ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่มีประสิทธิภาพด้านการพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ และเป็นประโยชน์ต่อสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่ต้องการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษหรือทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
3. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร” ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารด้านต่าง ๆ ได้แก่ 1) คำอธิบายรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ 2) กรอบมาตรฐานความสามารถภาษาอังกฤษ (CEFR) 3) การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน 4) การพูดนำเสนอ 5) ความพึงพอใจ 6) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาเป็นแนวทางในการพัฒนาเครื่องมือในบทที่ 3 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. คำอธิบายรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ
2. กรอบมาตรฐานความสามารถภาษาอังกฤษ (CEFR)
3. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
 - 3.1 คำจำกัดความของภาระงาน
 - 3.2 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
 - 3.3 ประเภทของกิจกรรมเน้นภาระงาน
 - 3.4 การลำดับความยากง่ายของภาระงาน
 - 3.5 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
 - 3.6 การประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
4. การพูดนำเสนอ
 - 4.1 ความหมายของการพูดนำเสนอ
 - 4.2 ขั้นตอนการเตรียมพูดนำเสนอ
 - 4.3 ภาษาเพื่อการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ
 - 4.4 เกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ
5. ความพึงพอใจ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. คำอธิบายรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

วิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ (English Skills Development 081103) คือ รายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาภาษา ของมหาวิทยาลัยศิลปากร ที่มีวัตถุประสงค์มุ่งฝึกทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน โดยฝึกการอ่านและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่สามารถนำข้อมูลจากเรื่องที้อ่านไปประกอบการเขียน ฟังจับใจความและสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง

2. กรอบมาตรฐานความสามารถภาษาอังกฤษ (CEFR)

กรอบมาตรฐานความสามารถภาษาอังกฤษ (CEFR) คือ การกำหนดมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษของประชากรของประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป เพื่อให้สถานศึกษาในแต่ละประเทศออกแบบหลักสูตรการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้ประชากรของประเทศนั้น ๆ สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แลกเปลี่ยนความรู้และวัฒนธรรม รวมทั้งสามารถดำเนินธุรกิจต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรอบมาตรฐานความสามารถภาษาอังกฤษด้านความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ

กรอบมาตรฐานความสามารถภาษาอังกฤษ CEFR ในระดับ B1 คือระดับความรู้พื้นฐานของผู้เรียนที่เพิ่งจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา และความรู้ระดับ B2 คือระดับความรู้ที่รายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ คาดหวังไว้หลังผู้เรียนได้รับการศึกษารายวิชาวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

โดยข้อมูลจากสถาบันภาษาอังกฤษ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558) กรอบมาตรฐานความสามารถภาษาอังกฤษ CEFR ด้านความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษในระดับ B1, B1+ และ B2 ระบุไว้ว่า ผู้เรียนสามารถพูดนำเสนอผลงานที่ได้เตรียมล่วงหน้าอย่างถูกต้อง ชัดเจน ยกตัวอย่างประกอบอย่างเหมาะสม และตอบคำถามได้ถูกต้อง

3. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-based Learning) คือ การเรียนการสอนโดยใช้ภาระงานนำไปสู่การเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง โดยการใช้ภาระงานมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อความหมายมากกว่าพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์

3.1 คำจำกัดความของภาระงาน

(Richards & Rodgers, 1986) ได้ให้ความหมายของ “ภาระงาน” ว่า กิจกรรมหรือการกระทำที่ถูกดำเนินการโดยกระบวนการทางภาษา หรือความเข้าใจทางภาษา เช่น การวาดแผนที่จาก การฟังเทป หรือการฟังคำสอนและปฏิบัติตามคำสั่ง โดย “ภาระงาน” อาจเกี่ยวหรือ ไม่เกี่ยวข้องกับผลผลิตทางภาษา ดังนั้นผู้สอนต้องระบุให้ชัดเจนว่า “ภาระงาน” นั้นควรคำนึงถึงสิ่งใด เพื่อให้บรรลุผลหรือสำเร็จสมบูรณ์ โดยเชื่อว่าการใช้กิจกรรมที่หลากหลายในการเรียน การสอนจะช่วยให้มีการใช้ภาษาในการสื่อสารมากขึ้น

(Prabhu, 1987) ได้ให้คำนิยาม “ภาระงาน” ว่า กิจกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุ เป้าหมายหรือประสบผลสำเร็จ โดยใช้ข้อมูลที่ได้นำมาและผ่านกระบวนการ ทางความคิด และผู้สอน สามารถควบคุมและกำหนดข้อบังคับได้

(Lee, 2000) ได้นิยาม “ภาระงาน” ว่า กิจกรรมในห้องเรียนหรือแบบฝึกหัดที่มุ่งให้เกิด ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและมีกลไกสำหรับการวางโครงสร้างการสื่อสาร และลำดับการสื่อสาร นอกจากนี้ “ภาระงาน” นั้นหมายถึงความพยายามในการเรียนรู้ภาษาที่ผู้เรียนต้องเข้าใจ ภาษาเป้าหมาย จัดการภาษาเป้าหมาย และสร้างผลงานจากภาษาเป้าหมาย

(Ellis, 2003) ได้ให้ความหมายของ “ภาระงาน” ว่า แผนงานที่ต้องการให้ผู้เรียนปฏิบัติ เพื่อบรรลุเป้าหมาย และสามารถประเมินผลได้ทั้งในด้านความถูกต้องและความเหมาะสม ของเนื้อหา และเน้นให้ผู้เรียนสนใจความหมาย และใช้แหล่งทรัพยากรทางภาษาของตนเอง แม้ว่ารูปแบบของภาระงานจะชักนำให้เลือกใช้รูปแบบที่เฉพาะเจาะจงก็ตาม นอกจากนี้ “ภาระงาน” ยังหมายถึงผลลัพธ์ทางการใช้ภาษาที่มีความคล้ายคลึงกับโลกแห่งความจริง เช่น ทักษะการพูด การเขียน และกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ

(Nunan, 2004) ได้ให้คำนิยาม “ภาระงาน” ว่า ชิ้นงานที่ถูกทำในห้องเรียน และ เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจในภาษาเป้าหมาย การจัดการภาษาเป้าหมาย การสร้างผลผลิต ทางภาษาเป้าหมายหรือการสื่อสารในภาษาเป้าหมาย โดยเน้นการใช้ความรู้หลักไวยากรณ์ของผู้เรียน ให้เกิดประโยชน์ เพื่อเน้นการสื่อความหมายมากกว่าการเข้าใจหลักไวยากรณ์ และ “ภาระงาน” ควรมีความครบถ้วนสมบูรณ์ และมีรายละเอียดครบถ้วนในแต่ละขั้นตอนของกิจกรรม เช่น ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนท้ายกิจกรรม

(J. Willis, 1996) ได้นิยาม “ภาระงาน” ว่า กิจกรรมมีความเกี่ยวข้องกับความสนใจของ ผู้เรียน ซึ่งเป็น กิจกรรมที่เน้น การสื่อความหมายเป็นหลัก และให้ความสำคัญ กับ การบรรลุกิจกรรม และกิจกรรมมีความเกี่ยวข้องกับโลกความจริง รวมทั้งมีผลผลิตทางภาษาและ การประเมินผลผลิตทางภาษา

กล่าวโดยสรุป ภาระงาน คือ กิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้เรียนลงมือปฏิบัติได้เสร็จสมบูรณ์ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยมีการระบุขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมเหล่านั้นอย่างชัดเจน และกิจกรรมมีการส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน มีความสอดคล้องกับชีวิตประจำวันหรือชีวิตจริง และมีการประเมินผล โดยให้การเน้นความหมายของภาษาเป้าหมายมากกว่าหลักไวยากรณ์หรือรูปแบบของภาษา

3.2 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การจัดการเรียนการสอนแต่ละรูปแบบประกอบไปด้วยองค์ประกอบทางการสอนที่แตกต่างกัน โดยผู้สอนจำเป็นต้องมีความเข้าใจองค์ประกอบทั้งหมดของรูปแบบการสอนนั้น ๆ เพื่อจัดการเรียนการสอนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

(Ellis, 2003) กล่าวว่า องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานควรประกอบไปด้วย 5 ปัจจัยดังนี้

- 1) จุดมุ่งหมาย (Goals) คือ วัตถุประสงค์ทั่วไปของภาระงาน เช่น ด้านความสามารถการติดต่อสื่อสาร ด้านทักษะทางภาษา หรือเชิงวาทกรรม
- 2) ตัวป้อน (Input) คือ ข้อมูลที่ใช้สำหรับทำกิจกรรมเน้นภาระงาน อาจอยู่ในรูปแบบคำพูดหรือไม่เป็นคำพูดก็ได้ เช่น รูปภาพ แผนที่ หรืองานเขียน
- 3) เงื่อนไข (Conditions) คือ วิธีการนำเสนอข้อมูล หรือวิธีที่นำข้อมูลไปใช้ทำกิจกรรม เช่น ผู้เรียนสองคนเห็นข้อมูลในเวลาจำกัด (กิจกรรมฝึกความจำ) หรือผู้เรียนสองคนได้รับข้อมูลที่ต่างกัน (กิจกรรมการเปรียบเทียบ) หรือกิจกรรมเดียว (การเล่าเรื่องหน้าชั้นเรียนและผู้ฟังมีหน้าที่วาดภาพตาม)
- 4) การดำเนินงาน (Procedure) คือ ขั้นตอนหรือวิธีการดำเนินกิจกรรม เช่น กำหนดประเภทของงานว่าเป็นงานเดี่ยว งานคู่ หรืองานกลุ่ม หรือกำหนดเวลาทำงาน
- 5) ผลลัพธ์ (Outcomes) มี 2 รูปแบบประกอบไปด้วย
 - 5.1) ผลงานที่ได้หลังการทำกิจกรรม
 - 5.2) กระบวนการเรียนรู้ และกระบวนการทางภาษาที่เกิดขึ้นในขั้นทำกิจกรรม เช่น การลำดับข้อมูล การจับคู่ การเปรียบเทียบ การให้เหตุผล การประเมิน การตัดสินใจ การตั้งสมมุติฐาน

(Nunan, 2004) ได้สังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานจาก Shavelson, 1981: 478; Candlin, 1987: 10-12; Wright, 1987 ไว้ 6 ประเด็น ดังนี้

1) จุดมุ่งหมาย (Goals) คือ เป้าหมายโดยทั่วไปของกิจกรรมเน้นภาระงาน หรือผลลัพธ์ที่ได้จากการทำกิจกรรมเน้นภาระงาน ซึ่งเป็นเป้าหมายที่สอดคล้องกับความสนใจ และสมรรถภาพของผู้เรียน โดยผู้สอนสามารถบอกจุดมุ่งหมายของกิจกรรมให้แก่ผู้เรียนโดยตรง หรือตั้งคำถามถึงความสำคัญของหัวเรื่องที่เรียน หรือบอกโดยนัย เพราะผู้เรียนสามารถรับรู้ได้จาก กิจกรรม โดยทั่วไปกิจกรรมเน้นภาระงานอาจมีจุดมุ่งหมายมากกว่าหนึ่งอย่างเพราะกิจกรรมเน้นภาระงานอาจมีความซับซ้อน หรือมีกิจกรรมย่อย ๆ แทรกอยู่

2) ตัวป้อนทางภาษา (Input) คือ ข้อมูลที่ผู้สอนจัดเตรียมให้ผู้เรียนใช้เพื่อบรรลุภาระงาน และควรเป็นข้อมูลที่เหมาะสมกับความต้องการ ความสนใจ สมรรถภาพของผู้เรียน สอดคล้องกับโลกแห่งความจริง และมีลักษณะ “แท้จริง (Authenticity)” ซึ่งหมายถึงข้อมูลภาษาพูด (Authentic spoken text) หรือข้อมูลภาษาเขียน (Authentic written text) ที่เน้นการสื่อสารมากกว่าการสอนภาษา และผู้สอนควรใช้ตัวป้อนทางภาษาจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย เพราะเป็นการส่งเสริมให้กิจกรรมสอดคล้องกับผู้เรียน และเพิ่มความรู้เรื่องโครงสร้างทางภาษาในบริบทที่หลากหลาย เช่น ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ หรือเศรษฐศาสตร์

3) การดำเนินงาน (Procedures) คือ การระบุสิ่งที่ผู้เรียนต้องทำกับตัวป้อนทางภาษา (Input)

4) บทบาทผู้สอน (Teacher role) คือ การระบุว่าผู้สอนมีหน้าที่อะไรในขณะ ที่ดำเนินกิจกรรม

5) บทบาทผู้เรียน (Learner role) คือ การระบุว่าผู้เรียนมีบทบาทอะไรในขณะ ที่ดำเนินกิจกรรม

6) สถานที่ (Settings) คือ การจัดสภาพห้องเรียนให้สอดคล้องกับงาน และควรคำนึงถึงจำนวนผู้เรียนหรือขนาดห้องเรียน

กล่าวโดยสรุป องค์ประกอบหลักของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานประกอบไปด้วย จุดมุ่งหมาย ตัวป้อน การดำเนินกิจกรรม บทบาทผู้สอน บทบาทผู้เรียน สถานที่ และผลลัพธ์

3.3 ประเภทของกิจกรรมเน้นภาระงาน

กิจกรรมเน้นภาระงาน คือ กิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนที่โยงผู้เรียนเข้ากับจุดประสงค์การสอน โดยกิจกรรมเน้นภาระงานมีลักษณะมุ่งพัฒนาทักษะการสื่อความหมายมากกว่าพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์

(Ellis, 2003) ประเภทของกิจกรรมเน้นภาระงานแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1) รูปแบบวิธีการสอน (Pedagogic classification) ประกอบด้วยกิจกรรมเน้นภาระงาน 6 ประเภท ดังนี้

1.1) การเขียนรายการ (Listing) คือ งานที่ผู้เรียนต้องเขียนรายการสิ่งที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนดเพื่อบรรลุกิจกรรม

1.2) การเรียงลำดับและจัดประเภท (Ordering and Sorting) คือ งานที่เกี่ยวข้องกับการลำดับเหตุการณ์หรือความสำคัญ การจัดอันดับ การจัดกลุ่ม หรือการจำแนกประเภท

1.3) การเปรียบเทียบ (Comparing) คือ งานที่เกี่ยวข้องกับการหาความแตกต่างหรือความคล้ายคลึงกันของข้อมูล

1.4) การแก้ปัญหา (Problem-solving) คือ งานที่ผู้เรียนต้องใช้สติปัญญาและเหตุผลเพื่อแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่กำหนด

1.5) การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ส่วนบุคคล (Sharing personal experience) คือ งานที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พูดคุยเกี่ยวกับตนเอง แลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตนเองอย่างเป็นอิสระ

1.6) งานสร้างสรรค์ (Creative tasks) คือ งานที่ผู้เรียนทำเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม เช่น โครงงาน แผ่นพับโฆษณา แฟ้มสะสมงาน หนังสือพิมพ์ห้อง หรือวารสาร

2) รูปแบบทางวาทศาสตร์ (Rhetorical classification) คือ กิจกรรมที่จัดทำขึ้นอย่างสอดคล้องกับทฤษฎีทางวาทศาสตร์ซึ่งจำแนกคำพูดตามโครงสร้างประโยคและคุณลักษณะทางภาษาศาสตร์ เช่น การให้ผู้เรียนใช้ภาษาตามโครงเรื่อง (Genre) ที่กำหนด เช่น ให้ผู้เรียนเขียนจดหมายลาป่วยถึงครูประจำชั้น หรือเขียนจดหมายถึงเพื่อนร่วมชั้น

3) รูปแบบกระบวนการคิด (Cognitive classification) ประกอบด้วยกิจกรรมเน้นภาระงาน 3 ประเภท คือ

3.1) กิจกรรมหาข้อมูลที่หายไป (Information gap activity) คือ งานที่ผู้เรียนต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน หรือการใช้ข้อมูลที่ได้รับเพื่อเติมคำลงในตารางให้สมบูรณ์

3.2) กิจกรรมหาสาเหตุที่หายไป (Reasoning gap activity) คือ งานที่ผู้เรียนต้องใช้การสื่อความหมาย การคาดการณ และการให้เหตุผล เพื่อบรรลุกิจกรรม เช่น การให้ผู้เรียนหาตารางการทำงานของผู้สอน จากตารางเรียนของผู้เรียนที่เรียนกับผู้สอนคนนั้น

3.3) กิจกรรมหาความคิดที่หายไป (Opinion-gap activity) คือ งานที่ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็น ความชอบ ความรู้สึก หรือทัศนคติส่วนบุคคลได้อย่างอิสระ เช่น การเติมคำเพื่อให้เรื่องสมบูรณ์

(Nunan, 2004) ประเภทของกิจกรรมเน้นภาระงานแบ่งออกเป็น 5 รูปแบบ ดังนี้

1) รูปแบบกระบวนการคิด (Cognitive) ประกอบไปด้วยภาระงาน 8 ประเภท ดังนี้

1.1) การจัดประเภทของข้อมูล (Classifying) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนต้องจัดข้อมูลที่คล้ายคลึงกันเข้าไว้ด้วยกัน เช่น การจัดประเภทของข้อมูล โดยพิจารณาจากความหมาย

1.2) การทำนายอนาคต (Predicting) คือ กิจกรรมที่ให้โอกาสผู้เรียนได้คาดเดาสິงที่จะเกิดขึ้นในกระบวนการเรียนรู้ เช่น การคาดเดาเรื่องที่จะเรียนจากหัวข้อ

1.3) การโน้มน้าว (Inducing) คือ กิจกรรมที่สอดแทรกความรู้ทางภาษาที่ผู้สอนจัดสรรไว้ เช่น การสังเกตหลักไวยากรณ์ Past simple tense จากกิจกรรมที่ได้ทำ

1.4) การจดบันทึก (Taking notes) คือ กิจกรรมที่ผู้ต้องจดบันทึกใจความสำคัญของเรื่องนั้น ๆ เป็นภาษาของผู้เรียน

1.5) แผนผังความคิดรวบยอด (Concept mapping) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนต้องเสนอใจความสำคัญของข้อมูลในรูปแบบแผนผัง

1.6) การโยงสิ่งที่เรียน (Inferencing) คือ กิจกรรมที่ให้โอกาสผู้เรียนได้ใช้ความรู้ที่ได้เรียนในสถานการณ์ใหม่ ๆ

1.7) การแยกแยะ (Discriminating) เช่น กิจกรรมที่ผู้เรียนต้องแยกแยะข้อมูล เช่น การแยกแยะระหว่างข้อมูลหลักและข้อมูลสนับสนุน

1.8) การทำแผนภาพ (Diagraming) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนต้องเปลี่ยนข้อมูลที่ได้รับหรือข้อมูลสำคัญเป็นแผนภาพ

2) รูปแบบการติดต่อสื่อสาร (Interpersonal) ประกอบไปด้วยภาระงาน 2 ประเภท

2.1) การทำงานร่วมกัน (Co-operating) คือ กิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนทำงานร่วมกัน เช่น การทำงานกลุ่มขนาดเล็ก โดยสมาชิกบางคนเป็นผู้อ่านและสมาชิกที่เหลือช่วยกันเติมข้อมูลลงในตาราง

2.2) บทบาทสมมุติ (Role playing) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนได้รับบทบาทต่าง ๆ เพื่อใช้ความรู้ทางภาษาในสถานการณ์ที่กำหนดขึ้นมา เช่น การให้ผู้เรียนรับบทบาทเป็นผู้รายงานข่าว

3) รูปแบบทางภาษาศาสตร์ (Linguistic) ประกอบไปด้วยภาระงาน 6 ประเภท ดังนี้

3.1) รูปแบบบทสนทนา (Conversational patterns) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนใช้ความรู้เรื่องรูปแบบบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การจับคู่บทสนทนากับสถานการณ์ให้เหมาะสม

3.2) การฝึกฝน (Practising) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนได้รับคำสั่งให้ทำเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะทางภาษา เช่น การฝึกฟังบทสนทนา หรือการฝึกสนทนากับเพื่อน

3.3) การใช้บริบท (Using context) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนฝึกเดาความหมายของคำศัพท์ วลี หรือกรอบความคิดจากบริบท

3.4) การสรุปความ (Summarizing) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนนำเสนอข้อมูลที่สำคัญในรูปแบบการเขียนสรุปความ

3.5) การฟังจับใจความ (Selective listening) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนต้องพยายามฟังเพื่อจับใจความสำคัญ โดยไม่คำนึงถึงความหมายของทุกคำที่ได้ฟัง

3.6) การอ่านคร่าว ๆ (Skimming) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนฝึกอ่านโดยคร่าว ๆ ว่าเรื่องนั้นโดยทั่วไปแล้วพูดถึงอะไร เช่น การอ่านเนื้อเรื่องแล้วให้ตัดสินใจว่าเรื่องนั้นคือข่าวในหนังสือพิมพ์ ในบทความ ในจดหมาย หรือในโฆษณา

4) รูปแบบทางจิตใจ (Affective) ประกอบไปด้วยภาระงาน 3 ประเภท ดังนี้

4.1) การแสดงความรู้สึก (Personalizing) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ความรู้สึก และประเด็นเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้รับ เช่น การเขียนจดหมายคุยกับเพื่อน

4.2) การประเมินตนเอง (Self-evaluating) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนคำนึงถึงงานที่ได้ทำไปแล้วให้คะแนนแก่ตนเอง

4.3) การสะท้อนกลับ (Reflecting) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นถึงเรื่อง πουผู้เรียนเรียนรู้ได้ดี

5) รูปแบบความคิดสร้างสรรค์ (Creative) ประกอบไปด้วย 1 ประเภท ดังนี้

การระดมความคิด (Brainstorming) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนช่วยกันคิดเพื่อบรรลุเป้าหมายของกิจกรรม เช่น เกมแข่งนึกคำศัพท์เกี่ยวกับสีให้มากที่สุด

(D. Willis & Willis, 2007) แบ่งกิจกรรมเน้นภาระงานตามรูปแบบกระบวนการคิดออกเป็น 7 ประเภท ดังนี้

1) การเขียนรายการ (Listing) คือ ภาระงานที่ให้ความสำคัญต่อการระดมความคิด ซึ่งเป็นการดึงผู้เรียนเข้ามีส่วนร่วมกับการกิจกรรม และเป็นภาระงานที่ให้ความสำคัญต่อการค้นหาข้อเท็จจริง ซึ่งภาระงานนี้ควรใช้ใน ช่วงเริ่มของงานเพราะเป็นงานที่ช่วยเกริ่นหรือนำเรื่องให้แก่ผู้เรียน และช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ

2) การเรียงลำดับและจัดประเภท (Ordering and Sorting) คือ ภาระงานที่ผู้เรียนต้องใช้ความรู้ความเข้าใจมากกว่ากิจกรรม “การเขียนรายการ” ซึ่งภาระงานประเภทนี้ประกอบไปด้วย 3 กระบวนการ

2.1 การจัดลำดับเรื่อง เหตุการณ์ การกระทำ (Sequencing)

2.2 การจัดอันดับข้อมูล (Ranking)

2.3 การจัดประเภทของข้อมูล (Classify)

3) การจับคู่ (Matching) คือ ภาระงานที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับการเรียนการสอนแบบ Total Physical Response (TPR) โดยผู้เรียนเป็นผู้รับข้อมูลโดยการฟังหรือการอ่าน และปฏิบัติตามคำสั่งของงาน ซึ่งเป็นภาระงานที่สามารถใช้ได้กับผู้เรียนทุกระดับ เช่น การจับคู่สิ่งของจากสิ่งที่ได้ฟัง (ผู้เรียนระดับพื้นฐาน) หรือการระบุชื่อบุคคลจากข้อมูลที่ได้ฟัง (ผู้เรียนที่มีทักษะทางภาษาสูง)

4) การเปรียบเทียบ (Comparing) คือ ภาระงานที่เปรียบเทียบข้อมูลที่คล้ายคลึงกันหรือข้อมูลเรื่องเดียวกันแต่หลากหลายแหล่งที่มา โดยผู้เรียนมีหน้าที่ค้นหาความเหมือนหรือความต่างของข้อมูลนั้น

5) การแก้ปัญหา (Problem solving) คือ ภาระงานที่เน้นการแก้ปัญหา โดยผู้เรียนต้องใช้ความสามารถด้านเหตุผลและสติปัญญา ผู้เรียนจะมีความพึงพอใจ โดยกระบวนการและเวลาที่ใช้จะแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับชนิดและความซับซ้อนของปัญหา เช่น ปัญหาในชีวิตประจำวัน การตั้งสมมุติฐาน หรือการเปรียบเทียบทางเลือก

6) การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ส่วนบุคคล (Sharing personal experience) คือ ภาระงานที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พูดคุยเกี่ยวกับตนเอง แลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตนหรือเรื่องในอดีตอย่างเป็นอิสระ และมีลักษณะใกล้เคียงกับการพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการในสังคม

7) โครงการและงานสร้างสรรค์ (Projects and creative tasks) คือ ภาระงานที่ผู้เรียนทำเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม เช่น แผ่นพับโฆษณา แฟ้มสะสมงาน หนังสือพิมพ์ห้อง หรือวารสาร

กล่าวโดยสรุป กิจกรรมเน้นภาระงานมีหลากหลายประเภท ซึ่งล้วนแต่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางปัญญาของผู้เรียนในหลาย ๆ รูปแบบ เช่น รูปแบบทางวิทยาศาสตร์ รูปแบบกระบวนการคิด รูปแบบการติดต่อสื่อสาร รูปแบบทางภาษาศาสตร์ รูปแบบทางจิตใจ รูปแบบความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งเกี่ยวข้องกับรูปแบบวิธีการสอน ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเน้นกิจกรรมหรือภาระงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางปัญญาในรูปแบบการติดต่อสื่อสาร รูปแบบทางวิทยาศาสตร์ และรูปแบบกระบวนการคิด เนื่องจากผู้วิจัยต้องการพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ

3.4 การลำดับความยากง่ายของภาระงาน

การลำดับความยากง่ายของภาระงานมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เนื่องจากการลำดับความยากง่ายของภาระงานส่งผลต่อการรับรู้และความเข้าใจของผู้เรียนโดยตรง โดยการเรียนการสอนรูปแบบนี้จะเกิดประสิทธิภาพหากผู้สอนจัดลำดับความยากง่ายของภาระได้อย่างสอดคล้องและสมเหตุสมผลกับความสามารถของผู้เรียน

(Ellis, 2003) ได้สังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับการจัดลำดับภาระงานของ Bindley, 1989; Candlin, 1987; Prabhu, 1987; Nunan, 1989; Skehan, 1998; Robinson, 2001 โดยพิจารณาจากความซับซ้อนของภาระงานเพื่อจัดลำดับความยากง่ายของภาระงานซึ่งกำหนดเกณฑ์หลัก ๆ 4 ด้าน ดังนี้

1) ด้านปัจจัยหรือตัวป้อนทางภาษาของภาระงาน (Input) ประกอบไปด้วยเงื่อนไข 5 ประการ ดังนี้

1.1) สื่อการสอน (Input medium) คือ รูปแบบของสื่อการสอน เช่น รูปภาพ แผ่นผัง สื่อการสอนทางภาษาพูดหรือภาษาพูด และพบว่าผู้เรียนเข้าใจสื่อที่เป็นรูปธรรม เช่น รูปภาพ และแผ่นผัง ได้ดีกว่าตัวป้อนทางภาษาพูดและภาษาเขียน

1.2) ความซับซ้อนของภาษา (Code complexity) คือ คำศัพท์หรือประโยคที่มีผลต่อความเข้าใจของผู้เรียน โดยตัวป้อนที่เป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนคุ้นเคยหรือประโยคสั้น ๆ ไม่ซับซ้อนจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้ดีกว่าคำศัพท์ที่ไม่พบเห็นบ่อยหรือประโยคที่ซับซ้อน

1.3) ความซับซ้อนของกระบวนการคิด (Cognitive complexity) คือ ขอบเขตความคิดที่จำเป็นต้องใช้ในการบรรลุภาระงานประกอบไปด้วย 3 ประเภท ดังนี้

1.3.1) ชนิดของข้อมูล (Information type) หากข้อมูลคงที่ (Static) หรือข้อมูลที่มีลักษณะไม่เปลี่ยนแปลงตลอดการดำเนินงาน คือ ข้อมูลที่ผู้เรียนเข้าใจได้ดีกว่ามากกว่าข้อมูลที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา (Dynamic) เช่น ภาพยนตร์ และข้อมูลที่เป็นความคิดเชิงนามธรรม

1.3.2) จำนวนของข้อมูล (Amount of information) หากภาระงานประกอบด้วยข้อมูลจำนวนน้อย ผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมได้ง่ายกว่า เช่น การบรรยายแผ่นผังที่มีข้อมูลกระชับ หรือการเล่าเรื่องราวที่มีตัวละครจำนวนไม่มาก

1.3.3) ระดับโครงสร้าง (Degree of structure) หากตัวป้อนทางภาษาในภาระงานนั้น ๆ มีความชัดเจนทางโครงสร้างทางภาษา จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้ดีกว่าตัวป้อนที่มีความไม่ชัดเจน

1.4) บริบทสนับสนุน (Context dependency) คือ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวป้อนทางภาษาที่ใช้ปฏิบัติงานกับสื่อที่ใช้ โดยพบว่าผู้เรียนเข้าใจตัวป้อนทางภาษาที่มีสื่อประกอบได้ดีกว่าตัวป้อนทางภาษาที่ไม่มีสื่อสนับสนุน

1.5) ความคุ้นเคยกับข้อมูล (Familiarity of information) คือ ปัจจัยสำคัญในการบรรลุภาระงาน โดยพบว่าผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่คุ้นเคยได้ดีกว่าเรื่องที่ไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน

2) ด้านเงื่อนไขภาระงานประกอบไปด้วยเงื่อนไข 3 ประการ ดังนี้

2.1) การเจรจาเพื่อสื่อความหมาย (Negotiation of meaning) คือ การสื่อสารระหว่างคน 2 คนขึ้นไป โดยพบว่ากิจกรรมสองทาง (Two-way tasks) หรืองานที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สื่อสารกันระหว่างดำเนินกิจกรรม มีความง่ายกว่ากิจกรรมทางเดียว (One-way tasks) หรืองานที่ไม่เปิดโอกาสให้สื่อสารระหว่างผู้เรียน

2.2) ความต้องการของงาน (Task demands) คือ กิจกรรมที่ระดับความยากง่ายขึ้นอยู่กับจำนวนภาระงานที่ผู้สอนกำหนดไว้ โดยพบว่า ภาระงานเดี่ยว (Single task) หรืองานที่มีจุดมุ่งหมายเดียวนั้นง่ายกว่าภาระงานซับซ้อน (Dual task) หรืองานที่มีหลายจุดมุ่งหมาย

2.3) แบบวิธีสัมพันธ์ศาสตร์ (Discourse mode) คือ รูปแบบในการสนทนาในการปฏิบัติภาระงาน หากผู้เรียนต้องสนทนาเพียงคนเดียว (Monologic task) จะปฏิบัติได้ยากกว่าภาระงานที่ปฏิบัติร่วมกับเพื่อน (Dialogic task)

3) ด้านกระบวนการปฏิบัติงาน (Process of a performing task) คือ กระบวนการสร้างความรู้ความเข้าใจ เช่น กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้เรียนนั้นง่ายกว่าการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องใช้กระบวนการให้เหตุผลเพื่อบรรลุเป้าหมาย หรือแก้ปัญหาที่ไม่ซับซ้อน นั้นง่ายกว่าเป้าหมายหรือปัญหาที่ซับซ้อน

4) ด้านผลลัพธ์ของภาระงาน (Task outcome) พิจารณาจากปัจจัย 3 ด้านที่เกี่ยวข้องกับผลลัพธ์ของภาระงาน ดังนี้

4.1) ผลผลิตจากภาระงาน (Medium) ที่ผู้เรียนผลิตออกมาในรูปแบบรูปภาพ มีความง่ายกว่าผลผลิตจากภาระงานรูปแบบการเขียนหรือการพูดนำเสนอ

4.2) ขอบข่ายของผลผลิตจากภาระงาน (Scope) มี 2 ประเภท คือ ขอบข่ายแบบเปิด (open) คือภาระงานที่ไม่มีคำตอบกำหนดไว้ตายตัว และขอบข่ายแบบปิด (Closed) คือภาระงานที่มีคำตอบกำหนดไว้แล้ว โดยพบว่าขอบเขตภาระงานแบบปิดมีความง่ายกว่าภาระงานแบบเปิด

4.3) รูปแบบภาษาพูดหรือเขียนที่ใช้บรรลุผลผลิตของภาระงาน (Discourse domain of outcome) เช่น กิจกรรมที่กำหนดให้ผู้เรียนใช้รูปแบบทางภาษาที่ไม่ซับซ้อนในการบรรลุผลผลิตของภาระงาน นั้นง่ายกว่ากิจกรรมที่กำหนดให้ผู้เรียนใช้รูปแบบทางภาษาที่ซับซ้อน

3.5 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานมีความโดดเด่นเรื่องการส่งเสริมให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการลงใช้ภาษาและมีประสบการณ์ในการปฏิสัมพันธ์อย่างเป็นธรรมชาติ

(J. Willis, 1996) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) คือ ขั้นที่ผู้สอนเสนอหัวข้อที่จะสอนโดยบอกคำศัพท์หรือวลี เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับภาระงานหลัก หรือเป็นขั้นนำเข้าสู่เรื่องของภาระงาน โดยผู้สอนอาจให้ผู้เรียนฟังหรือดูตัวอย่างที่ใกล้เคียงกับภาระงานหลัก หรือให้ผู้เรียนอ่านส่วนใดส่วนหนึ่งของข้อมูลในภาระงาน

2) ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

2.1) ขั้นทำงาน (Task) คือ ขั้นตอนที่ผู้เรียนร่วมกันปฏิบัติงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม โดยผู้สอนมีบทบาทในการเฝ้าดูผู้เรียนว่าทำงานตรงตามคำสั่งหรือไม่ และคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมากกว่าแก้ไขสิ่งที่ผู้เรียนพูดผิด หลังขั้นทำงานผู้สอนสามารถสรุปแนวคิดที่เกิดขึ้นในระหว่างขั้นทำงานให้ผู้เรียนได้ทราบและไม่ควรให้ผู้เรียนทราบถึงเป้าหมายปลายทาง

2.2) ขั้นวางแผน (Planning) คือ ขั้นตอนที่ผู้เรียนเตรียมนำเสนอหน้าชั้นเรียนในรูปแบบการพูดหรือการเขียน โดยบรรยายเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติงานหรือสิ่งที่ค้นพบ ส่วนผู้สอนเป็นผู้ช่วยชี้แนะการใช้ภาษาที่ถูกต้อง หรือการสอบถามข้อมูลจากเพื่อน หรือการใช้พจนานุกรม

2.3) ขั้นรายงาน (Reporting) คือ ขั้นตอนที่ผู้เรียนนำเสนอหน้าชั้นเรียนหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้เรียนเพื่อเปรียบเทียบผลลัพธ์ โดยผู้สอนทำหน้าที่เป็นประธานการนำเสนอ และทำหน้าที่ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน

3) ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language focus) คือ ขั้นตอนที่ผู้เรียนได้รับการพัฒนาในด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและความถูกต้องตามโครงสร้างทางไวยากรณ์ โดยแบ่งเป็น 2 ขั้น ดังนี้

3.1) ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis) คือ ขั้นตอนที่ผู้เรียนตรวจสอบและอภิปรายรูปแบบทางภาษา (Language features) ที่ใช้ในขั้นปฏิบัติงาน โดยผู้สอนช่วยทบทวนรูปแบบทางภาษา คำศัพท์ วลีที่จำเป็นอื่น ๆ เพิ่มเติม

3.2) ขั้นฝึกฝน (Practice) หลังจากที่ได้เรียนรู้รูปแบบทางภาษาที่ถูกต้องแล้ว ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่ถูกต้องให้เกิดความคล่องแคล่วมากขึ้น โดยอาจมีสถานการณ์หรือเงื่อนไขแตกต่างจากภาระงานหลัก

(Ellis, 2003) ได้สังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และกระบวนการที่สามารถใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของ Prabhu, 1987; Estaires and Zanon, 1994; Skehan, 1996; Willis, 1996; Lee, 2000 โดยทั่วไปพบว่าขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) คือ วิธีที่ผู้สอนเสนอโครงสร้างของภาระงานที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติหรือผลผลิตทางภาษาที่ผู้เรียนต้องทำ โดยการกระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของงาน หรืออธิบายประโยชน์ของภาระงานที่ผู้เรียนจะได้รับเพื่อให้ผู้เรียนต้องการปฏิบัติภาระงาน โดยพบว่าวิธีเสนอหัวข้อที่ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย หรือไม่ต้องใช้กระบวนการคิดมากนักช่วยให้ผู้เรียนสนใจหัวข้อที่จะเรียนมากขึ้น เช่น กิจกรรมที่ผู้เรียนต้องเขียนรายการ (Listing) หรือการระดมความคิด (Brainstorming) หรือการเขียนแผนผังความคิด (Mind mapping) เกี่ยวกับประโยชน์ของการพูด เพื่อนำเข้าสู่การเรียนรู้เรื่องรูปแบบและประโยชน์ของการพูด

2) ขั้นปฏิบัติภาระงาน (During task) ประกอบไปด้วยตัวเลือกทางการสอน (Methodological options) 2 อย่าง ดังนี้

2.1) ตัวเลือกด้านการปฏิบัติงาน (Task performance options) ผู้สอนสามารถกำหนดเวลาในการปฏิบัติงาน หรือการกำหนดให้ผู้เรียนสามารถใช้แหล่งข้อมูลในห้องหรือนอกห้อง

2.2) ตัวเลือกด้านกระบวนการดำเนินงาน (Process) คือ กระบวนการที่เน้นการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสาร และกระตุ้นให้เกิดความท้าทายให้กับผู้เรียน ซึ่งกระบวนการนี้ผู้สอนสามารถเน้นไปที่หลักไวยากรณ์เรื่องนั้น ๆ โดยนัยหรือสอนหลักไวยากรณ์โดยตรง

3) ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) คือ วิธีที่ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทบทวนการใช้ภาษาที่ได้เรียน และหลักไวยากรณ์ที่ผู้เรียนส่วนใหญ่ใช้ผิดในระหว่างดำเนินงาน เพื่อความคล่องและความถูกต้องทางภาษา โดยอาจใช้เงื่อนไขเดียวกับภาระงานหลักหรือต่างเงื่อนไขก็ได้ หรือการให้ผู้เรียนประเมินผลงานและหาข้อบกพร่องของตนหรือกลุ่มตนเพื่อเป็นประโยชน์ในการทำงานครั้งต่อไป

กล่าวโดยสรุป ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นก่อนปฏิบัติงาน เป็นขั้นนำเข้าสู่บทเรียนโดยให้ผู้เรียนปฏิบัติภาระงานที่กระตุ้นความรู้เดิม และมีรูปแบบคล้ายคลึงกับภาระงานหลักในขั้นต่อไป เพื่อเตรียมความพร้อมของผู้เรียน 2) ขั้นปฏิบัติงาน เป็นขั้นที่ผู้สอนมอบหมายภาระงานหลักที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวันหรือชีวิตจริง โดยผู้เรียนทำงานร่วมกัน ฝึกใช้ภาษาอย่างอิสระ เตรียมนำเสนอ และนำเสนอผลงาน และ 3) ขั้นหลังปฏิบัติงาน เป็นขั้นที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกความคล่องแคล่วทางภาษาและความถูกต้องทางหลักไวยากรณ์

3.6 การประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

(Ellis, 2003) การประเมินศักยภาพของผู้เรียนสามารถทำได้ 3 วิธีดังนี้

1) การประเมินตามผลลัพธ์ (Direct assessment of outcomes) คือ การประเมินศักยภาพโดยเน้นที่ผลลัพธ์ของภาระงาน

2) การประเมินเชิงวิเคราะห์ภาษา (Discourse analytic measure) คือ การประเมินศักยภาพโดยเน้นการวิเคราะห์ภาษาของผู้เรียน เช่น ความคล่อง ความถูกต้อง และความหลากหลายของภาษา

3) การประเมินโดยใช้แบบประเมิน (External rating) คือ การประเมินตามเกณฑ์ที่ผู้ประเมินกำหนด เช่น Skehan (1998) ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินศักยภาพทางภาษาในงานวิจัยของเขาไว้ 3 ด้าน คือ ความถูกต้อง ความหลากหลาย และความคล่องแคล่วทางภาษา

นอกจากนี้ (Ellis, 2003) กล่าวว่า การประเมินผลเชิงประจักษ์ประกอบไปด้วย 2 ประเภท ดังนี้

1) การประเมินผลแบบจุลภาค (Micro-evaluation of tasks) คือ การประเมินภาระงานหลังที่ผู้เรียนดำเนินภาระงานเสร็จในแต่ละครั้ง เพื่อระบุจุดแข็งและจุดบกพร่อง และนำจุดบกพร่องไปใช้ปรับปรุงกิจกรรมภาระงานครั้งต่อไป ซึ่งการประเมินผลรูปแบบนี้ประกอบไปด้วย 3 รูปแบบย่อย ดังนี้

1.1) การประเมินผลโดยผู้เรียน (Student-based evaluation) คือ การสอบถามทัศนคติหรือความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมภาระงาน

1.2) การประเมินผลตามหัวข้อการสอน (Response-based evaluation) คือ การประเมินผู้เรียนในขณะที่ทำภาระงาน และการประเมินผลงานของผู้เรียน โดยเน้นความตรงประเด็นและความถูกต้องตามหัวข้อที่สอน

1.3) การประเมินผลตามผลการเรียนรู้ (Learning-based evaluation) คือ การวัดประเมินผลตามผลการเรียนรู้ เช่น คะแนนสอบก่อน-หลังเรียน

2) การประเมินผลแบบมหภาค (Macro-evaluation of tasks) คือการวัดประเมินการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานว่าประสบผลสำเร็จหรือไม่ เพื่อนำผลที่ได้ไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้รูปแบบนี้ในครั้งต่อไป

4. การพูดนำเสนอ

ทักษะการพูดเป็นทักษะสำคัญที่สุดในการติดต่อสื่อสาร เนื่องจากเป็นทักษะที่ใช้ติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน ถ่ายทอดความคิดเห็น ความเข้าใจ ความรู้สึก และช่วยพัฒนาความมั่นใจของผู้พูด โดยเฉพาะความสามารถการพูดนำเสนอเป็นความสามารถที่สำคัญต่อผู้เรียนและการประกอบอาชีพของผู้เรียนในอนาคต

4.1 ความหมายของการพูดนำเสนอ

(ประวีณ ณ นคร, 2542) การพูดนำเสนอเป็นการพูดเสนอเรื่องข้อมูล หรือความรู้ หรือความเห็น หรือความต้องการต่อผู้ฟัง

(วิรัช ลภีรัตนกุล, 2543) การพูดนำเสนอ คือ การพูดเพื่อให้ความรู้ ซึ่งเป็นการพูดเรื่องที่ได้เตรียมไว้ โดยมีการวิเคราะห์ผู้ฟัง ตั้งจุดมุ่งหมายไว้ชัดเจน คำนวณรวบรวมเนื้อหาที่จะพูด จัดระเบียบเรียบเรียงเรื่องที่จะพูด ซึ่งการนำเสนอส่วนมากมักจะใช้วิธีการพูดจากความเข้าใจตามที่ได้เตรียมไว้เพื่อให้ผู้ฟังเกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ และผู้พูดคาดหวังว่าเมื่อเสร็จสิ้นการพูดหรือจบการพูดแบบนี้แล้ว ผู้ฟังจะได้เรียนรู้ถึงบางสิ่งบางอย่างที่ยังไม่เคยรู้มาก่อน หรือมีความเข้าใจในเรื่องที่พูดนั้นดียิ่งขึ้น

(งามพริ้ง รุ่งโรจน์ดี, 2546) การพูดนำเสนอ คือ การพูดเพื่อให้ความรู้ หรือการพูดเพื่อให้เนื้อหาสาระแก่ผู้ฟัง ส่วนผู้ฟังจะเชื่อถือหรือไม่ปฏิบัติตามผู้พูดหรือไม่นั้น ไม่ใช่วัตถุประสงค์หลักของการพูดประเภทนี้ ดังนั้นผู้พูดจึงต้องเรียบเรียงเนื้อหาสาระให้เป็นขั้นตอน หรือเป็นรูปธรรม เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจและจำได้ง่าย ต้องทบทวนประเด็นสำคัญเป็นระยะ ๆ แล้วสรุปในตอนท้าย และอาจจะใช้สื่อประกอบเพื่อช่วยให้การพูดไม่จืดชืดและง่ายแก่การเข้าใจ

(Grice & Skinner, 2004) การพูดนำเสนอ คือ การพูดที่ประกอบไปด้วยผู้พูด เพียงคนเดียว โดยผู้ฟังอาจมีจำนวนน้อยหรือมากก็ได้ การพูดประเภทนี้เป็นกรพูดประเภทเสนอข้อมูลหรือเรื่องราว และผู้พูดสามารถถ่ายทอดอารมณ์ได้มากกว่าการพูดประเภทอื่น

(นุชรัตน์ สิริประภาวรรณ, 2549) การพูดนำเสนอเป็นการถ่ายทอดความคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ที่มีวัตถุประสงค์แน่ชัดให้ผู้ฟังเข้าใจภายในเวลาที่จำกัด

(นันทวัติ วงษ์เสถียร, 2550) กล่าวว่า การนำเสนอผลงาน เป็นความสามารถการสื่อสารที่จำเป็นทั้งในระหว่างศึกษาเล่าเรียน และในการประกอบอาชีพ เนื่องจากบ่อยครั้งที่เราต้องเผชิญกับการพูดต่อหน้าผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นการนำเสนอข้อเสนอโครงการ เพื่อให้เกิดกิจกรรมและการดำเนินงานต่าง ๆ การเสนอโครงร่าง และ/หรือความก้าวหน้าในงานวิจัย การนำเสนอข้อมูลจากการดำเนินงานที่ผ่านมา การสอบสัมภาษณ์เพื่อเข้าทำงาน ดังนั้น นิสิต นักศึกษา หรือผู้ที่ปฏิบัติงานในอาชีพต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องมีการฝึกฝนความสามารถในการนำเสนอผลงานเพื่อให้เกิด

ความชำนาญและเกิดประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล อันจะส่งผลให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในการศึกษาเล่าเรียนและการประกอบอาชีพต่อไป

(Emden & Becker, 2010) การพูดนำเสนอ คือ ความสามารถที่จำเป็นต่อผู้เรียนทั้งในด้านการเรียน การใช้ชีวิตประจำวัน รวมไปถึงการทำงานในอนาคต

(ศุภรัตน์ แสงฉัตรแก้ว, 2554) การพูดนำเสนอ คือ การการพูดเพื่อให้ความรู้ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้ฟังได้เข้าใจ ได้รับความรู้ตามที่ผู้พูดได้มีการเตรียมตัวล่วงหน้า และมีการนำเสนออย่างมีขั้นตอนเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ และได้รับสาระความรู้ครบถ้วน โดยไม่ได้มุ่งหวังที่จะเปลี่ยนทัศนคติของผู้ฟังหรือต้องการให้ปฏิบัติตาม แต่เป็นการพูดเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ หลังจากที่ฟังจนเข้าใจดีแล้ว ทั้งนี้หากผู้ฟังมีข้อสงสัยก็สามารถซักถามได้

กล่าวโดยสรุป การพูดนำเสนอ คือ ความสามารถการสื่อสารที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิตประจำวัน การทำงาน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษา และเป็นการพูดเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิดเห็น ข้อเท็จจริงของเรื่องที่จะพูดภายในเวลาที่กำหนด โดยมีวัตถุประสงค์ที่แน่ชัด และเป็นการพูดเรื่องที่ได้เตรียมไว้ โดยมีการเลือกรื่องที่จะพูด การวิเคราะห์ผู้ฟัง การค้นคว้ารวบรวมเนื้อหา การจัดระเบียบเรียงเรียงเรื่องที่จะพูด และอาจใช้สื่อประกอบเพื่อช่วยเสริมความเข้าใจของผู้ฟัง เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจและเรียนรู้เรื่องใหม่ที่ได้ฟัง หรือมีความเข้าใจในเรื่องที่ได้ฟังดียิ่งขึ้น

4.2 ขั้นตอนการเตรียมพูดนำเสนอ

การพูดนำเสนอเปรียบเสมือนการแสดง หากผู้พูดมีการเตรียมการพูดหรือมีการฝึกซ้อมอย่างดี ก็ส่งผลให้การพูดครั้งนั้น ๆ ประสบความสำเร็จ ดังนั้นการเตรียมพูดนำเสนอจึงมีความสำคัญมาก และเป็นปัจจัยสำคัญในการบรรลุเป้าหมายการพูด

4.2.1. การเลือกรื่องที่จะพูด

การเลือกรื่องที่จะพูด คือ ขั้นตอนแรกของการพูดและเปรียบเสมือนการกำหนดทิศทางหรือการกำหนดจุดประสงค์การพูดครั้งนั้น ๆ

(วิรัช ลภีรัตนกุล, 2543) ได้กล่าวถึงหลักการคิดก่อนตัดสินใจเลือกรื่องที่จะพูดไว้ 3 ประการ ดังนี้

- 1) ขั้นแรกให้ผู้พูดถามตนเองก่อนว่าทำไมถึงเลือกรื่องนี้
- 2) เมื่อได้คำตอบจากคำถามแรก ให้ถามตนเองต่อว่ามีความรู้เรื่องนั้นดีแล้วหรือยัง และเรื่องที่พูดนี้กลุ่มผู้ฟังมีความรู้มากน้อยเพียงใด
- 3) เมื่อได้คำตอบจากข้อที่สอง ให้ถามตนเองต่อว่าจะใช้วิธีพูดแบบใดเพื่อสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจอย่างชัดเจน หรือให้ผู้ฟังยอมรับสิ่งที่พูด

(Grice & Skinner, 2004) ขั้นตอนแรกของการเตรียมตัวพูดการพูด คือ การเลือกเรื่องที่จะพูด โดย Grice ได้กล่าวถึงขั้นตอนเลือกเรื่องที่จะพูดไว้ 6 ขั้นตอน ดังนี้

1) การทำรายการ (listing) เกี่ยวกับหัวข้อที่ผู้พูดสนใจโดยไม่ตัดสินหรือประเมินสิ่งนั้นล่วงหน้า โดยคำนึงถึงเรื่องและผู้พูดสนใจ เรื่องที่ผู้ฟังสนใจ เรื่องตามเหตุการณ์สำคัญของผู้พูด หรือเรื่องที่มีงานวิจัยรองรับ

2) เลือกเรื่องที่จะพูด

3) กำหนดขอบเขตของเรื่องให้กระชับ โดยขอบเขตของเรื่องไม่กว้างเกินไปหรือแคบจนเกินไป

4) กำหนดจุดประสงค์ของเรื่องที่จะพูด เช่น การพูดเพื่อบอกเล่า การพูดเพื่อชักชวน หรือการพูดเพื่อความสนุกสนาน

5) ระบุชื่อเรื่องที่จะพูด

6) ระบุจุดประสงค์หลักของเรื่องที่จะพูด

(ศุภรัตน์ แสงฉัตรแก้ว, 2554) กล่าวว่า การเลือกเรื่องที่จะพูด มีหลักโดยทั่วไปมีดังนี้

1) เลือกเรื่องที่คุณพูดมีความรู้ดีอยู่แล้ว เพื่อจะได้หาข้อมูลเพิ่มเติมได้สะดวก รวดเร็ว และยังช่วยเพิ่มความมั่นใจได้อีกด้วย

2) เรื่องที่คุณพูดสนใจจริง ๆ เพื่อจะได้ช่วยผลักดันให้คุณพูดมีความกระตือรือร้นในการหาข้อมูล ตลอดจนการเตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ ก่อนที่จะมาพูด

3) เลือกเรื่องที่คุณฟังสนใจก็เท่ากับว่าประสบความสำเร็จไปขั้นหนึ่งในการดึงความสนใจของผู้ฟังได้เป็นทุนเดิม

4) เลือกเรื่องที่ทำให้ประโยชน์และความรู้กับผู้ฟัง จะต้องเหมาะสมกับระดับความรู้และความเข้าใจของผู้ฟังด้วย เพื่อจะได้เกิดประโยชน์และได้รับความรู้อย่างเต็มที่

5) เลือกเรื่องที่มีขอบเขตไม่กว้างนัก จะช่วยให้คุณฟังจับสาระได้ง่ายขึ้น และผู้พูดเองก็ไม่จำเป็นต้องไปเสียเวลาหาหลักฐาน เอกสารอ้างอิงต่าง ๆ มากจนเกินไปหรือจะหาข้อมูลไม่ครบถ้วน

กล่าวโดยสรุป การเลือกเรื่องที่จะพูดควรคำนึงถึงความรู้ที่ผู้พูดมีต่อเรื่องที่จะนำเสนอ ความสนใจของผู้พูดและผู้ฟัง ประโยชน์ที่ผู้ฟังจะได้รับ พื้นฐานความรู้ของผู้ฟังในเรื่องที่จะนำเสนอ และขอบเขตของเนื้อหาที่จะนำเสนอ นอกจากนั้นผู้พูดสามารถควรกำหนดจุดประสงค์ของเรื่องที่จะพูด ระบุชื่อเรื่องที่จะพูด และระบุจุดประสงค์หลักของเรื่องที่จะพูด เพื่อช่วยเตือนให้ผู้พูดนำเสนอเรื่องได้ตรงประเด็นตามที่ผู้พูดต้องการ

4.2.2. การวิเคราะห์ผู้ฟัง

การวิเคราะห์ผู้ฟัง คือ ขั้นตอนการเตรียมพูดนำเสนอที่ไม่ควรมองข้าม เนื่องจากการพูดเรื่องใดเรื่องหนึ่งอาจเหมาะสมกับผู้ฟังกลุ่มหนึ่งแต่อาจไม่เหมาะสมกับผู้ฟังอีกกลุ่มหนึ่ง ดังนั้นผู้พูดที่ดีจึงควรรู้จักการวิเคราะห์ผู้ฟัง และศึกษาความแตกต่างระหว่างบุคคลเพื่อเตรียมการพูด

(Grice & Skinner, 2004) การวิเคราะห์ผู้ฟัง สามารถทำได้ทั้งในขณะก่อนการพูด ระหว่างพูด และหลังพูด ดังนี้

1) การวิเคราะห์ผู้ฟังก่อนการพูด คือ การเตรียมตัวพูดโดยคำนึงถึงปัจจัยการวิเคราะห์ผู้ฟังทางด้านประชากรศาสตร์ ด้านจิตวิทยา และด้านความต้องการของผู้ฟังไว้ 12 อย่าง ดังนี้

1.1) วัยของผู้ฟัง คือ สิ่งสำคัญในการวิเคราะห์ผู้ฟังเพราะผู้ฟังแต่ละวัยมีความชอบหรือความสนใจที่แตกต่างกัน เช่น ผู้ฟังวัย 18 – 20 ปี มีความกระตือรือร้นเกี่ยวกับเรื่องราวสำคัญทางประวัติศาสตร์

1.2) เพศ คือ สิ่งสำคัญในการวิเคราะห์ผู้ฟัง และสามารถจำแนกได้ง่ายกว่าวัยของผู้ฟัง ซึ่งผู้พูดไม่ควรเลือกเรื่องที่เจาะจงไปทางกลุ่มผู้ฟังเพศใดเพศหนึ่ง เพราะจะทำให้ผู้ฟังอีกกลุ่มเกิดความเบื่อหน่ายหรือไม่สนใจฟังเรื่องที่พูด

1.3) เชื้อชาติ คือ สิ่งที่ผู้พูดควรวิเคราะห์ด้วยความระมัดระวัง หรือไม่ควรเหมารวม เพราะผู้ฟังแต่ละเชื้อชาติมีความเชื่อ ทักษะคติ ความสนใจ ประสบการณ์ และศาสนาที่แตกต่างกัน

1.4) ระดับการศึกษาของผู้ฟังมีผลกระทบต่อความเข้าใจเนื้อหาสาระของเรื่องที่พูด ดังนั้นผู้พูดควรวิเคราะห์เกี่ยวกับพื้นฐานความรู้และประสบการณ์ของผู้ฟัง

1.5) ศาสนา คือ สิ่งที่ผู้พูดควรวิเคราะห์อย่างระมัดระวัง หรือไม่ควรเหมารวม เพราะศาสนาแต่ละศาสนามีความเชื่อที่แตกต่างกัน

1.6) สถานะทางการเงิน คือ ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ฟัง ดังนั้นผู้พูดควรพูดเรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจอย่างเป็นกลาง

1.7) กลุ่มผู้ฟัง คือ ปัจจัยที่มีความหลากหลาย เพราะผู้ฟังแต่ละคนใช้เวลาในชีวิตประจำวันกับกลุ่มคนที่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงส่งผลกระทบต่อความเชื่อและความชื่นชอบของผู้ฟัง

1.8) ค่านิยม บ่งบอกถึงสิ่งที่ผู้ฟังชอบและไม่ชอบ สิ่งที่ถูกและผิด หรือสิ่งดีและไม่ดี โดยค่านิยมได้รับผลกระทบจากความเชื่อและทัศนคติของคน ๆ นั้น

1.9) ความเชื่อ คือ สิ่งที่ผู้ฟังเชื่อว่าถูกต้อง

1.10) ทักษะคิด คือ สิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการยอมรับหรือไม่ยอมรับของแต่ละบุคคล เช่น วัตถุ แนวคิด หรือการกระทำ

1.11) พฤติกรรม คือ การกระทำที่สามารถสังเกตได้หรือเป็นรูปธรรม และแสดงออกถึงค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติของคน ๆ นั้น

1.12) ทฤษฎีความต้องการของ มาสโลว์ Maslow แบ่งลำดับความต้องการของมนุษย์โดยทั่วไป 5 ชั้นตามลำดับ ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย 2. ความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคง 3. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ 4. ความต้องการยกย่องจากผู้อื่น 5. ความต้องการประจักษ์ตัวเอง

2) การวิเคราะห์ผู้ฟังขณะพูด คือ ขั้นตอนให้ผู้ให้ความสำคัญกับความสนใจของผู้ฟัง เพื่อช่วยให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจโดยการอธิบายคำศัพท์เฉพาะทางอย่างค่อยเป็นค่อยไป หรือการย้ำประเด็นสำคัญ

3) การวิเคราะห์ผู้ฟังหลังพูด คือ ขั้นตอนให้ผู้พูดเปิดโอกาสให้ผู้ฟังซักถามข้อสงสัยเพื่อประเมินสิ่งที่ผู้ฟังเข้าใจ หรือการเปิดโอกาสให้ผู้ฟังประเมินและให้คำแนะนำแก่ผู้พูด

(นุชรรัตน์ สิริประภาวรรณ, 2549) การวิเคราะห์ผู้ฟัง คือ สิ่งสำคัญอย่างหนึ่ง ที่ช่วยทำให้เราสามารถเตรียมตัวได้อย่างดี นั่นคือ การรู้จักเข้าใจกลุ่มผู้ฟังหากต้องการนำเสนอให้กลุ่มที่ประชุมใดก็ควรวิเคราะห์ผู้ฟังตามประเด็นดังนี้

1) กลุ่มผู้ฟัง มีความเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เราพูดด้านใดเนื่องจากการนำเสนอให้แต่ละกลุ่มผู้ฟังย่อมแตกต่างกัน หากวิเคราะห์กลุ่มผู้ฟังผิดสิ่งที่เตรียมมาทั้งหมดอาจไม่ตรงกับความต้องการของผู้ฟัง ทำให้การนำเสนอล้มเหลวได้ เช่น หากต้องการนำเสนอเกี่ยวกับกลุ่มลูกค้าทั่วไปหรือกลุ่มเพื่อนร่วมงานวิศวกรด้วยกัน ย่อมมีวิธีการนำเสนอที่แตกต่างกัน เพราะหากเรานำเสนอสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับผู้ฟัง นอกจากจะทำให้ผู้ฟังไม่สนใจยังตำหนิการนำเสนอของเราด้วย ดังนั้นถ้าต้องการนำเสนอในที่ประชุมใหญ่ ๆ อย่างเช่นการประชุมประจำปีของบริษัทก็อาจวิเคราะห์ผู้ฟังในภาพรวมกว้าง ๆ ได้

2) แนวความคิดและประสบการณ์ของกลุ่มผู้ฟัง โดยส่วนใหญ่อาชีพของคนเรามักมีอิทธิพลต่อความเคยชินทำให้แนวความคิดหรือวิธีการรับฟังและการสื่อสารข้อมูลตามแบบฉบับของคนอาชีพนั้น ๆ ตัวอย่างเช่น หากต้องการนำเสนอให้กลุ่มคนที่ทำงานเกี่ยวกับตัวเลข เช่น นักบัญชี นักวิเคราะห์ นักหุ้น ก็ควรเตรียมข้อมูลการนำเสนอประเภทตัวเลขหรือสถิติ เพราะจะทำให้กลุ่มผู้ฟังซึ่งคุ้นเคยกับตัวเลขเข้าใจง่าย เหมือนอธิบายด้วยภาษาวิชาชีพเดียวกัน แต่หากต้องการนำเสนอให้กลุ่มที่มีอาชีพหลากหลาย ก็แยกให้ผู้ฟังเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ เพื่อสื่อสารให้เข้าใจอย่างทั่วถึงอีกทั้ง

เตรียมเนื้อหาและคำตอบให้เหมาะสมกับสถานการณ์ โดยอาจเน้นกลุ่มที่มีอิทธิพลและอำนาจเด็ดขาดในที่ประชุมเป็นหลัก

3) ความคาดหวัง สามารถสอบถามและคาดการณ์โดยการสอบถามจากผู้จัดการประชุม หรือพูดคุยกับสมาชิกที่ต้องเข้าร่วมประชุมบางท่านล่วงหน้า ก็จะทราบคร่าว ๆ ถึงความคาดหวังของผู้ฟัง หากเราทราบความคาดหวังหรือสิ่งที่ผู้ฟังต้องการทราบ จะช่วยให้เราเตรียมเนื้อหาได้ตรงกับความต้องการของกลุ่มผู้ฟัง ส่งผลให้การนำเสนอของเราน่าสนใจและประสบผลสำเร็จในทางตรงกันข้าม หากวิเคราะห์หรือคาดการณ์ความต้องการของผู้ฟังผิด ก็จะมีผลให้การนำเสนอไม่ประสบความสำเร็จ

4) ความรู้ คือ ระดับความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ในเนื้อหาที่นำเสนอของกลุ่มผู้ฟัง การเข้าใจกลุ่มผู้ฟัง ตรงจุดนี้ช่วยให้เราสามารถเข้าใจ และประสบการณ์ในเนื้อหาที่นำเสนอของกลุ่มผู้ฟัง การเข้าใจกลุ่มผู้ฟังตรงจุดนี้ช่วยให้เราสามารถวางขอบเขตเนื้อหาว่าควรลงลึกหรืออธิบายเพียงแค่ว่ากว้าง ๆ เนื่องจากหากนำเสนอต่อกลุ่มผู้ฟังที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ เช่น นำเสนอโครงการขนส่งท่อน้ำมันให้กลุ่มวิศวกรจากโรงงานผลิตน้ำมัน ก็ไม่จำเป็นต้องเสียเวลาอธิบายคำศัพท์เทคนิคมาก ในทางตรงกันข้ามกัน หากกลุ่มผู้ฟังเป็นระดับผู้บริหารที่ไม่เคยเกี่ยวข้องกับการผลิต และไม่มีพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่จะนำเสนอมาก่อน ก็ควรอธิบายคำศัพท์และเนื้อหาสำคัญที่ควรรู้เพิ่มเติม พร้อมทั้งวิเคราะห์และวางแผนว่าควรให้ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่นำเสนอในระดับใด

5) ทักษะและสิ่งที่ผู้ฟังรับรู้เกี่ยวกับผู้นำเสนอ บางครั้งเราควรทราบว่าผู้ฟังมีทัศนคติอย่างไรต่อเรา หากผู้ฟังมีทัศนคติด้านลบจะต้องเตรียมการตั้งรับ หรือหาทางแก้ปัญหาล่วงหน้า เช่น หากต้องนำเสนอให้ กลุ่มผู้คัดค้านโครงการจะต้องเตรียมเนื้อหาที่เน้นให้เห็นประโยชน์รวมทั้งมาตรการรองรับปัญหาที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งจะช่วยให้กลุ่มผู้ฟังเข้าใจ และเปลี่ยนทัศนคติไปในทางที่ดี พร้อมทั้งให้ความร่วมมือกับผู้บริหารโครงการ

6) ภูมิหลัง คือ เรื่องราวหรือภูมิหลังที่อาจมีอิทธิพลต่อกลุ่มผู้ฟังอื่น ๆ หากมีควรค้นหาว่ามีเรื่องราวที่เกี่ยวข้องมาก่อนหน้านี้หรือไม่ เคยมีใครนำเสนอหัวข้อเดียวกันมาก่อนหรือไม่ แล้วมีผลตอบรับเป็นอย่างไรบ้าง หากเราทราบข้อมูลคร่าว ๆ ก่อนล่วงหน้า ก็สามารถป้องกันปัญหาลักษณะเดิมที่อาจเกิดขึ้นล่วงหน้าได้

7) อื่น ๆ คือ ข้อมูลบางอย่างอาจมีประโยชน์สำหรับผู้วิเคราะห์ผู้ฟังเพื่อเตรียมข้อมูลการนำเสนอให้รอบด้านยิ่งขึ้น โดยสามารถสอบถามข้อมูลอื่น ๆ จากผู้จัดการประชุม เช่น ช่วงเวลาในการนำเสนอในที่ประชุม ระยะเวลาที่ใช้ในการนำเสนอ ลำดับการนำเสนอในที่ประชุม สถานที่ประชุม และอุปกรณ์ต่าง ๆ

(กิตติชัย พินโน, 2554) ผู้พูดที่รู้จักผู้ฟังจะสามารถเลือกใช้กลวิธีการพูดที่เหมาะสม ซึ่งจะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ประสงค์ในการพูดได้ ประเด็นที่ผู้พูดควรวิเคราะห์ผู้ฟังมีดังนี้

1) จำนวนผู้ฟังและขนาดพื้นที่ของสถานที่พูด คือ ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งของผู้พูด ควรทราบก่อนล่วงหน้าเพื่อจะได้ใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการเตรียมพูด จำนวนผู้ฟังและขนาดของสถานที่พูด ที่แตกต่างกันย่อมส่งผลต่อการจัดกิจกรรม การดำเนินการพูด และโอกาสที่ผู้ฟังจะสามารถมีส่วนร่วมในการพูดได้ทั่วถึง และขนาดของสถานที่พูดก็ส่งผลต่อการเลือกกิจกรรมที่จะนำมาใช้ประกอบการพูดด้วยเช่นกัน และยังมีผลต่อการเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบการพูด เช่น เครื่องขยายเสียง จอฉาย และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ นอกจากนี้จำนวนผู้ฟังและขนาดของสถานที่ยังมีผลต่อการควบคุมการพูด และทำให้ผู้พูดสามารถรับรู้ปฏิกิริยาตอบสนองของผู้ฟังได้ต่างกัน

2) วัยของผู้ฟัง มีวัยต่างกันนอกจากจะมีลักษณะทางกายภาพต่างกันแล้ว ความสนใจและความเข้าใจเรื่องที่ฟังยังแตกต่างกันด้วย การทราบวัยของผู้ฟังจะช่วยให้ผู้พูดรู้ความสนใจ ประสพการณ์และความต้องการของผู้ฟังเพื่อประโยชน์ในการเลือกเรื่อง การจัดกิจกรรมประกอบการพูด ตลอดจนการใช้เทคนิคในการพูดได้ วัยของผู้ฟังแบ่งออกได้เป็นดังนี้

2.1) วัยเด็ก ผู้ฟังวัยเด็กมีลักษณะซุกซน ไม่อยู่นิ่ง มีสมาธิ และความสนใจในการฟังต่ำ มีความเบื่อหน่ายง่าย ผู้ฟังวัยนี้สนใจฟังเรื่องสนุกสนาน ตื่นเต้น ดังนั้นเรื่องที่เลือกมาพูดต้องสนุกสนาน มีมุขตลกขบขันแทรก ใช้คำที่เข้าใจง่าย และใช้เสียงที่นำตื่นเต้นชวนฟัง ข้อสำคัญคืออย่าให้ผู้ฟังวัยนี้คาดเดาตอนจบของเรื่องได้เพราะผู้ฟังจะหมดความสนใจทันที

2.2) วัยรุ่น ผู้ฟังวัยนี้เป็นวัยที่อยู่กึ่งกลางระหว่างเด็กและผู้ใหญ่ แต่ยังคงมีความเป็นเด็กอยู่มาก ผู้ฟังวัยนี้มักคิดว่าตนเป็นผู้ใหญ่แล้ว จึงไม่ชอบให้ใครมองว่าตนยังเป็นเด็กอยู่ ผู้ฟังวัยรุ่นขาดประสพการณ์ แต่มีนิสัยอยากรู้อยากลอง ชอบความตื่นเต้นครึกครื้น ฉะนั้นเนื้อหาการพูดที่เหมาะสมกับผู้ฟังวัยนี้จึงควรเป็นเรื่องที่ทันสมัย แปลกใหม่ ทำทนาย และเป็นเรื่องที่แสดงให้เห็นการยอมรับความคิดเห็นและความสามารถของวัยรุ่น

2.3) วัยหนุ่มสาว วัยหนุ่มสาวส่วนใหญ่อยู่ในช่วงกำลังศึกษาหรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นวัย ที่มีพลัง ความกระตือรือร้น มีความคิดที่เปี่ยมไปด้วยอุดมการณ์ ต้องการปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ ให้ดีขึ้น การเตรียมการพูดสำหรับวัยนี้ควรเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับอุดมการณ์ เทคโนโลยี วิทยาการสมัยใหม่ การสมัครงาน การศึกษาต่อ เป็นต้น

2.4) วัยผู้ใหญ่ เป็นวัยกำลังสร้างฐานะ มีความสนใจในงาน อาชีพ ชื่อเสียง เป็นวัยที่มุ่งสร้างอนาคตตามที่ตนฝันไว้ ยึดมั่นความคิดของตน วัยนี้เป็นวัยที่มีความคิดความอ่านกว้างขวาง รักความก้าวหน้า มีประสพการณ์ชีวิตมากพอควรแล้ว ผู้พูดจะต้องเตรียมข้อมูลในเรื่องที่จะพูดให้ดี คำที่ใช้จะต้องมีพลัง สามารถโน้มน้าวใจได้ และควรพูดให้ตรงประเด็น มีตัวอย่างและคำอธิบายชัดเจนและมีเหตุผล

2.5) วิทยุ เป็นวิทยุที่มีประสบการณ์ชีวิตมาก มีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องคุณธรรม จริยธรรม ศาสนา ความมั่นคง ในชีวิตของลูกหลาน ปัญหาสุขภาพ ผู้พูดจึงควรเลือกพูดในเรื่องดังกล่าว

3) เพศของผู้ฟัง ผู้หญิงและผู้ชายมีความสนใจและลักษณะนิสัยที่แตกต่างกัน หากผู้ฟังเป็นเพศชาย ผู้พูดควรเตรียมคำพูดที่มีเหตุผล เพราะเพศชายนั้นถูกชักจูงโน้มน้าวใจได้ยากกว่าผู้หญิง เรื่องที่จะพูดกับเพศชายควรเป็นเรื่องกีฬา เครื่องยนต์กลไก การทำงาน สวัสดิภาพ ครอบครัว เป็นต้น ส่วนผู้ฟังเพศหญิงมักมีนิสัยอ่อนหวาน ละเอียดอ่อน และอ่อนไหวง่าย ผู้พูดจึงควรเลือกใช้คำพูดที่สวยงาม อ่อนนุ่ม อ่อนหวาน เรื่องที่จะใช้พูดควรเกี่ยวข้องกับความสุขความงาม การบ้านการเรือน การสมาคม การแต่งกาย เป็นต้น

4) อาชีพและฐานะ คือ ปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้พูดสามารถเตรียมเรื่องที่จะพูดได้อย่างเหมาะสมให้กับผู้ฟังได้

5) ความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา การเมือง คือ เรื่องที่มีความละเอียดอ่อน ผู้พูดต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ เพราะผู้ฟังที่มีเชื้อชาติ ศาสนา หรือความนิยมพรรคการเมืองที่แตกต่างกัน ย่อมมีความยึดมั่นและความเชื่อถือตลอดจนทัศนคติที่แตกต่างกัน หากผู้พูดจำเป็นต้องพูดเรื่องดังกล่าวควรพูดด้วยน้ำเสียงอ่อนนุ่ม ยอมรับ ชื่นชม และพูดอย่างเป็นกลาง ไม่ใช่ถ้อยคำรุนแรง ไม่ควรเปรียบเทียบข้อดีข้อด้อย หรือโจมตีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

6) ความต้องการของผู้ฟัง มาสโลว์ (A. H. Maslow) แบ่งลำดับความต้องการของมนุษย์โดยทั่วไป 5 ระดับ โดยเชื่อว่ามนุษย์มีความต้องการที่จะพัฒนาขึ้นตามลำดับต่อไปนี้เรื่อย ๆ ไม่ว่าจะรู้ตัวหรือไม่ก็ตาม บุคคลใดได้รับการตอบสนองขั้นพื้นฐานแล้วจะมีความต้องการขั้นสูงขั้นต่อไปอีกตามลำดับโดยไม่ข้ามลำดับขั้น ความต้องการพื้นฐาน 5 ขั้นของ มาสโลว์ มีตามลำดับ ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย
2. ความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคง
3. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ
4. ความต้องการยกย่องจากผู้อื่น
5. ความต้องการประจักษ์ตัวเอง

(ศุภรัตน์ แสงฉัตรแก้ว, 2554) การวิเคราะห์ผู้ฟัง คือ ปัจจัยข้อแรกของการพูดให้สัมฤทธิ์ผล ได้แก่ การทราบข้อเท็จจริงที่จำเป็นบางประการเกี่ยวกับกลุ่มผู้ฟัง เพื่อจะได้นำข้อเท็จจริงเหล่านั้นมาใช้เป็นข้อพิจารณาในการเตรียมตัวล่วงหน้า ปรับเนื้อหา ความคิด การใช้ภาษา และกลวิธีในการพูด แต่ละโอกาสให้เหมาะสมแก่ผู้ฟังนั้น ๆ และให้ได้ผล สมความมุ่งหมายของการพูด การหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกลุ่มผู้ฟังนี้เรียกเป็นศัพท์เฉพาะทางวิชาการว่า “การวิเคราะห์กลุ่มผู้ฟัง” โดยหลักการวิเคราะห์กลุ่มผู้ฟังที่มีรายละเอียดตามลำดับต่อไปนี้ จำนวน เพศ วัย อาชีพและ

กลุ่มสังคม ระดับการศึกษา ความสนใจในเรื่องที่ฟัง ความเชื่อและศาสนา ภูมิหลังทางสังคม และฐานะทางเศรษฐกิจ ทักษะสติ และความคาดหวังของผู้ฟัง

1) จำนวนของผู้ฟัง ผู้พูดจำเป็นต้องทราบล่วงหน้าว่าผู้ฟังมีจำนวนมากน้อยเพียงใด เพื่อจะได้เตรียมเนื้อหาและวิธีการพูดได้เหมาะสมกับกลุ่มผู้ฟัง ถ้าเป็นกลุ่มผู้ฟังที่มีจำนวนไม่มากนัก ไม่เกิน 30 คน อาจจะถูกฟังในลักษณะที่เป็นกันเองไม่เป็นทางการมากนัก แต่ถ้าเป็นกลุ่มผู้ฟังกลุ่มใหญ่ ประมาณ 50 คนขึ้นไปก็ต้องเตรียมการพูดและภาษาที่เป็นพิธีการ ถูกต้องตามแบบแผน เนื้อหาสาระ ที่พูดต้องเป็นไปตามลำดับขั้นตอนซึ่งประกอบไปด้วยคำขึ้นต้น ความนำ เนื้อหา และข้อสรุป ถ้าจำเป็นต้องใช้อุปกรณ์ก็ต้องเตรียมไปให้เหมาะสม กลุ่มผู้ฟังจะได้มองเห็น และเข้าใจได้ชัดเจนขึ้น

2) เพศของกลุ่มผู้ฟัง คือ สิ่งสำคัญที่ผู้พูดจะต้องทราบ เพราะว่าโดยทั่วไปแล้ว เพศชายและเพศหญิงมีความสนใจแตกต่างกัน นอกจากนั้นกลุ่มผู้ฟังมีสัดส่วนเพศชายและเพศหญิง มากน้อยแตกต่างกันเท่าใด ทั้งนี้เพื่อจะได้เลือกและเตรียมเนื้อหา ตลอดจนรายละเอียดต่าง ๆ ให้เหมาะสมสอดคล้องกับบรรณนิยมและความสนใจของผู้ฟังส่วนใหญ่

3) วัยของผู้ฟัง คือ ตัวกำหนดความสนใจหรือความต้องการของแต่ละบุคคล และยังมีส่วนช่วยให้ผู้พูดทราบประสบการณ์และพื้นฐานทางอารมณ์ของผู้ฟังที่อยู่ในวัยแตกต่างกัน หรือใกล้เคียงกันได้ เช่น

3.1) วัยเด็ก เป็นกลุ่มผู้ฟังที่มีความอยากรู้อยากเห็น ซุกซน และไม่สามารถ ที่จะอดทนหรือตั้งใจฟังเรื่องราวต่าง ๆ ได้นาน ผู้พูดควรจะพูดเรื่องสนุกสนาน ใช้คำพูดง่าย ๆ ใช้น้ำเสียงที่ตื่นเต้น

3.2) วัยรุ่น เป็นวัยกึ่งกลางระหว่างความเป็นเด็กกับความเป็นผู้ใหญ่ มีความคิด เป็นของตัวเอง ชอบเรื่องตื่นเต้น เร้าใจ แต่ยังไม่ม่ประสบการณ์บางเรื่องมากพอ ผู้พูดควรจะพูดเรื่อง ใกล้ตัว เรื่องทันสมัยทันเหตุการณ์ และควรเปิดโอกาสให้โอกาสให้ซักถามหรือแสดงความคิดเห็น ต่าง ๆ ได้

3.3) วัยผู้ใหญ่ เป็นกลุ่มที่มีทั้งความรู้ประสบการณ์มากพอสมควร มีความมุ่งมั่น ต้องการความก้าวหน้า ชื่อเสียง และประสบความสำเร็จทั้งในหน้าที่การงานและครอบครัว ผู้พูดควร เลือกใช้สำนวนที่ภาษาที่มีเหตุผล น่าเชื่อถือ และควรเปิดโอกาสให้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือ ประสบการณ์ซึ่งกันและกันเพื่อจะได้นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

3.4) วัยชรา เป็นผู้มีประสบการณ์มาก ชอบครุ่นคิดถึงเรื่องราวในอดีต มีความวิตกกังวลเป็นห่วงลูกหลาน ดังนั้น การพูดกับผู้ฟังที่อยู่ในวัยนี้จึงควรพูดเกี่ยวกับเรื่องจิตใจ ธรรมะ และผู้พูดควรจะพูดในลักษณะเป็นที่ปรึกษาหรือเป็นผู้รับทุกข์ คอยรับฟังเรื่องราวต่าง ๆ มากกว่า

4) อาชีพและกลุ่มสังคมของผู้ฟัง คือ เรื่องสำคัญเพราะว่า ผู้ที่ประกอบอาชีพหรืออยู่ในกลุ่มสังคมที่แตกต่างกันอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมือนกันย่อมมีความสนใจ ความรู้ และเป้าหมายในชีวิตที่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้พูดควรพูดให้เหมาะกับความสนใจและความต้องการของกลุ่มผู้ฟังด้วย

5) ระดับการศึกษาของผู้ฟัง ส่งผลต่อการรับรู้ ระดับความเข้าใจที่ไม่เท่ากัน ผู้ที่มีพื้นฐานความรู้หรือ มีการศึกษาย่อมเข้าใจเรื่องที่พูดได้ง่ายและรวดเร็วกว่าผู้ที่มีความรู้น้อยหรือไม่มีการศึกษา ดังนั้น ผู้พูดจึงต้องเตรียมเรื่องที่จะพูดให้เหมาะสมสอดคล้องกับระดับการศึกษาของผู้ฟัง หากผู้ฟังมีความรู้สูงก็อาจจะพูดเรื่องที่เป็นวิชาการ ใช้ศัพท์เทคนิค และไม่ต้องพูดเป็นวิชาการมากนัก

6) ความสนใจในเรื่องที่ฟัง ถ้าหากเรื่องและผู้พูดเป็นเรื่องที่ผู้ฟังสนใจอยู่แล้ว ผู้พูดก็อาจจะนำเข้าสู่ประเด็นได้ทันที แต่ก็ต้องพยายามตรงความสนใจของผู้ฟังให้ได้ตลอดการพูด แต่ถ้าต้องการพูดในเรื่องที่ผู้ฟังไม่สนใจหรือความสนใจน้อย ผู้พูดก็ต้องหากวิธีต่าง ๆ เพื่อดึงความสนใจและเชื่อมโยงประเด็นให้ตรงความต้องการหรือตรงกับความสนใจของผู้ฟังให้มากที่สุด

7) ความเชื่อและศาสนา คือ เรื่องที่ละเอียดอ่อน ผู้พูดควรทราบว่าผู้ฟังนับถือศาสนาใด มีความเชื่ออย่างไร เพื่อที่จะได้นำเสนอเนื้อหาหรือยกตัวอย่างประกอบได้เหมาะสม โดยไม่ขัดแย้งต่อความคิด ความเชื่อ หรือหลักศาสนาที่กลุ่มผู้ฟังเคารพนับถือ อีกทั้ง ผู้พูดไม่ควรที่จะนำเสนอความเห็นคัดค้าน โต้แย้ง หรือพูดเสียดสี กระทบกระเทียบผู้ที่นับถือศาสนาและมีความเชื่อที่แตกต่าง เพราะถือว่าเป็นการเสียมารยาทและจะทำให้การพูดไม่ประสบผลสำเร็จอีกด้วย

8) ภูมิหลังทางสังคมและฐานะทางเศรษฐกิจ เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการพูด เพราะความแตกต่างในเรื่องเหล่านี้ทำให้ผู้ฟังมีโลกทัศน์ มุมมอง แง่คิด ตลอดจนความคาดหวังในชีวิตไม่เหมือนกัน ผู้พูดจึงจำเป็นต้องระมัดระวังที่จะไม่แสดงความคิดเห็นที่ดูถูก หรือพูดตอกย้ำความรู้สึกถึงความแตกต่างทางสังคมและฐานะทางเศรษฐกิจ เพื่อให้กลุ่มผู้ฟังมีความรู้สึกถึงความแตกต่างดังกล่าวไม่ได้เป็นอุปสรรค ไม่ได้เป็นปัญหาในการอยู่ร่วมกัน หรือไม่ได้เป็นปัญหาต่อการรับรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างเท่าเทียมกัน

9) ทักษะคิดของผู้ฟัง เป็นสิ่งที่มีผลให้การพูดในแต่ละครั้งนั้นประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวได้ ถ้าหากว่าผู้พูดมีโอกาสได้รับรู้ทัศนคติของผู้ฟังมาบ้างก็จะได้เตรียมเนื้อหา และกลวิธีการพูดเพื่อสร้างทัศนคติที่ดีให้แก่ผู้ฟัง หรือเพื่อจะได้เลี่ยงทัศนคติที่ไม่พึงประสงค์ หรือไม่ก็สร้างทัศนคติที่พึงประสงค์ให้เกิดในใจผู้ฟังก่อนที่จะได้นำเสนอเนื้อหาในส่วนอื่น ๆ ต่อไป

10) ความคาดหวังของผู้ฟัง ผู้พูดควรระลึกอยู่เสมอว่า ต้องพยายามพูดหรือปรับเรื่องราวที่พูดให้สอดคล้อง ตรงกับความต้องการของผู้ฟัง เพราะโดยทั่วไปผู้ฟังจะเบื่อหน่ายหากว่าเรื่องที่ผู้ฟังนั้นไม่ตรงกับสิ่งที่คาดหวังไว้และอาจจะเกิดทัศนคติที่ไม่ดีเกิดขึ้นได้

กล่าวโดยสรุป การวิเคราะห์ผู้ฟัง คือ การเรียนรู้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ฟังในหลาย ๆ ด้าน เช่น เพศ วัย จำนวน ระดับการศึกษา แนวคิดหรือทัศนคติ ภูมิหลังทางสังคม ความสนใจ และความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา และการเมือง เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การพูดประสบความสำเร็จ

4.2.3 การรวบรวมข้อมูลการพูด

หลังจากเลือกเรื่องที่จะพูดและการวิเคราะห์ผู้ฟังแล้ว ผู้พูดต้องทำการค้นคว้า หาความรู้ และรวบรวม ข้อมูลต่าง ๆ มาเพื่อนำมาจัดลำดับให้เหมาะแก่การนำไปเสนอแก่ผู้ฟัง

(วีรัช ลภีรัตนกุล, 2543) กล่าวว่า การศึกษาค้นคว้าเพื่อรวบรวมเนื้อหาในการพูด ผู้พูด อาจจะศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ มากมายดังนี้

1) จากความรู้และประสบการณ์ของผู้พูดเอง เนื่องจากมนุษย์ทุกคนย่อมผ่านการเรียนรู้และมีประสบการณ์ในสิ่งต่าง ๆ มากมายในชีวิต ทั้งประสบการณ์ทางตรงและทางอ้อม หากเราารู้จักหัดจดจำและสังเกตในสิ่งต่าง ๆ ที่ผ่านมาเหล่านี้ไว้บ้างก็จะเป็นประโยชน์ต่อตนเอง อย่างมหาศาล เพราะการเรียนรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตย่อมเป็นบทเรียน และสิ่งที่มีค่ายิ่งทำให้บุคคลมีความเฉลียวฉลาด รอบคอบ แกร่งกล้าและชัดเจนขึ้น และสามารถ นำประสบการณ์เหล่านั้นมาใช้เป็นประโยชน์ได้เสมอ ฉะนั้นผู้พูดจะต้องนำเอาสิ่งที่เคยเรียนรู้ และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เคยมีมาและอาจเกี่ยวข้องกับเรื่องที่พูดโดยนำมาประยุกต์ใช้ให้เป็น ประโยชน์ในการพูดแต่ละครั้งด้วย

2) จากการสนทนาพูดคุยและสัมภาษณ์ เพราะการแสวงหาความรู้และรวบรวม เนื้อหาที่จะนำไปใช้พูดนี้ ยังอาจแสวงหาได้โดยการสนทนาพูดคุยกับสหายหรือผู้ที่คุ้นเคยชอบพอกับเรา ซึ่งบางคนอาจรู้เรื่องหรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ เป็นอย่างดี บางครั้งอาจจะใช้ ข้อคิดเห็นและแนะนำที่เป็นประโยชน์แก่การพูดของเรา นอกจากนี้ยังใช้วิธีสนทนาหรือสัมภาษณ์ จากผู้รู้ หรือผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ๆ โดยตรง เช่น นักวิชาการ หรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่อง เป็นต้น

3) จากห้องสมุด เนื่องจากห้องสมุดเป็นศูนย์กลางของการศึกษาและเป็นสถานที่ รวบรวมสรรพวิชาการต่าง ๆ อันเป็นผลผลิต จากภูมิปัญญาแห่งมวลมนุษย เป็นแหล่งที่ทุกคน พึงจะเข้าไปศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้ได้ นอกจากนี้ห้องสมุดยังเป็นแหล่งรวบรวมสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ผลงานการวิจัย รวมทั้งโสตทัศนวัสดุ และเป็นศูนย์กลางในการให้บริการตอบคำถามและช่วยค้นคว้า ในเรื่องราวต่าง ๆ เป็นต้น

4) จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เพราะสื่อมวลชนประกอบไปด้วยข่าวสารที่เป็นความรู้ สารประโยชน์ และการบันเทิงแก่เราอย่างมากมาย สื่อมวลชนเหล่านี้ได้แก่หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ นิตยสาร ข่าวสารและเรื่องราวความรู้ต่าง ๆ

5) จากอินเทอร์เน็ต เนื่องจากอินเทอร์เน็ต จัดเป็นทางเลือกใหม่อีกทางหนึ่งที่ทำให้เราสามารถค้นคว้าความรู้สรรพวิชาต่าง ๆ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพูดได้อย่างกว้างขวางและทันยุคทันสมัย

(Grice & Skinner, 2004)กล่าวถึงแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือซึ่งประกอบไปด้วย นิตยสาร วารสาร หนังสือพิมพ์ เอกสารทางรัฐบาล หนังสือ และการสัมภาษณ์ นอกจากนี้ยังกล่าวถึงแหล่งอ้างอิงข้อมูล เช่น พจนานุกรม สารานุกรม หนังสือประจำปี และหนังสืออัญพนธ์ ซึ่งในปัจจุบันแหล่งข้อมูลเหล่านี้ได้ถูกเผยแพร่บนอินเทอร์เน็ตอีกด้วย

(ศุภรัตน์ แสงฉัตรแก้ว, 2554) กล่าวว่า การรวบรวมเนื้อหา เนื้อหาจัดว่าเป็นส่วนสำคัญที่สุดในการพูด หลังจากที่ผู้พูดได้เลือกเรื่อง วิเคราะห์ผู้ฟังกำหนดจุดมุ่งหมาย และวางโครงเรื่องแล้ว จะต้องค้นคว้ารวบรวมข้อมูล ความคิดเห็น ข่าวสารตลอดจนข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่จะพูด การหาข้อมูลดังกล่าวนี้ผู้พูดสามารถค้นคว้าจากแหล่งต่าง ๆ ดังนี้

1) การรวบรวมเนื้อหาจากตัวผู้พูดเอง

1.1) ความรู้และประสบการณ์ของผู้พูดแต่ละคนย่อมผ่านการเรียนรู้ และมีประสบการณ์ที่แตกต่างกัน หากว่าได้เรียนรู้ สังเกต จดจำเรื่องราวต่าง ๆ ที่ผ่านมานำมาปรับใช้ให้เป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการพูด

1.2) ผู้พูดได้ฝึกคิด วิเคราะห์ แยกแยะลักษณะของข้อมูลจะทำให้ระบบความจำ และการเชื่อมโยงความคิดในตัวเองมีความสัมพันธ์กันดีขึ้น ทำให้สามารถเชื่อมโยงเรื่องราวต่าง ๆ เข้ากับประเด็นเนื้อหาที่พูดได้ง่ายขึ้น รวดเร็วขึ้น อีกทั้งยังสามารถถ่ายทอดออกมาได้อย่างจริงจัง มีชีวิตชีวาและเป็นธรรมชาติ

2) การรวบรวมเนื้อหาจากบุคคลอื่น

2.1) การสนทนาพูดคุย การได้พูดคุยกับเพื่อน กับผู้รู้ หรือผู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้นเท่ากับว่าเป็นการเรียนรู้ที่รวดเร็ว และน่าสนใจ ซึ่งผู้พูดสามารถนำข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ หรือแง่มุมต่าง ๆ นำมาใช้ในการพูดได้

2.2) การสอบถามและสัมภาษณ์ การสอบถามและการสัมภาษณ์ผู้ที่มีความรู้ มีประสบการณ์ มีความชำนาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น นักวิชาการ นักวิจัย หรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านนั้น เป็นวิธีการที่ช่วยให้ได้ข้อมูลที่น่าสนใจ และแตกต่างจากค้นคว้าในหนังสือและเอกสารต่าง ๆ

3) การรวบรวมเนื้อหาจากการค้นคว้า

3.1) การค้นคว้าจากห้องสมุดจะช่วยให้ผู้พูดได้ข้อมูล หลักฐาน เอกสาร ที่เป็นประโยชน์สามารถนำมาใช้อ่านเพิ่มเติม หรือยกตัวอย่างประกอบให้ผู้ฟังเข้าใจง่ายและชัดเจนขึ้น อีกทั้งยังช่วยเปิดโลกทัศน์ มุมมองเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ให้มากขึ้น

3.2) ข้อมูลจากสื่อมวลชน ปัจจุบันสื่อมวลชนไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และนิตยสารสามารถให้ข้อมูล ความรู้ในด้านต่าง ๆ เช่น เศรษฐกิจ สังคม การเมือง ตลอดจนให้ความบันเทิงแก่ผู้ฟังได้อย่างแพร่หลายและรวดเร็ว จึงนับว่าเป็นอีกช่องทางหนึ่งของผู้พูด จะรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อมวลชนเหล่านี้ได้เป็นจำนวนมาก

3.3) ในยุคสังคมแห่งข่าวสารหรือยุคไอทีนี้ทำให้ผู้คนจากทั่วโลกทุกมุมโลก สามารถติดต่อสื่อสารถึงกันได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่ปรากฏบนเครือข่าย อินเทอร์เน็ตที่สวยงาม มีรูปแบบที่น่าสนใจ และสามารถค้นคว้าได้รวดเร็วทันใจทำให้ผู้พูดมีข้อมูลที่ทันสมัยทันเหตุการณ์ยิ่งขึ้น

กล่าวโดยสรุป การรวบรวมข้อมูลการพูดสามารถดำเนินการได้จากหลายแหล่งข้อมูล เช่น จากประสบการณ์ของผู้พูด จากการสัมภาษณ์หรือพูดคุย ห้องสมุด สื่อมวลชนต่าง ๆ และ อินเทอร์เน็ต และการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายจะช่วยให้ผู้พูดมีความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องที่จะพูด และมีความเชื่อมั่นในตัวเอง ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การพูดประสบความสำเร็จ

4.2.4 การเรียบเรียงเนื้อหาสาระ

การเรียบเรียงเนื้อหาสาระของการพูดนำเสนอส่งผลต่อความเข้าใจของผู้ฟัง โดยการพูด นำเสนอที่มีการเรียบเรียงเนื้อเรื่องเป็นอย่างดีช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจและสามารถตามสิ่งผู้พูดกล่าวถึงได้

(วิรัช ลภีรัตนกุล, 2543) การจัดระเบียบเรียบเรียงเรื่องที่จะพูดแบ่งออกเป็น 3 ส่วนด้วยกันคือ

1) คำนำหรือการเริ่มต้นเรื่อง คือ การพูดให้ผู้ฟังเกิดความสนใจ และมีความกระตือรือร้นที่จะฟังต่อไปด้วยความตั้งใจ การเริ่มคำนำจึงมีความสำคัญมาก ผู้พูดจะต้องอรรถกถาให้น่าฟังและน่าสนใจแล้วผู้ฟังเข้าสู่จุดที่ต้องการ คำนำหรืออรรถกถาควรจะทำให้ผู้ฟังเห็นถึงประโยชน์ที่จะได้รับการฟังเรื่องที่จะพูด ซึ่งควรจะกล่าวสั้น ๆ ไม่ควร ให้นยาวเกินไปนักเพราะ คำนำจะต้องกะทัดรัด และเร้าความสนใจ สำหรับการสร้างความสนใจหรือเร้าความสนใจในการกล่าว คำนำนี้ อาจจะทำได้หลายวิธีด้วยกัน เช่น โดยการใช้คำถามเชิงวาทีศิลป์ สุภาษิต คำคม คำพังเพย ฯลฯ เพื่อเรียกร้องความสนใจ อนึ่งคำนำนี้ผู้พูดควรใช้เวลาพูดประมาณ 10% ของเวลาพูดทั้งหมด

2) เนื้อเรื่องหรือตัวเรื่อง คือ ส่วนสำคัญหรือสาระสำคัญของเรื่อง ซึ่งผู้พูดจะต้องใช้เวลาส่วนมากพูดที่ตรงเนื้อเรื่องนี้ ผู้พูดควรแบ่งสาระสำคัญของเรื่องให้ชัดเจน มีประโยคความคิดหลักสำคัญ (main idea) และมีประโยคสนับสนุน (supporting idea) คอยขยายและช่วยสนับสนุน ให้ใจความหลักเด่นชัดยิ่งขึ้น ผู้พูดจะต้องลำดับเรื่องให้เป็นระบบ จากง่ายไปหายาก สิ่งใดควรพูดก่อน

สิ่งใดควรพูดในตอนหลัง จะต้องจัดลำดับให้ดี อย่าให้ยอกย้อน หรือสับสนวุ่นจนผู้ฟังหรือ ไม่เข้าใจ นอกจากนี้เนื้อเรื่องยังจะต้องมีความถูกต้องตรงตามข้อเท็จจริง มีความกะทัดรัด ชัดเจน กระชับไม่คลุมเครือ และอาจมีตัวอย่างประกอบ เพื่อความเข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น สำหรับการใช้อย่าง ก็ควรเป็นตัวอย่างที่ผู้ฟังค่อนข้างจะคุ้นเคย อาจเป็นตัวอย่างใกล้ตัวหรือเป็นตัวอย่างที่เห็นได้ชัด ในชีวิตประจำวัน ส่วนที่เป็นเนื้อเรื่องนี้ผู้พูดควรใช้เวลาพูดเป็นอัตราส่วนประมาณ 85% ของเวลาพูด ทั้งหมด

3) การสรุป คือ การทิ้งท้ายหรือปิดท้ายเรื่องที่จะพูด ซึ่งผู้พูดควรจะสรุปอย่าง ประทับใจผู้ฟัง การสรุปอาจลงท้ายด้วยการ เน้น ย้ำ ทบทวนประเด็นสำคัญโดยย่อ หรือใช้ข้อคิดสั้น ๆ ที่สอดคล้องกับเรื่องที่พูด และการสรุปจบนี้ ควรจะจบจริง ๆ อย่างสมบูรณ์ อย่างจบลงแบบห้วน ๆ กะทันหัน หรือจบกลางคันโดยไม่สรุปเป็นอันขาด ซึ่งมักเป็นข้อบกพร่องที่พบเสมอสำหรับผู้ฝึกหัดพูด นอกจากนี้ก็มีประเภทสรุปจบไม่ลง โดยการพูดคล้ายจะสรุปจบ แต่แล้วก็กลับพูดวกวนเวียนไปมา ไม่ยอมจบ รวมทั้งประเภทที่สรุปเยิ่นเย้อหรือมากเกินไปเกินความเหมาะสม ส่วนที่เป็นสรุปนี้ผู้พูดควรใช้ เวลาพูดเป็นอัตราส่วนประมาณ 5 % ของเวลาพูดทั้งหมด

(Storz, 2002) กล่าวว่า การจัดระเบียบเรียงเรียงเรื่องที่จะพูดโดยทั่วไปประกอบไปด้วย 3 ส่วน ดังนี้

1) บทนำ คือ ส่วนสำคัญที่สุดในการพูดนำเสนอ และการเริ่มบทนำที่ดี ต้องสามารถดึงดูดความสนใจของผู้ฟังได้ โดยบทนำประกอบไปด้วยการทักทายผู้ฟัง การแนะนำตัว ผู้พูดเอง การกล่าวถึงหัวข้อเรื่องการพูด การกล่าวถึงวัตถุประสงค์การพูด และการกลืนถึงหัวข้อ สำคัญ ๆ ของการพูด

2) ตัวเรื่อง คือ ข้อมูลที่สนับสนุนวัตถุประสงค์การพูด และอธิบายรายละเอียด ของหัวข้อสำคัญ ๆ ที่ได้กล่าวกลืนไปในช่วงบทนำ โดยการนำเสนอตัวเรื่องสามารถทำได้ 7 วิธี ดังนี้

- 2.1) การนำเสนอโดยใช้หลักเหตุผล
- 2.2) การนำเสนอตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิด
- 2.3) การนำเสนอโดยโยงเรื่องทั่วไปไปยังเรื่องเฉพาะเจาะลึก
- 2.4) การนำเสนอโดยโยงสิ่งที่รู้ไปยังสิ่งใหม่
- 2.5) การนำเสนอจากสิ่งที่ทุกคนเห็นด้วยไปยังสิ่งที่ขัดแย้ง
- 2.6) การนำเสนอจากเหตุไปผล
- 2.7) การนำเสนอปัญหาและตามด้วยวิธีแก้

นอกจากนี้ Storz กล่าวถึงเทคนิคการพูดนำเสนอในช่วงตัวเรื่องไว้ว่า ผู้พูดควรกลืน ถึงหัวข้อที่จะพูดก่อน จากนั้นค่อยพูดหัวข้อนั้น ๆ และควรมีประโยคเชื่อมระหว่าง การเปลี่ยน หัวข้อเรื่องที่พูดเพื่อเป็นการนำทางผู้ฟังให้เข้าใจเรื่องที่พูด และผู้พูดสามารถช่วยผู้ฟังให้ไม่ลืมหัวข้อ

สำคัญ ๆ ของการพูดนั้น ๆ โดยการใช้ตัวเลขกำกับหัวข้อที่พูดถึง เช่น สิ่งสำคัญประการที่สองของการเรียนคือการพัฒนาประเทศ

3) การสรุปที่ดีควรประกอบไปด้วย 4 อย่าง ดังนี้

- 3.1) การกระตุ้นสิ่งที่ผู้ฟังได้ฟังไปโดยการกล่าวถึงหัวข้อสำคัญ ๆ อีกครั้ง
- 3.2) การกล่าวสรุปเรื่องที่ได้พูดมา
- 3.3) การเปิดโอกาสให้ผู้ฟังได้ถาม
- 3.4) การกล่าวปิดท้าย

(งามพริ้ง รุ่งโรจน์ดี, 2546) กล่าวว่า การพูดโดยทั่วไปนั้นควรมีโครงเรื่อง 3 ส่วน คือ บทนำ เนื้อเรื่องและบทสรุปซึ่งแต่ละส่วนจะมีขั้นตอนย่อย ๆ ดังนี้

1) บทนำ ที่ดีควรประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบดังนี้

1.1) คำปฏิสันถาร คือคำทักทายผู้ฟังก่อนการพูด ในงานพิธีการควรเรียกขานตำแหน่งของบุคคลสำคัญในที่นั้นจากสูงสุดลงมาถึงกลุ่มผู้ฟังทั่วไป และขณะที่กล่าวทักทายผู้ใด ผู้พูดต้องหันหน้าไปทางผู้นั้น ส่วนการทักทายที่ไม่เป็นพิธีการ เช่น การประชุมภายใน สำหรับภาษาไทย ผู้พูดมักจะใส่คำแสดงความรู้สึกต่อท้ายคำเรียกตำแหน่ง เช่น "เพื่อนครูที่รักทั้งหลาย" หรือ "สวัสดิ์ท่านสมาชิกที่เคารพทุกท่าน"

1.2) อารัมภบท คือกล่าวเกริ่นนำเข้าสู่เนื้อหาสาระ อารัมภบทเป็นจุดแรกที่ดึงดูดผู้ฟังให้สนใจการติดตามการพูด ฉะนั้นจึงควรพูดให้รวบรัด ตรงประเด็นเร้าอารมณ์ ไม่จำเป็นต้องกล่าวแสดงความยินดีที่ได้มาพูด (เพราะเป็นการเริ่มที่ธรรมดา เสียเวลาโดยใช้เหตุ) ไม่ต้องออกตัว ถ่อมตัว หรือขอโทษ (เพราะน่ารำคาญและทำลายความเชื่อถือ) และอย่าดูหมิ่นผู้ฟัง หรือพูดโอ้อวด สำหรับสรรพนามในงานพิธี ควรใช้ ข้าพเจ้า ทั้งชายและหญิง ส่วนงานที่ไม่เป็นพิธีการ ใช้คำว่า ผม กระผม ดิฉัน หรือ ท่าน เรา พวกเรา คุณ พ่อแม่พี่น้อง ฯลฯ ตามความเหมาะสม

1.3) บอกหัวข้อต่าง ๆ ที่จะพูด ว่ามีกี่หัวข้อ โดยลำดับจากความสำคัญน้อย ไปสู่ความสำคัญมากเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้ฟังให้ทวีขึ้นจนถึงจุดสูงสุดในตอนท้าย

1.4) บอกช่วงเวลาให้ผู้ฟังสามารถซักถาม โดยอาจบอกให้ถามได้ทันทีที่สงสัย หรืออาจขอให้รอถามตอนผู้พูดพูดจบแล้ว

2) เนื้อเรื่อง คือ พูดเนื้อเรื่องตามลำดับหัวข้อที่ได้บอกผู้ฟังไว้ โดยแสดงเหตุผล อ้างอิง สถิติ ข้อเท็จจริง ยกตัวอย่าง เปรียบเทียบ เพื่อให้เนื้อหาสาระน่าเชื่อถือ พูดแบบวิธีการทางวิทยาศาสตร์ คือพูดถึงปัญหา ก่อน เพื่อเรียกร้องความสนใจ แล้วจึงพูดถึงสาเหตุและเสนอวิธีแก้ไข ขณะเดียวกันก็แทรกเรื่องฮาขัน เล่าเหตุการณ์ คติพจน์ ฯลฯ เพื่อเปลี่ยนบรรยากาศ แต่อย่าพูดวกวนไปมาหรือยกเหตุผลที่คัดค้านกันเอง และต้องเน้นจุดมุ่งหมายของเรื่องเพียงประเด็นเดียว

3) บทสรุป ที่สมควรประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบดังนี้

3.1) เรื่องย่อ คือการพูดทบทวนเนื้อเรื่องทั้งหมดที่พูดไปแล้วอย่างย่อ เพื่อให้ผู้ฟังจำสาระเนื้อหาง่ายขึ้นและเข้าใจตรงกัน

3.2) สรุป คือการให้คำแนะนำสำหรับอนาคต บนพื้นฐานของสิ่งที่พูดไปแล้ว เชิญชวนหรือเสนอแนะให้ผู้ฟังปฏิบัติตาม บทสรุปจึงเป็นช่วงที่สำคัญที่สุด ที่จะบอกให้รู้ว่าการพูดประสบความสำเร็จหรือไม่ ผู้พูดบางคนนิยมจบโดยการพูดเรื่องตลกขบขันเพื่อให้ผู้ฟังหัวเราะ สนุกสนานประทับใจ บางคนก็ใช้ถ้อยคำที่จับใจ เช่น คำคม สุภาษิต บ้างก็ฝากข้อคิด สร้างความหวัง เล่าเรื่องที่น่าประทับใจ สรุปให้ผู้ฟังคาดไม่ถึง หรือจบด้วยประโยคที่ค้างไว้ครึ่งหนึ่งเพื่อทิ้งท้ายให้ผู้ฟัง คิดตามต่อไป ไม่ควรจบแบบหยุดพูดทันทีที่หมดเวลา หรือจบแบบเย็นเฉื่อย ด้วยการขออภัย ออกตัวยกหัวข้อใหม่มาเปิดประเด็น หรือพูดตรง ๆ ว่า "จบแล้ว"

3.3) คำลงท้าย ผู้พูดบางคนกล่าวคำว่า ขอขอบคุณในตอนจบ (แต่บางคนเห็นว่า ไม่จำเป็นต้องขอบคุณ) ก้มศีรษะแล้วจึงเดินลงจากเวที หรือจบด้วยถ้อยคำพิเศษใด ๆ ที่ได้เตรียมมาก็ได้ แต่ถ้าผู้พูดขึ้นไปกล่าวอวยพร ไม่ต้องลงท้ายด้วยการขอขอบคุณหรือสวัสดิ

(Grice & Skinner, 2004) เนื้อหาสาระของการพูดประกอบไปด้วย 3 ส่วนดังนี้

1) บทนำ คือ การบอกหัวข้อการพูด วัตถุประสงค์ของการพูด รวมทั้งหัวข้อย่อย ที่ผู้ฟังจะได้รับฟัง การกล่าวนำที่ดีควรมีลักษณะดึงดูดความสนใจของผู้ฟัง และสร้างความน่าเชื่อถือ ให้แก่ผู้ฟัง

2) เนื้อเรื่อง คือ ส่วนขยายวัตถุประสงค์ของการพูด หรือเป็นการอธิบายรายละเอียด หัวข้อย่อยของการพูด โดยรูปแบบการนำเสนอเนื้อเรื่องประกอบไปด้วย 8 รูปแบบ ขึ้นอยู่กับ วัตถุประสงค์ของการพูด เช่น

2.1) การนำเสนอรายหัวข้อ (Topical division) คือ การดำเนินเรื่อง โดยกล่าวถึงทีละหัวข้อ เช่น การนำเสนอรสชาติของกาแฟแต่ละยี่ห้อ

2.2) การนำเสนอตามลำดับเวลา (Chronological division) คือ การดำเนินเรื่องตามลำดับเวลาของเหตุการณ์หรือสิ่งที่เกิด เช่น ประวัติการก่อตั้งโรงเรียน

2.3) การนำเสนอตามตำแหน่ง (Spatial division) คือ การดำเนินเรื่อง ตามตำแหน่งของสิ่งนั้น ๆ หรือตามตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ เช่น การพูดเกี่ยวกับเครื่องยนต์ ส่วนประกอบภายในของเครื่องยนต์ และส่วนประกอบภายนอกของรถยนต์

2.4) การนำเสนอจากเหตุไปผล (Casual division) คือ การดำเนินเรื่อง โดยกล่าวถึงสาเหตุไปหาผลของสิ่งนั้น ๆ

2.5) การนำเสนอข้อดีและข้อเสีย (Pro-con division) คือ การดำเนินเรื่อง โดยกล่าวถึงข้อดีและข้อเสียของสิ่ง ๆ หนึ่งโดยเป็นกลาง ซึ่งเป็นรูปแบบการพูดเพื่อให้ข้อมูลมากกว่า รูปแบบการพูดเพื่อชักชวน

2.6) การนำเสนอโดยเทคนิคช่วยจำนี่โมนิคหรือกิมมิก (Mnemonic or Gimmick division) คือ เทคนิคการดำเนินเรื่องที่กระตุ้นให้ผู้ฟังจดจำในสิ่งที่ผู้พูดกล่าวถึง โดยการใช้ เทคนิคนี่โมนิคหรือกิมมิก เช่น FANBOY ย่อมาจาก For, And, Nor, But, Or และ Yet

2.7) การนำเสนอปัญหาและการแก้ไข (Problem-solution division) คือ การดำเนินเรื่องโดยนำเสนอปัญหาและความสำคัญของปัญหานั้น และตามด้วยวิธีการแก้ปัญหา ซึ่งการนำเสนอรูปแบบนี้เหมาะกับการพูดเพื่อโน้มน้าว

2.8) การนำเสนอความต้องการและวางแผนเพื่อการแก้ไข (Need-plan division) คือ การดำเนินเรื่องโดยกล่าวถึงปัญหาหรือสิ่งที่คนในสังคมต้องการ และนำเสนอแผนการ เพื่อแก้ไขปัญหาหรือเติมเต็มสิ่งที่สังคมในปัจจุบันต้องการ

3) การสรุป คือ การกล่าวสรุปหัวข้อสำคัญของการพูด อาจมีการกล่าวยกตัวอย่าง เพื่อกระตุ้นให้ผู้ฟังคล้อยตามกับเนื้อหาที่พูด ถึงแม้การพูดนั้นไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อชักจูงก็ตาม หรืออาจมีการเปิดโอกาสให้ผู้ฟังได้ถามข้อสงสัย ท้ายที่สุดแล้วผู้พูดควรจบการพูดด้วยคำลงท้าย

(กิตติชัย พินโน, 2554) กล่าวว่า การเรียบเรียงเนื้อหาสาระ หรือการลำดับสิ่งที่จะพูด ตามความสัมพันธ์ก่อนหลังประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1) อารัมภบทหรือส่วนนำ คือ ส่วนที่สำคัญที่จะดึงดูดผู้ฟังให้สนใจการพูด ซึ่งอารัมภบทแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน คือ การทักที่ประชุม และการกล่าวนำ

1.1) การทักที่ประชุม คือการกล่าวทักทายผู้ฟังในที่ประชุม มักเรียงตามลำดับ ความสำคัญของบุคคล และไม่นิยมทักเกินกว่า 3 กลุ่ม

1.2) การกล่าวนำ เป็นการนำเข้าสู่เรื่องหรือประเด็นเนื้อหาสาระของการพูด อย่างสังเขป การกล่าวนำควรกล่าวสั้น ๆ ตรงประเด็นและสอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่จะนำเสนอ ใช้ถ้อยคำที่น่าสนใจ เราอารมณ์ผู้ฟังไม่ควรกล่าวถ่อมตัว หรือกล่าวในลักษณะแก้ตัว

2) เนื้อเรื่อง คือ ส่วนที่สำคัญที่สุดของเรื่องที่จะพูด ในการดำเนินเรื่องสามารถทำได้ หลายวิธีดังต่อไปนี้

2.1) การดำเนินเรื่องตามลำดับเวลา คือ การพูดตามลำดับเวลาที่เกิดเหตุการณ์

2.2) การดำเนินเรื่องตามลำดับความสำคัญ คือ การพูดโดยเรียงลำดับจาก ความสำคัญมากไปหาน้อยหรือจากสิ่งที่สำคัญน้อยไปหามากก็ได้

2.3) การดำเนินเรื่องตามทิศทางและสถานที่ เช่น จากสิ่งใกล้ตัวไปสู่สิ่งไกลตัว จากเหนือสู่ใต้ จากตะวันออกสู่ตะวันตก เป็นต้น

2.4) การดำเนินเรื่องด้วยการให้คำจำกัดความ คือ วิธีที่อธิบายหรือให้นิยาม ความหมายและขอบเขตของคำ ข้อความ หรือเรื่องที่จะพูด ก่อนจะเข้าสู่ประเด็นที่เกี่ยวกับคำ ข้อความ หรือเรื่องนั้น ๆ

2.5) การดำเนินเรื่องด้วยการจัดกลุ่มทางความคิด คือ การดำเนินเรื่อง ที่ช่วยให้เนื้อเรื่องมีระเบียบไม่สับสนปะปนกัน

2.6) การดำเนินเรื่องตามลำดับเหตุผล คือ วิธีที่ใช้กันมากในการอธิบาย ใ้ได้ว่าที่ การพูดโน้มน้าวใจ สามารถทำได้ 2 ลักษณะ คือการลำดับจากเหตุไปหาผล ซึ่งเป็นการกล่าวถึงสาเหตุของเรื่องหนึ่ง ๆ ที่ทำให้เกิดผลบางประการ และการลำดับจากผลไปหาเหตุหรือ ปัจจัยที่ทำให้เกิดผลเช่นนั้น

2.7) การดำเนินเรื่องด้วยการใช้ทฤษฎี กฎเกณฑ์ หรือวิธีทางวิทยาศาสตร์ คือ การพูดถึงปัญหาเพื่อเรียกความสนใจของผู้ฟัง และชี้แจงสาเหตุที่มาของปัญหานั้น ทำให้ผู้ฟัง เกิดความสนใจ จากนั้นจึงยกตัวอย่าง สถิติ ข้อมูลอันเป็นหลักฐานหรือเป็นรายละเอียดของปัญหา เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ แล้วจึงแสดงผลของปัญหานั้น สุดท้ายเป็นการจบเรื่องด้วยการสรุปอย่าง ตรงไปตรงมา

3) บทสรุป คือ การเน้นย้ำให้ผู้ฟังเห็นความสำคัญของเรื่องที่ผู้พูดได้พูดไปแล้ว เพื่อให้ผู้ฟังจดจำได้ หรือเกิดความประทับใจ การสรุปจะต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของเรื่อง นอกจากนี้ผู้พูดยังอาจสรุปจบท้ายแบบชิงชัง หนักแน่น แสดงถึงความจริงใจ หรืออาจสรุปด้วยสุภาพศีต คำคม คติพจน์ หรือคำพังเพยก็ได้

กล่าวโดยสรุป การเรียบเรียงเนื้อหาสาระประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1) บทนำ เป็นการพูดที่ผู้ฟังตามลำดับความสำคัญ การแนะนำตัวผู้พูดเอง การกล่าวถึงหัวข้อเรื่อง การพูด การกล่าวถึงวัตถุประสงค์การพูด และการกล่าถึงหัวข้อสำคัญ ๆ ของการพูด โดยมีลักษณะรวบรัด ตรงประเด็น สอดคล้องกับเนื้อหาหลัก โดยใช้คำพูดที่น่าสนใจ หรือเร้าอารมณ์

2) เนื้อเรื่อง จากการการแบ่งสาระสำคัญของเรื่องให้ชัดเจนโดยมีประโยค ความคิดหลักและประโยคสนับสนุน และเป็นการพูดเพื่อขยายวัตถุประสงค์ของการพูด หรือเป็นการ อธิบายรายละเอียดหัวข้อย่อยของการพูด โดยดำเนินเรื่องได้หลายวิธี ดังนี้

การนำเสนอตามเวลาที่เกิดเหตุการณ์

การนำเสนอตามความสำคัญ

การนำเสนอตามสถานที่

การนำเสนอตามการจัดกลุ่มทางความคิด

การนำเสนอตามเหตุผล

การนำเสนอตามทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์

การนำเสนอรายหัวข้อ

การนำเสนอข้อดีและข้อเสีย

การนำเสนอปัญหาและการแก้ไข

การนำเสนอความต้องการและวางแผนเพื่อการแก้ไข

การนำเสนอโดยโยงเรื่องทั่วไปไปยังเรื่องเฉพาะเจาะลึก

การนำเสนอโดยโยงสิ่งที่รู้ไปยังสิ่งใหม่

การนำเสนอจากสิ่งที่ทุกคนเห็นด้วยไปยังสิ่งที่ขัดแย้ง

3) สรุป เพื่อการกล่าวทบทวนใจความสำคัญของเรื่องที่พูด เพื่อให้ผู้ฟังเกิดความประทับใจ จดจำ และคิดคล้อยตามกับเนื้อหาที่พูด ถึงแม้การพูดนั้นไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อชักจูงก็ตาม และอาจเปิดโอกาสให้ผู้ฟังซักถามข้อสงสัยก่อนที่จะกล่าวปิดท้ายการนำเสนอ

4.2.5 การเตรียมสื่อนำเสนอ

การเตรียมสื่อนำเสนอ คือ ขั้นตอนการนำข้อมูลสำคัญของการพูดนำเสนอใส่ลงในโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อส่งเสริมเนื้อหาการพูดนำเสนอ น่าสนใจ และช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจเนื้อหาการพูดนำเสนอได้ง่าย

(Emden & Becker, 2010; Grussendorf, 2007; Storz, 2002; กิตติชัย พินโน, 2554; เคธี เมียว แดน, เกศสุดา รัชฎาวิชิตกุล, & Blumenfeld, 2550; งามพริ้ง รุ่งโรจน์ดี, 2546; นุชรรัตน์ สิริประภาวรรณ, 2549) ได้อธิบายว่า การเตรียมสื่อนำเสนอ คือ การนำข้อมูลสำคัญของการพูดนำเสนอใส่ลงในโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อส่งเสริมเนื้อหาการพูดนำเสนอ มีลักษณะตรงประเด็น และดึงดูดความสนใจของผู้ฟัง รวมทั้งยังช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจเนื้อหาการพูดนำเสนอได้ง่าย ในการออกแบบสื่อการนำเสนอผู้พูดควรคำนึงถึงรูปแบบพื้นหลัง รูปแบบข้อความ ตำแหน่งข้อความ ตำแหน่งรูปภาพ สีเส้น และการใช้ภาพเคลื่อนไหว นอกจากนี้ผู้นำเสนอควรตรวจสอบสถานที่การพูดนำเสนอล่วงหน้าหรือก่อนเวลา

ตารางที่ 1 การสังเคราะห์ขั้นตอนการเตรียมพูดนำเสนอ

ขั้นที่ 1 การเลือกเรื่องพูด	ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์ผู้ฟัง	ขั้นที่ 3 การรวบรวม ข้อมูล	ขั้นที่ 4 การเรียบเรียง เนื้อหา	ขั้นที่ 5 การเตรียม สื่อนำเสนอ
ผู้พูดควรคำนึงถึง - ขอบเขตของ เนื้อหาการพูด - ความรู้ที่ผู้พูดมี ต่อหัวข้อการพูด - ความสนใจของ ผู้พูดและผู้ฟัง - ประโยชน์ที่ผู้ฟัง จะได้รับ - พื้นฐานความรู้ ของผู้ฟังในหัวข้อ การพูด	ผู้พูดควรรวบรวม ข้อมูลเบื้องต้น เกี่ยวกับผู้ฟังใน หลาย ๆ ด้าน เช่น เพศ วัย จำนวน ระดับ การศึกษา แนวคิด ภูมิหลัง ทางสังคม ความ สนใจ และความ แตกต่างทางเชื้อ ชาติ ศาสนา และ การเมือง	ผู้พูดควรรวบรวม ข้อมูลจากแหล่ง- ข้อมูลที่น่าเชื่อถือ และหลากหลาย เช่น ห้องสมุด ประสบการณ์ตรง ของผู้พูด จากการ สอบถามผู้ชำนาญ จากสื่อมวลชน หรืออินเทอร์เน็ต	1) บทนำ 2) เนื้อเรื่อง 3) สรุป	ผู้พูดควรใช้สื่อ นำเสนอเพื่อ ส่งเสริมเนื้อหา การพูด น่าสนใจ และช่วยให้ผู้ฟัง เข้าใจเนื้อหา ได้ง่าย และควร คำนึงถึงการ ออกแบบ เช่น ตัวอักษร สีสัน พื้นหลัง และ ภาพเคลื่อนไหว

4.3 ภาษาเพื่อการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ

การพูดนำเสนอ คือ การพูดเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิดเห็น หรือข้อเท็จจริงของเรื่องที่จะพูด โดยมีวัตถุประสงค์ที่แน่ชัด เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจและเรียนรู้ในสิ่งที่ได้ฟัง ดังนั้นการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ ผู้พูดควรมีความรู้เกี่ยวกับวลีและประโยคภาษาอังกฤษที่สนับสนุนการสื่อความหมายในการพูดนำเสนอ เพื่อการสื่อความหมายให้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์การพูด

(Grussendorf, 2007; Storz, 2002; เคธี เมียว แคน et al., 2550; งามพริ้ง รุ่งโรจน์ดี, 2546) ได้กล่าวถึงวลีและประโยคภาษาอังกฤษที่สนับสนุนการสื่อความหมายในการพูดนำเสนอไว้ดังนี้

1) บทนำ

1.1) การต้อนรับผู้ฟัง

- Good morning / afternoon, professor and friends.
- Good morning / afternoon, ladies and gentlemen.
- Hello/ Hi everyone.

1.2) การแนะนำตัวเอง

- Let me introduce myself. I am(name).....
- Let me just start by introducing myself. My name is ..(name)..

1.3) การแนะนำหัวข้อที่จะนำเสนอ

- What I would like to present to you today is
- I am here today to present
- Today's topic is
- The topic/ subject of my presentation is
- In my presentation, I would like to report on
- In my talk, I will tell you about
- Today I am going to talk about
- I will be talking about
- I plan to speak about
- The theme of my talk is

1.4) การกล่าวถึงความสำคัญของหัวข้อที่มีต่อผู้ฟัง

- My topic is/ will be very important for you because
- Today's topic is of particular interest of those of you/ us who
- My talk is particularly relevant to those of us who

1.5) การกล่าวถึงวัตถุประสงค์การนำเสนอ

- The purpose/ objective/ aim of this presentation is to
- My goal is to determine how/ the best way to
- What I want to show is
- My objective is to
- Today I would like to give an overview of
- Today I will be showing you/ reporting on
- I would like to update you on/ inform you about
- What I would like to do today is to give the essential background information on
- What I want my listeners to get out of my speech is

- If there is one thing I would like to get across to you today it is that

1.6) การเสนอโครงเรื่องของการพูด

- I have divided my presentation into three (main) parts.
- In my presentation. I will focus on three major issues.
- I have broken my speech down/up into three parts.
- I have divided my presentation (up) into three parts.

1.7) การเริ่มพูดแต่ละหัวข้อ

- I will begin/ start off by..... Then I will move on to..... I will end with.....
- Let's start with... Now let's move on to.... This leads me to....
- Point one deals with, point two, and point three
- First, I will looking at, second, and third
- In the first part In the next part In the last part

2) เนื้อเรื่อง

2.1) การเน้นเรื่องที่สำคัญ

- I would like to highlight/ emphasize the following point(s).
- I would like to start by drawing your attention to
- I would like you to focus your attention on
- I would like to emphasize the fact that
- I would like to stress the importance of
- Let me point out that
- Let's look more closely at
- What is very significant is
- What is important to remember
- What we need to focus on
- I think you will be surprised to see that

2.2) การกล่าวซ้ำเพื่ออธิบายเพิ่มเติม

- Let me rephrase that
- In other words

2.3) การยกตัวอย่าง

- Now let's take an example
- An example of this can be found
- To illustrate this
- Let's see this through an example.
- For example
- For instance

2.4) การเสนอแนะ

- We/ I would suggest
- We/ I therefore (strongly) recommend that
- In my opinion, we should
- Based on the figures we have, I am quite certain that

2.5) การกล่าวสรุปในแต่ละประเด็น

- Before I move on, I would like to recap the main points.
- Let me briefly the main issues.
- I would like to summarize what I have said so far.
- Let me summarize by saying
- So that concludes my overview
- What I have tried to show in this part
- To recap what we have seen so far

2.6) การกล่าวจบประเด็น

- This brings me to the end of my first/ second/ third point.
- So, that is the background on
- That is all I want to say about

2.7) การกล่าวเปลี่ยนประเด็น

- This leads directly to my next point.
- This brings us to the next question.
- Let's now move on/ turn to
- After examining this point, let's turn to
- Let's now take a look at

2.8) การโยง/ กล่าวถึงสิ่งที่ได้นำเสนอไปแล้ว

- As I said/ mentioned earlier,
- Let me come back to what I said before
- Let's go back to what I were discussing earlier
- As I have already explained,
- As I pointed out in the first/ second section,
- As I have already said earlier
- As we saw in the first/ second part

2.9) อ้างถึงสิ่งที่เห็นพ้องกันโดยทั่วไป

- As you know
- As am sure you are aware
- Have you ever heard of
- You may already know
- I feel sure that some of you
- Everyday you encounter
- As you all may well know
- It is generally accepted that
- As you are probably aware (of)

2.10) การพูดขณะใช้สื่อ/ อุปกรณ์โสตทัศน

- Let's now look at the next slide which shows
- To illustrate this, let's have a closer look at
- If you look at this graph you can see
- What is interesting in this slide is
- The chart on the following slide shows
- I have a slide here that shows
- The problems/ information are illustrated in the bar chart.
- According to this graph, our profit has doubled
- You can see the test results in this table
- As you can see here,

3) สรุป

3.1) การกล่าวนำเข้าสู่ช่วงสรุป

- I am approaching/ nearing the end of my presentation.
- Well, this brings me to the end of my presentation.
- That covers just about everything I want to say about
- As a final part, I would like to

3.2) การสรุปโดยรวม

- To conclude/ In conclude, I would like to
- Just to summarize the main points of my talk
- Before I stop, let me go over the key issues again.
- I would like to run through my main points again.
- To sum up (then),
- I would like to summarize/ sum up
- At this stage I would like to run through/ over the main points.....

3.3) การสรุปโดยการอ้างอิงคำพูดผู้อื่น

- As (someone) once said,...
- To put the words of (someone),...
- To quote the words of (someone),...
- According to (someone),...

3.4) การขอบคุณผู้ฟัง

- Thank you for your kind attention.
- Thank you for your participation today.
- Thank you for listening attentively.
- Thank you for being such an attentive audience.

3.5) การกล่าวเปิดโอกาสให้ผู้ฟังซักถาม

- Are there any questions?
- I would be happy to answer any questions.
- If there are any questions please feel free to ask.
- And I will be happy to answer any questions you may have.

3.6) การพูดเพื่อขยายความคำถาม

- I am afraid I did not catch that.
- Would you mind rephrasing the question?
- Could you repeat your question, please?
- Could you go over your question again?
- Could you expand on that point?

3.7) การพูดเพื่อขอเวลาคิดคำตอบ

- That is a good question/point.
- That is a interesting question/point.
- I am glad you asked that question.
- There may be more than one way to answer that.
- Just a minute please.

3.8) การพูดเพื่อขอตอบคำถามในโอกาสหน้า

- I do not know the answer but I will try to find out for you.
- If you do not mind, could we discuss that on another time?
- Perhaps I could answer that question on another time.
- Can I get back to you on that on another time?

4.4 การประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ

(Matthews & Marino, 1990) การประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนต่างชาติมีหลักเกณฑ์การประเมินดังนี้

1) เกณฑ์ด้านการส่งสาร ประกอบด้วย ความดังของการพูด การประสานสายตากับผู้ฟัง ความเป็นธรรมชาติในการส่งสาร อัตราความเร็วในการพูด และการใช้ท่าทางประกอบ

2) เกณฑ์ด้านเนื้อหา ประกอบด้วย ความชัดเจนของใจความสำคัญ ความสัมพันธ์ระหว่างหัวข้อกับใจความสำคัญ ความเหมาะสมระหว่างหัวข้อกับยุคสมัย ความเหมาะสมระหว่างหัวข้อกับผู้ฟัง และระยะเวลาการนำเสนอเหมาะกับเวลาที่กำหนด

3) เกณฑ์การจัดการการพูด ประกอบด้วย บทนำ คำเชื่อม ใจความสำคัญ การลำดับเนื้อหา และบทสรุป

4) เกณฑ์ด้านภาษา ประกอบด้วย ความถูกต้องด้านการสื่อความหมาย ความถูกต้องด้านหลักไวยากรณ์และคำศัพท์ ความเหมาะสมระหว่างคำศัพท์กับผู้ฟัง การออกเสียง และการใช้เสียงสูงต่ำ และความหลากหลายด้านการสื่อสาร

(North Carolina Department of Public Instruction. [internet], 1997) ได้สร้างแบบการประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษที่ประกอบไปด้วย 5 เกณฑ์การให้คะแนน ได้แก่ 1) การลำดับเนื้อหา 2) ความรู้ผู้พูด 3) หลักไวยากรณ์ 4) ความลื่นไหลและบุคลิก และ 5) การออกเสียงและสำเนียง โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของ NCDP

คะแนน เกณฑ์	1	2	3	4
1) การลำดับ เนื้อหา	ผู้ฟังไม่เข้าใจการ นำเสนอเพราะไม่ มีการลำดับข้อมูล	เข้าใจเนื้อหายาก เพราะผู้พูดข้าม ประเด็นไปมา	ลำดับเรื่องเป็น ลำดับ และเข้าใจ ได้	ลำดับเรื่องเป็น ลำดับ น่าสนใจ และเข้าใจง่าย
2) ความรู้ผู้พูด	ผู้พูดไม่สามารถ ตอบคำถามได้	ผู้พูดตอบได้เพียง คำถามพื้นฐาน	ผู้พูดตอบคำถาม ได้ แต่อธิบาย ครบถ้วน	ผู้พูดตอบคำถาม และอธิบาย ครบถ้วน
3) หลัก ไวยากรณ์	ผิดหลักไวยากรณ์ เกินสี่ครั้ง	ผิดหลักไวยากรณ์ เกินสามครั้ง	ผิดหลักไวยากรณ์ เกินสองครั้ง	ไม่ผิดหลัก ไวยากรณ์
4) ความลื่นไหล และบุคลิก	ผู้พูดอ่านโน้ตและ ไม่สบสายตา	ผู้พูดอ่านโน้ตและ สบสายตาน้อย ครั้ง	ผู้พูดมองโน้ต บ่อยครั้ง แต่สบ สายตาอย่าง เหมาะสม	ผู้พูดมองโน้ต น้อยครั้ง และสบ สายตาอย่าง เหมาะสม
5) การออก เสียงและ สำเนียง	ออกเสียงเบาเกิน ไปและใช้สำเนียง ผิด	ออกเสียงโทน เดียวและใช้ สำเนียงผิด	ออกเสียงดัง ชัดเจน และใช้ สำเนียงส่วนใหญ่ ถูกต้อง	ออกเสียงดัง ชัดเจน และใช้ สำเนียงถูกต้อง

(งามพริ้ง รุ่งโรจน์ดี, 2546) ผู้ประเมินควรคำนึงถึงเกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ ดังต่อไปนี้

1) บุคลิกลักษณะ คือ สิ่งแรกที่เรียกความเลื่อมใสศรัทธาจากผู้ฟังตั้งแต่ก่อนฟัง ผู้พูดจึงต้องแต่งกายให้ประณีต เข้ากับบุคลิก วัย สถานภาพทางสังคมและกาลเทศะ ไม่ควรสวมเครื่องประดับวูบวาบหรือทำให้เกิดเสียงขณะผู้พูดเคลื่อนไหว เพราะจะทำให้ผู้ฟังหันไปสนใจเครื่องแต่งกายของผู้พูด ไม่สนใจฟัง

2) ภาษากาย ผู้พูดควรเคลื่อนไหวให้สง่างาม ไม่ลุกลุกกลน วางแขนทอดข้างลำตัว เพื่อความสะดวกในการใช้มือประกอบการพูด ไม่ล้วง แคะ แกะ เกา ชี้อกราด ควรยืนแยกเท้าห่างกัน เล็กน้อย ปลายเท้าอยู่เหลื่อมกัน เพื่อให้ทรงตัวได้มั่นคง หากนั่งพูดก็ไม่ควรไขว่ห้าง เอนตัวไปด้านหลัง หรือมองไปที่อื่น เพราะเป็นท่าที่ไม่เป็นมิตรแสดงถึงลักษณะที่ไม่ตั้งใจพูด หากยืนพูดก็ควรเดินหรือ เคลื่อนไหวบ้างตามโอกาส ต้องสร้างความรู้สึกร่วมกับผู้ฟังโดยไม่กั๊กหน้า อ่านเอกสารตลอดเวลา หรือ มองพื้น ผนัง หรือเพดาน แต่ควรสบตากับผู้ฟัง

3) น้ำเสียง น้ำเสียงต้องแจ่มใส ชัดเจน ได้ยินทั่วถึง รู้จักการหยุดเว้นระยะการพูด ปรับระดับเสียงสูง ต่ำ ดัง ค่อย ให้สัมพันธ์กับเนื้อหาและสร้างความรู้สึกร่วม ไม่พูดคำเกินต่าง ๆ

4) ภาษาพูด การออกเสียงให้ถูกอักขรวิธี พูดถูกต้องตามหลักภาษา ไม่เอนเอียง พูดให้เป็นรูปธรรม เข้าใจง่าย ใช้คำถามช่วยกระตุ้นความสนใจและดึงให้ผู้ฟังเข้ามามีส่วนร่วม มีการเปรียบเทียบ อุปมาอุปไมย ยกตัวอย่าง ใช้ระดับภาษา ลีลา สำนวนให้เหมาะสมกับผู้ฟัง เช่น ใช้ประโยคง่าย ๆ ที่เป็นคำพูดของผู้พูดพูดกับผู้ฟังโดยตรง ใช้กริยาที่บอกการกระทำเพราะเข้าใจง่าย ใช้สรรพนามตามความเหมาะสมเพื่อให้ดูเป็นกันเองกับผู้ฟัง ใช้คำคุณศัพท์ประกอบคำนามเพื่อบอก ลักษณะให้ชัดเจน

5) วิธีพูดเรื่อง ผู้พูดพูดอย่างลื่นไหล แสดงความมั่นใจ และใส่อารมณ์ให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง เช่น เมื่อปลุกเร้าก็ต้องเปล่งเสียงดัง ใช้น้ำเสียงรุกร่ำร่ำยก่าบั่นขึ้นเพื่อเน้นความตั้งใจ แน่วแน่ สีหน้าเคร่งเครียด สายตามุ่งมั่น ใช้ถ้อยคำง่าย ๆ แต่ให้ความหมายชัดเจน เช่น We must fight for equal rights. (เราต้องสู้เพื่อสิทธิที่เท่าเทียมกัน) หรือใช้ถ้อยคำที่สร้างภาพ และอารมณ์ เช่น Love is like a red, red rose. (ความรักเปรียบเหมือนดอกกุหลาบสีแดงฉูดฉาด)

6) อารมณ์ขัน คือ เครื่องสร้างอารมณ์ทางบวก ทำให้ผู้ฟังจดจ่อคอยฟัง คลายความเครียด เกิดความประทับใจในผู้พูด

(Iowa State University. [internet], 2005) ได้สร้างแบบการประเมินความสามารถ การพูดนำเสนอภาษาอังกฤษที่ประกอบไปด้วย 5 เกณฑ์การให้คะแนนได้แก่ 1) การลำดับเนื้อหา 2) เนื้อหา 3) สื่อนำเสนอ 4) การใช้ภาษา และ 5) บุคลิก โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของ ISU

เกณฑ์	ยอดเยี่ยม	เชี่ยวชาญ	มาตรฐาน	ไม่พึงพอใจ
1) การลำดับเนื้อหา	- ลำดับเนื้อดี น่าสนใจ และ เข้าใจง่าย	- ลำดับเนื้อดี สม เหตุผล แต่สับสน บ้างเล็กน้อย	- ลำดับเนื้อ พอใช้ได้ และ สับสนหลาย ประเด็น	- ลำดับเนื้อแย่ ไม่สมเหตุผล และเข้าใจได้ ยาก

เกณฑ์	ยอดเยี่ยม	เชี่ยวชาญ	มาตรฐาน	ไม่พึงพอใจ
	<ul style="list-style-type: none"> - ระบุหัวข้อการพูดชัดเจน - โยงหัวข้อการพูดอย่างไหลลื่น และมีประสิทธิภาพ - สรุปตรงประเด็นและประเด็นเนื้อหาที่น่าสนใจ 	<ul style="list-style-type: none"> - ระบุหัวข้อการพูดชัดเจน - โยงหัวข้อการพูดอย่างไหลลื่น - สรุปเฉพาะหัวข้อหลักและประเด็นเนื้อหาที่น่าสนใจบางส่วน 	<ul style="list-style-type: none"> - ระบุหัวข้อการพูด - โยงหัวข้อการพูดบางเรื่อง - สรุปโดยประเด็นเนื้อหาที่น่าสนใจเล็กน้อย 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ระบุหัวข้อการพูด - โยงหัวข้อการพูดอย่างไม่มีประสิทธิภาพ - จบการพูดโดยไม่สรุป
2) เนื้อหา	<ul style="list-style-type: none"> - อ้างอิงข้อมูลที่สอดคล้องเพื่อสนับสนุนเนื้อหา - ใช้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ - สังเคราะห์และประเมินเนื้อหาจากข้อมูลเพื่อสร้างความคิดใหม่ - ระดับเนื้อหาเหมาะสมกับผู้ฟัง 	<ul style="list-style-type: none"> - อ้างอิงข้อมูลที่สอดคล้องกับเนื้อหาบางส่วน - ใช้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ - สังเคราะห์เนื้อหาจากข้อมูลเพื่อสร้างความคิดใหม่ - ระดับเนื้อหาค่อนข้างเหมาะสมกับผู้ฟัง 	<ul style="list-style-type: none"> - อ้างอิงข้อมูลที่ไม่สอดคล้อง - ใช้ข้อมูลจากงานวิจัย - สรุปเนื้อหาจากข้อมูล - ระดับเนื้อหายากหรือง่ายไป 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีการอ้างอิงข้อมูล - สรุปเนื้อหาจากข้อมูลเล็กน้อย - ระดับเนื้อหายากหรือง่ายเกินไป
3) สื่อนำเสนอ	<ul style="list-style-type: none"> - กราฟิกสนับสนุนการนำเสนอและความเข้าใจของผู้ฟัง - ขนาดตัวอักษรอ่านง่ายและโทนสีสามารถเห็นได้ง่ายในที่แสงน้อย - ออกแบบสื่อโดยเน้นเนื้อหาสำคัญโดดเด่น 	<ul style="list-style-type: none"> - กราฟิกสนับสนุนการนำเสนอ - ขนาดอักษรเหมาะสมแก่การอ่าน - ออกแบบสื่อโดยเน้นเนื้อหาสำคัญโดดเด่น 	<ul style="list-style-type: none"> - กราฟิกสนับสนุนการนำเสนอบางส่วน - ขนาดอักษรเหมาะสมแก่การอ่าน - ออกแบบสื่อไม่ดึงดูดผู้ฟัง 	<ul style="list-style-type: none"> - กราฟิกไม่สนับสนุนการนำเสนอ - ขนาดอักษรไม่เหมาะสมแก่การอ่าน - ออกแบบสื่อโดยมีเนื้อหามากเกินไปและไม่ดึงดูด

เกณฑ์	ยอดเยี่ยม	เชี่ยวชาญ	มาตรฐาน	ไม่พึงพอใจ
4) การใช้ ภาษา	- ออกเสียงดัง ชัดเจน สำเนียง ถูกต้อง - ใช้คำหลากหลาย เหมาะกับบริบท และตรงประเด็น - ถูกไวยากรณ์	- ส่วนใหญ่ออก เสียงดังชัดเจน สำเนียงถูกต้อง - ใช้คำเหมาะกับ บริบท - ผิดไวยากรณ์เกิน สองครั้ง	- ออกเสียงไม่ ชัดเจน และใช้ สำเนียงผิดจนไม่ เข้าใจเนื้อหา บ่อยครั้ง - ใช้คำไม่เหมาะ กับบริบท - ผิดไวยากรณ์ เกินสามครั้ง	- ใช้เสียงโทน เดียว และใช้ สำเนียงผิดจน ไม่เข้าใจเนื้อหา ได้ - ใช้คำไม่เหมาะ กับบริบท - ผิดไวยากรณ์ เกินสี่ครั้ง
5) บุคลิก	สบสายตาผู้ฟัง และมองกระดาด โน้ตน้อยครั้งมาก	สบสายตาผู้ฟัง แต่ มองกระดาดโน้ต บางครั้ง	สบสายตาผู้ฟัง แต่มองกระดาด โน้ตบ่อยครั้ง	ไม่สบตาผู้ฟัง และอ่าน กระดาดโน้ต ตลอดเวลา

(University of Wisconsin-Stout. [internet], 2005) ได้สร้างแบบการประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษที่ประกอบไปด้วย 5 เกณฑ์การให้คะแนน ได้แก่ 1) การลำดับเนื้อหา 2) ความรู้ของผู้พูด 3) การมีส่วนร่วมกับผู้ฟัง 4) การใช้ภาษา และ 5) การส่งสาร โดยมีรายละเอียดดังในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 เกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของ UW-Stout

เกณฑ์	ระดับเริ่มต้น (0-12 คะแนน)	ระดับกำลังพัฒนา (13-16 คะแนน)	ระดับก้าวหน้า (17-20 คะแนน)
1) การลำดับ เนื้อหา	- ลำดับเนื้อหาไม่ชัดเจน - ระบุวัตถุประสงค์การ พูดไม่ชัดเจน - ไม่มีการโยงหัวข้อการ พูด - สรุบบ่อยไม่คำนึงถึง ข้อมูลที่ได้พูดไป	- ลำดับเนื้อหา - ระบุวัตถุประสงค์ การพูดไม่ชัดเจน - โยงหัวข้อการพูดไม่ เป็นธรรมชาติ - สรุบบ่อยขาดข้อมูล บางส่วนที่ได้พูดไป	- ลำดับเนื้อหาชัดเจน - ระบุวัตถุประสงค์ การพูดชัดเจน - โยงหัวข้อการพูด ถี่น ไหล - สรุบบ่อยเชื่อมโยง เรื่องที่ได้พูดไป

เกณฑ์	ระดับเริ่มต้น (0-12 คะแนน)	ระดับกำลังพัฒนา (13-16 คะแนน)	ระดับก้าวหน้า (17-20 คะแนน)
2) ความรู้ของผู้พูด	ผู้พูดไม่สามารถตอบคำถามได้	ผู้พูดสามารถตอบคำถาม แต่อธิบายเพิ่มเติมไม่ได้	ผู้พูดสามารถตอบคำถามและอธิบายเพิ่มเติมได้
3) การมีส่วนร่วมกับผู้ฟัง	ไม่มีข้อมูลย้อนกลับจากผู้ฟัง หรือผู้ฟังไม่สนใจ	ผู้พูดสามารถตอบคำถามในประเด็นที่ผู้ฟังสงสัยหรือสนใจ	ผู้พูดสามารถตอบคำถามในประเด็นที่ผู้ฟังสงสัยหรือสนใจ และยกตัวอย่างที่น่าสนใจและสัมพันธ์กับผู้ฟัง
4) การใช้ภาษา	ใช้ภาษาไม่เหมาะสมกับบริบทการพูดและผู้ฟัง	ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทการพูดและผู้ฟัง แต่ใช้คำไม่หลากหลาย	ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทการพูดและผู้ฟัง และใช้คำหลากหลาย และถูกไวยากรณ์
5) การส่งสาร	อ่านโน้ตตลอดเวลา สบสายตาน้อยครั้ง รังเลตลอดการพูด และเสียงเบา	มองโน้ตบ่อยครั้ง สบสายตาผู้ฟังบางครั้ง รังเลเล็กน้อย แต่ออกเสียงชัดเจน	ส่งสารอย่างเป็นธรรมชาติ สบตาผู้ฟังอย่างเหมาะสม และออกเสียงดังชัดเจน

(เคธี เมียว แตน et al., 2550) ผู้ประเมินควรคำนึงถึงเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษดังเกณฑ์ต่อไปนี้ 1) การเรียบเรียงเนื้อหาสาระ 2) การใช้ภาษากาย 3) การใช้เสียง 5) การออกเสียง และ 5) ความพร้อม โดยเกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษมีรายละเอียดดังในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 เกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของ เคธี เมียว แดน

คะแนน เกณฑ์	1	2	3	4
1) การ ลำดับ เนื้อหา	ไม่สามารถระบุ บทนำ เนื้อเรื่อง และสรุปได้ และไม่มีคำเชื่อม หรือมีน้อยมาก	บทนำ เนื้อเรื่อง และสรุปถูกระบุไม่ ชัดเจนและใช้ คำเชื่อมน้อย	บทนำ เนื้อเรื่อง และสรุปถูกระบุแต่ ยังไม่เป็นระบบ และใช้คำเชื่อม พอสมควร	บทนำ เนื้อเรื่อง และสรุปถูกระบุ อย่างชัดเจน เป็น ระบบ ใช้คำเชื่อม อย่างเหมาะสม
2) การใช้ ภาษากาย	สบสายตากับผู้ฟัง หรือกิริยาท่าทาง ประกอบหรือการ แสดงออกทางสี หน้าน้อยมากหรือ ไม่ได้ใช้เลย	สบสายตากับผู้ฟัง หรือกิริยาท่าทาง ประกอบหรือการ แสดงออกทาง สีหน้าน้อย	สบสายตากับผู้ฟัง บ่อยครั้ง ใช้กิริยา ท่าทางประกอบ และการแสดงออก ทางสีหน้าอย่าง พอเหมาะ	สบสายตากับผู้ฟัง บ่อยครั้งและ อย่างทั่วถึง ใช้ท่าทาง ประกอบและการ แสดงออกทางสี หน้าอย่าง เหมาะสม
3) การใช้ เสียง	เสียงเบาและโทน เสียงไม่ หลากหลาย	เสียงเบาแต่ใช้โทน เสียงที่หลากหลาย เพื่อดึงดูดความ สนใจของผู้ฟังเป็น บางครั้ง	เสียงดังเป็น บางครั้ง แต่ใช้โทน เสียงที่หลากหลาย เพื่อดึงดูดความ สนใจของผู้ฟัง	เสียงดังชัดเจน และใช้โทนเสียงที่ หลากหลายเพื่อ ดึงดูดความสนใจ ของผู้ฟัง
4) การออก เสียง	ออกเสียงผิดจน ผู้ฟังไม่สามารถ เข้าใจเนื้อหาการ พูดได้เลย	ออกเสียงผิดพลาด ทำให้ผู้ฟังสับสน และเข้าใจเนื้อหา การพูดเล็กน้อย	ออกเสียงผิดพลาด แต่ส่งผลกับความ เข้าใจเนื้อหาการ พูดของผู้ฟัง เล็กน้อย	ออกเสียง ผิดพลาด แต่ไม่มี ผลกับความเข้าใจ เนื้อหาการพูด ของผู้ฟัง
5) ความ พร้อม	ผู้พูดหยุดชั่วขณะ มีอาการลังเล หรือพยายามนึก ข้อมูลบ่อยครั้ง	ผู้พูดหยุดชั่วขณะ มีอาการลังเล หรือ พยายามนึกข้อมูล บางครั้ง	ผู้พูดหยุดชั่วขณะ มีอาการลังเล หรือ พยายามนึกข้อมูล น้อยครั้ง	ผู้พูดหยุดชั่วขณะ มีอาการลังเล หรือพยายามนึก ข้อมูลน้อยครั้ง มาก

(University of West Alabama. [internet], 2011) ได้สร้างแบบการประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษที่ประกอบไปด้วย 4 เกณฑ์การให้คะแนนได้แก่ 1) การออกเสียง สำเนียง และเว้นวรรคตอน 2) การเลือกใช้คำศัพท์และภาษากาย 3) การมีส่วนร่วมของผู้ชม และ 4) การใช้สื่อนำเสนอ โดยมีรายละเอียดดังในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 เกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของ UWA

เกณฑ์	ประทับใจมาก	ประทับใจ	ไม่ประทับใจ
1) การออกเสียง สำเนียง และเว้นวรรคตอน	พูดเสียงดังชัดเจน สำเนียงถูกต้อง เว้นวรรคตอนดี	พูดเสียงดังชัดเจน สำเนียงผิดพลาด เล็กน้อย และติดขัดเรื่อง เว้นวรรคตอนเล็กน้อย	ออกเสียงไม่ชัดเจน สำเนียงผิดพลาดหรือ ไม่สามารถเข้าใจได้ หรือเสียงเบาจนไม่สามารถได้ยินหรือเข้าใจ
2) การเลือกใช้คำศัพท์และภาษากาย	ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม และอธิบายคำศัพท์ ที่ผู้ฟังไม่คุ้นเคย แก่ผู้ฟัง	ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมแต่ บางครั้งใช้คำศัพท์ที่ผู้ฟัง ไม่คุ้นเคยโดยไม่อธิบาย เพิ่มเติม	ใช้คำศัพท์เหมาะสมบ้าง แต่ใช้กลุ่มคำหรือวลีที่ผู้ฟัง ไม่สามารถเข้าใจได้ บ่อยครั้ง
3) การมีส่วนร่วมของผู้ชม	บุคลิกดี มั่นใจ สบายตาผู้ฟัง และให้ผู้ฟังมีส่วนร่วมโดยการ ใช้คำถาม	บุคลิกดี สบายตาผู้ฟัง และตอบคำถามของผู้ฟัง	บุคลิกไม่เหมาะสม หลบสายตาผู้ฟัง และ ตอบคำถามผู้ฟังโดยขาด ความรู้เรื่องนั้น ๆ
4) การใช้สื่อนำเสนอ	สื่อนำเสนอสนับสนุน เนื้อหา และความ สนใจของผู้ฟัง	สื่อนำเสนอสนับสนุน เนื้อหา	สื่อนำเสนอไม่ได้ถูกใช้ หรือถูกใช้แบบขาดความพร้อม

(Buck Institute for Education. [internet], 2013) ได้สร้างแบบการประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษซึ่งประกอบไปด้วย 6 เกณฑ์การให้คะแนนได้แก่ 1) เนื้อหา 2) การลำดับเนื้อหา 3) บุคลิกและการสบตา 4) เสียง 5) การตอบคำถาม และ 6) ความร่วมมือในกลุ่ม โดยมีรายละเอียดดังในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 เกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของ BIE

เกณฑ์	ต่ำกว่ามาตรฐาน	ใกล้เคียงมาตรฐาน	มาตรฐาน
1) เนื้อหา	- นำเสนอเนื้อหาไม่ชัดเจน และไม่มีการอ้างอิง - เนื้อหาน้อยเกินไป	- นำเสนอเนื้อหาถูกต้อง แต่ไม่ชัดเจนและไม่มีการอ้างอิง	- นำเสนอเนื้อหาถูกต้องสมบูรณ์ และมีการอ้างอิง
2) การลำดับเนื้อหา	- ไม่ลำดับเนื้อหา	- ลำดับเนื้อหาพอใช้ได้ - บทนำและสรุปไม่ชัดเจนหรือไม่น่าสนใจ	- ลำดับเนื้อหาดี - บทนำและสรุปชัดเจนและน่าสนใจ
3) บุคลิกและการสบตา	- ขาดความมั่นใจ - อ่านกระดาษโน้ต - ไม่สบสายตามือฟัง	- ดูกระดาษโน้ตบ่อยครั้ง - สบสายตามือฟังบ่อยครั้ง	- ดูกระดาษโน้ตน้อยครั้ง - สบสายตามือฟังอย่างเหมาะสมและทั่วถึง
4) เสียง	- พูดเร็วไปหรือช้าไปจนผู้ฟังไม่เข้าใจเนื้อหา	- ออกเสียงดังชัดเจนแต่ออกเสียงโทนเดียว	- ออกเสียงดังชัดเจนและน่าสนใจ
5) การตอบคำถาม	- ไม่สามารถตอบคำถามผู้ฟังได้	- ตอบคำถามผู้ฟังได้แต่ยังไม่ชัดเจนและสมบูรณ์ในบางคำถาม	- ตอบคำถามผู้ฟังอย่างชัดเจนและสมบูรณ์
6) ความร่วมมือในกลุ่ม	- สมาชิกออกมานำเสนอเพียงไม่กี่คน	- สมาชิกทุกคนร่วมมือแต่ไม่เท่าเทียมกัน	- สมาชิกทุกคนร่วมมืออย่างเท่าเทียมกัน - สมาชิกทุกคนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับการพูดได้

(Stanford University. [internet], 2015) ได้สร้างแบบการประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษซึ่งประกอบไปด้วย 5 เกณฑ์การให้คะแนนได้แก่ 1) การลำดับเนื้อหา 2) ความรู้ของผู้พูด 3) สื่อนำเสนอ 4) ความสามารถการพูดนำเสนอ และ 5) เวลา โดยมีรายละเอียดดังในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 เกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของ Stanford University

คะแนน เกณฑ์	0	3	7	10
1) การลำดับ เนื้อหา	ไม่มีการลำดับ เนื้อหาการพูด	เปลี่ยนประเด็น การพูดโดยไม่มี การเชื่อมโยง	เนื้อหาการพูดเป็น ลำดับ และผู้ฟัง สามารถเข้าใจได้	เนื้อหาการพูดเป็น ลำดับ เหมาะสม น่าสนใจ และเข้าใจ ได้ง่าย
2) ความรู้ของ ผู้พูด	ผู้พูดไม่มี ความรู้ในเรื่อง ที่พูดและไม่สามารถตอบ คำถามผู้ฟังได้	ผู้พูดไม่มั่นใจใน ข้อมูลที่พูดและ ตอบคำถามได้ บ้าง	ผู้พูดมีความรู้ใน เรื่องที่พูด สามารถ อธิบายเพิ่มเติมใน บางประเด็น และ สามารถตอบ คำถามได้	ผู้พูดมีความรู้ใน เรื่องที่พูด สามารถ อธิบายเพิ่มเติมใน ทุกประเด็น และ สามารถตอบ คำถามได้ไหลรื่น
3) สื่อนำเสนอ	ใช้กราฟิกที่ไม่ เหมาะสม หรือไม่ใช้สื่อ นำเสนอ	ใช้กราฟิกที่ สนับสนุนการ นำเสนอ แต่ผิดพลาดเรื่อง การสะกดคำหรือ หลักไวยากรณ์ บ่อยครั้ง	ใช้กราฟิกที่ สนับสนุนการ นำเสนอ แต่ผิดพลาดเรื่อง การสะกดคำหรือ หลักไวยากรณ์ เล็กน้อย	ใช้กราฟิกที่ สนับสนุนการ นำเสนอ และไม่ ผิดพลาดเรื่องการ สะกดคำหรือหลัก ไวยากรณ์
4) ความสามารถ การพูดนำเสนอ	ออกเสียงหรือ สำเนียงผิด พูดเสียงเบา หรือดังเกินไป และไม่สบ สายตาผู้ฟัง	ออกเสียงหรือ สำเนียงยากแก่ การฟังและเข้าใจ แต่สบสายตา บางครั้ง	พูดออกเสียงหรือ สำเนียงถูกและดัง ชัดเจน สบสายตา อย่างเหมาะสม แต่อ่านกระดาษ โน้ตเป็นบางครั้ง	พูดออกเสียงหรือ สำเนียงถูกและดัง ชัดเจน สบสายตา ผู้ฟังอย่างเหมาะสม
5) เวลา	ใช้เวลาสั้นไป	ใช้เวลาพอดี แต่ พูดเนื้อหาไม่ครบ และเวลาไม่พอ สำหรับคำถาม หลังนำเสนอ	ใช้เวลาพอดี เนื้อหาครบ แต่ เวลาไม่พอสำหรับ คำถามหลัง นำเสนอ	ใช้เวลาการนำเสนอ และช่วงคำถาม หลังนำเสนออย่าง พอดี

ตารางที่ 9 การสังเคราะห์เกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ

การประเมินการพูดนำเสนอ	Matthews (1990)	NCDP (1997)	งามพริ้ง (2546)	ISU (2005)	UW-Stout (2005)	เคธี เมียว แตน (2550)	UWA (2011)	BIE (2013)	Stanford U. (2015)
การลำดับเนื้อหา	✓	✓	-	✓	✓	✓	-	✓	✓
เนื้อหาสาระ	✓	✓	-	✓	✓	✓	-	✓	✓
การออกเสียง	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓
การเลือกใช้คำศัพท์	✓	-	✓	-	✓	-	✓	-	-
หลักไวยากรณ์	✓	✓	✓	✓	✓	-	-	-	-
ความลื่นไหลของการพูด	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-
สื่อนำเสนอ	-	-	-	✓	-	-	✓	-	✓
การสบตาผู้ฟัง	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
การมีส่วนร่วมของผู้ฟัง	-	-	-	-	✓	-	✓	-	-
ความสามัคคีในกลุ่ม	-	-	-	-	-	-	-	✓	-
ระยะเวลาการพูด	✓	-	-	-	-	-	-	-	✓

กล่าวโดยสรุป ผู้วิจัยได้คัดเลือกเกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษที่นักการศึกษาและสถาบันการศึกษาต่าง ๆ มีความเห็นสอดคล้องไปในทางเดียวกันอย่างน้อย 5 ท่าน ซึ่งประกอบไปด้วย 1) การลำดับเนื้อหา 2) เนื้อหาสาระ 3) การออกเสียง 4) หลักไวยากรณ์ 5) ความลื่นไหลของการพูด และ 6) การสบตา จากนั้นผู้วิจัยได้จัดทำเกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ ดังรายละเอียดในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 เกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของผู้วิจัย

คะแนน เกณฑ์	4	3	2	1	0
1. การ ลำดับ เนื้อหาและ เนื้อหา	- ลำดับเนื้อหา ส่วนนำ เนื้อเรื่อง และสรุป ครบและชัดเจน - เนื้อหาถูกต้อง และสัมพันธ์กับ การพูด	- ลำดับเนื้อหา ส่วนนำ เนื้อเรื่อง และสรุปครบ แต่ไม่ชัดเจน - เนื้อหาถูกต้อง และสัมพันธ์กับ การพูด	- ลำดับเนื้อหา ส่วนนำ เนื้อเรื่อง และสรุปไม่ครบ - เนื้อหาถูกต้อง และสัมพันธ์กับ การพูด	- ลำดับเนื้อหา ส่วนนำ เนื้อเรื่อง และสรุปไม่ครบ - เนื้อหาบางส่วน ถูกต้องและ สัมพันธ์กับ การพูด	- ไม่ลำดับ เนื้อหา ส่วนนำ เนื้อเรื่อง และ สรุป - เนื้อหาไม่ ถูกต้อง
2. การออก เสียง	ออกเสียงถูกต้อง และไม่ส่งผลกระทบต่อ ความเข้าใจ	ออกเสียงผิด บางครั้งแต่ไม่ ส่งผลกระทบต่อความ เข้าใจ	ออกเสียงผิด บางครั้งและ ส่งผลให้ผู้ฟัง สับสน	ออกเสียงผิด บ่อยครั้งและ ส่งผลให้ผู้ฟัง สับสน	ออกเสียงผิดจน ไม่สามารถ เข้าใจเนื้อหา
3. หลัก ไวยากรณ์	ใช้ภาษาถูกหลัก ไวยากรณ์และไม่ ส่งผลกระทบต่อความ เข้าใจ	ใช้ภาษาผิดหลัก ไวยากรณ์ บางครั้งแต่ไม่ ส่งผลกระทบต่อความ เข้าใจ	ใช้ภาษาผิดหลัก ไวยากรณ์ บางครั้งและ ส่งผลกระทบต่อความ เข้าใจ	ใช้ภาษาผิดหลัก ไวยากรณ์ บ่อยครั้งและ ส่งผลกระทบต่อความ เข้าใจ	ใช้ภาษาผิด หลักไวยากรณ์ บ่อยครั้งจนไม่ สามารถเข้าใจ เนื้อหาได้
4. ความสั้น ไหลของ การพูด	พูดราบรื่นอย่าง เป็นธรรมชาติ	พูดราบรื่นแต่ อาจใช้เวลา ข้อมูลบางครั้ง	พูดราบรื่นแต่ อาจดูกระดาก โน้ตบางครั้ง	อ่านกระดาก โน้ตบ่อยครั้ง	อ่านกระดาก โน้ตตลอดเวลา
5. การ สบตา	สบตากับผู้ฟัง อย่างทั่วถึงและ เหมาะสม	สบตากับผู้ฟัง อย่างทั่วถึง	สบตากับผู้ฟัง บางครั้ง	สบตากับผู้ฟัง น้อยครั้ง	ไม่สบตากับผู้ฟัง
รวม (20)					

5. ความพึงพอใจ

ความพึงพอใจของมนุษย์เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางบวกหรือทางลบ โดยมีเป็นนามธรรมหรือไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้

คำจำกัดความ

(สุภาลักษณ์ ชัยอนันต์, 2540) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า เป็นความรู้สึกส่วนตัวที่รู้สึกเป็นสุขหรือยินดีที่ได้รับความตอบสนองความต้องการในสิ่งที่ขาดหายไป หรือสิ่งที่ทำให้เกิดความไม่สมดุล ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมที่จะแสดงออกของบุคคล ซึ่งมีผลต่อการเลือกที่จะปฏิบัติในกิจกรรมใด ๆ นั้น

(อุทัยพรรณ สุดใจ, 2545) กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาจเป็นไปในเชิงประเมินค่าว่าความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่ง ๆ นั้น เป็นไปในทางบวกหรือทางลบ

(กาญจนา อรุณสุขขจี, 2546) อธิบายความพึงพอใจว่า เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่าบุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อนและต้องมีสิ่งเร้าที่ตรงต่อความต้องการของบุคคล จึงจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ

(อรรถพร คำคม, 2546) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า ทัศนคติหรือระดับความพึงพอใจของบุคคลต่อกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของกิจกรรมนั้น ๆ โดยเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้ค่านิยมและประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลจะได้รับ ระดับของความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อกิจกรรมนั้น ๆ สามารถตอบสนองความต้องการแก่บุคคลนั้นได้

(ชัยญวีย์ เชิดชูกิจกุล, 2548) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากการที่ได้รับการตอบสนองความต้องการของบุคคลทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจจนบรรลุวัตถุประสงค์ โดยกล่าวได้ว่า ความพึงพอใจเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกนึกคิดและค่านิยมของบุคคล ซึ่งเป็นเรื่องทีละเอียดย่อน

(กชกร เป้าสุวรรณ, ธนภัทร ปัจฉิม, & สุจิตรา ฉายปัญญา, 2550) กล่าวว่า สิ่งที่เราควรจะเป็นไปตามความต้องการ ความพึงพอใจเป็นผลของการแสดงออกของทัศนคติของบุคคลอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีประสบการณ์ที่มนุษย์เราได้รับอาจจะมากหรือน้อยก็ได้ และเป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ แต่ก็เมื่อได้สิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการ หรือทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ ก็จะเกิดความรู้สึกบวก เป็นความรู้สึกที่พึงพอใจ แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าสิ่งนั้นสร้างความรู้สึกผิดหวัง ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกทางลบ เป็นความรู้สึกไม่พึงพอใจ

(พรณิ ชูทัยเจนจิต, 2550) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกในทางบวกความรู้สึกที่ดีที่ประทับใจต่อสิ่งเร้าต่างๆไม่ว่าจะเป็นสินค้าและบริการ ราคาการจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาด

(สร้อยตระกูล อรรถมานะ, 2550) อธิบายความพึงพอใจว่า เป็นภาวะทางอารมณ์ ซึ่งเป็นผลจากการรับรู้ในผลงานของบุคคลบุคคลหนึ่งหรือประสบการณ์ของบุคคลบุคคลหนึ่งซึ่งมีลักษณะแปรเปลี่ยนหรือเป็นพลวัตบุคคลจะมีความพึงพอใจมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับว่าความต้องการของตนได้รับการตอบสนองมากน้อยเพียงใดด้วย

กล่าวโดยสรุป ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกหรือทัศนคติที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หากสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการได้ จะส่งผลให้เกิดความพึงพอใจ ในทางตรงข้ามหากสิ่งนั้นทำให้เกิดความรู้สึกด้านลบ จะส่งผลให้เกิดความไม่พึงพอใจ ซึ่งความรู้สึกหรือทัศนคตินี้สะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของสิ่งนั้น ๆ และยังมีผลต่อการเลือกปฏิบัติต่อสิ่งนั้น ๆ

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเชื่อมโยงแนวคิดกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูด โดยมีรายละเอียด ดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

(นิลกุล จิตต์มั่น, 2547) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา (Developing Mathayom Suksa Students' English Speaking Ability and Life Skills Through Local Products Task-Based Learning) โดยการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ ทักษะชีวิต ด้านความคิดสร้างสรรค์ และทักษะการแก้ปัญหา หลังเรียนแบบเน้นภาระงานเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น กลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุตรรัตน์ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการเรียนรู้ที่ใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นจำนวน 3 แผน 2) แบบประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ แบบประเมินทักษะชีวิต ด้านความคิดสร้างสรรค์ แบบประเมินทักษะชีวิตด้านทักษะการแก้ปัญหา และแบบวัดทักษะชีวิตด้านทักษะทางสังคม โดยผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เมื่อสิ้นสุดการทดลองพบว่านักเรียนมีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 หลังการเรียนแบบเน้นภาระงานเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น และทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์ และทักษะชีวิตด้านการแก้ปัญหาผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 เช่นกัน และพบว่านักเรียนมีทักษะชีวิตด้านทักษะทางสังคมสูงขึ้น หลังการเรียนรู้อย่างเน้นภาระงานเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

(ปิยธิดา วงศ์ไข, 2547) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนผู้ใหญ่ (Developing of English Lessons Using Task-Based Learning Activities to Promote English Speaking Ability of Adult Learners) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนผู้ใหญ่ และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนผู้ใหญ่ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงาน กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาในการวิจัยคือ ผู้เรียนผู้ใหญ่ชั้นปีที่ 1 (กศ.บป.) ที่ลงทะเบียนเรียนกระบวนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด 2 (ธศ46. ศ4 002) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แบบสำรวจความ

ต้องการของผู้เรียนผู้ใหญ่ โดยใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงาน 2) หลักสูตรแม่แบบ 3) บทเรียนภาษาอังกฤษ ฟัง-พูด โดยใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงาน 5 บทเรียน 4) แบบประเมินประสิทธิภาพบทเรียน 5) แบบประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนระหว่างการปฏิบัติงานหลังจากเสร็จสิ้นการสอนในแต่ละแผน และ 6) แบบวัดความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนผู้ใหญ่ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงาน โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละ เมื่อสิ้นสุดการทดลองพบว่า ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนผู้ใหญ่สูงขึ้นหลังจากใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงาน

(สุพัตรา กองทรัพย์, 2550) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (The Development of a Task-Based English Communicative Activity Package for Mattayomsuksa 1 Students) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบและสร้างชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้ถึงเกณฑ์ร้อยละ 80 เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อชุดกิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย จำนวน 45 คน เมื่อสิ้นสุดการทดลองพบว่า ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 96.90 - 98.87 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างใช้ชุดการสอนและหลังใช้ชุดการสอนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงเกณฑ์ร้อยละ 80/80 และความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัติ

(ไชยยันต์ โตะเทศ, 2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานที่เน้นประสบการณ์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว (Use of Experiential Task -Based Activities to Promote English Speaking Ability and Self- Confidence of Students Majoring in Hotel and Tourism) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษา ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานที่เน้นประสบการณ์ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักศึกษาสาขาวิชาการท่องเที่ยว คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ ระดับชั้นปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เขตพื้นที่ภาคพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมและการท่องเที่ยว 2 (01710014) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 31 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการสอนกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานที่เน้นประสบการณ์จำนวน 3 แผน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและแบบวัด

ความเชื่อมั่นในตนเอง ขั้นตอนการวิจัยประกอบด้วยการวัดความสามารถทางด้านการพูดภาษาอังกฤษ และแบบวัดความเชื่อมั่นในตนเองก่อนและหลังการการใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานที่เน้นประสบการณ์ จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ เมื่อสิ้นสุดการทดลองพบว่า นักศึกษามีระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นจากระดับพอใช้เป็นระดับดีหลังการการใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานที่เน้นประสบการณ์ และมีระดับความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับสูงหลังจากการการใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานที่เน้นประสบการณ์

(สุกานดา ญาติพร้อม, 2551) ได้ศึกษาเรื่อง การบูรณาการกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนระดับก้าวหน้า (Integration of Task-Based Activities and Scaffolding Strategies to Promote English Speaking Ability and Self-Confidence of Expanding Level Students) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นในตนเองของผู้เรียนก่อน และหลังการการใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานที่บูรณาการกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง พูด ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ผู้เรียนได้รับการทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและวัดความเชื่อมั่นในตนเอง ก่อนและหลังจากได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานที่บูรณาการกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นเวลา 20 คาบเรียน แล้วนำคะแนนที่ได้ไปทำการวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เมื่อสิ้นสุดการทดลองพบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นในตนเองของผู้เรียนสูงขึ้น หลังการได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานที่บูรณาการกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้

(นนทพัทธ์ เมืองยศ, 2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถทางการฟังพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเอง โดยการเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยวของนักเรียนระดับก้าวหน้า (Development of English Listening-Speaking Skills and Self-Confidence Through Task-Based Learning on Tourism of Expanding Level Students) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการฟังพูดภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นในตนเองก่อนและหลังการเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวาริชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 24 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองได้แก่ แผนการสอนฟังและพูดด้วยกิจกรรมที่เน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว 2) เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบทดสอบความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ และแบบวัดความเชื่อมั่นในตนเอง โดยผู้วิจัยวิเคราะห์

ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เมื่อสิ้นสุดการทดลองพบว่าความสามารถทางการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นหลังการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว และพบว่าความมั่นใจของผู้เรียนสูงขึ้นหลังการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว

(สุปรียา เตจ๊ะตา, 2552) ได้ศึกษาเรื่อง การส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของผู้เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว (Promoting Learners' English Speaking Ability and Motivation Through Task-Based Learning Activities on Tourism) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษระหว่างการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 โรงเรียนสันกำแพงที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว 2) เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและแบบวัดแรงจูงใจ โดยผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เมื่อสิ้นสุดการทดลองพบว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนทั้งหมดผ่านเกณฑ์ (50%) โดยครึ่งหนึ่งของผู้เรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีถึงดีมาก และอีกครึ่งหนึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าแรงจูงใจของผู้เรียนสูงขึ้นหลังเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว

(วัชรภรณ์ หนูหล้า, 2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นการใช้กิจกรรมภาระงานเพื่อการสื่อสาร (A Study of the Learning-English Achievement of the Fifth-grade Students by Using Communicative Approach Emphasizing Communicative Tasks) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นการใช้กิจกรรมภาระงานเพื่อการสื่อสาร 2) ศึกษาเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อวิธีการเรียนการสอนนี้ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบ้านหัวช้าง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 25 คน เป็นกลุ่มทดลองที่ได้จากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Selection) รูปแบบการวิจัยคือ แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลังเรียน (One Group Pretest-Posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบไปด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ 3) แบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที (t-test) เมื่อสิ้นสุดการทดลองพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมภาระงานเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่านักเรียนมีเจตคติต่อวิธีการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยกิจกรรมภาระงานเพื่อเน้นการสื่อสารอยู่ในระดับค่อนข้างดี

(ทัศนีย์ ธรพร, 2556) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสาร (The Development of Hotel English Training Program Focusing on Task-Based Instruction to Enhance Communication Skills) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) สำรวจความต้องการจำเป็นหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 2) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 3) เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในงานการโรงแรมก่อนและหลังการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม และขนาดอิทธิพลความต่างของคะแนน และ 4) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาการโรงแรม ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2556 คณะอุตสาหกรรม การโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ จำนวน 30 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) ตารางวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการ 2) เอกสารและสื่อประกอบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 3) แบบทดสอบความสามารถการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 4) แบบสอบถามความคิดเห็นต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test และค่าอิทธิพลความต่างของคะแนน (effect size) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนและหลังเรียน ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการหาค่าระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เมื่อสิ้นสุดการทดลองพบว่า นักศึกษามีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมของกลุ่มตัวอย่างสูงขึ้นหลังผ่านการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีค่าอิทธิพลผลต่างของคะแนนเท่ากับ 5.22 และพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นระดับดีต่อหลักสูตรฝึกอบรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

(สราลี ทองแยม, 2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบเน้นภาระงาน (Developing Listening and Speaking Skills in English of Mathayomsueksa IV Students Using Task-Based Learning Activities) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน 2) เปรียบเทียบทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษก่อนกับหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบเน้นภาระงาน 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้อบรมแบบเน้นภาระงาน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 จำนวน 44 คน ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนเขวไร่ศึกษา อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งได้มาจาก

การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ 2) แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 3) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เมื่อสิ้นสุดการทดลองพบว่านักเรียนมีทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

งานวิจัยต่างประเทศ

(Torky, 2006) ได้ศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน (The effectiveness of a task-based instruction program in developing the English language speaking skills of secondary stage students) กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 76 คน จากโรงเรียน Saray El Kobba Secondary School ในประเทศอียิปต์ ซึ่งเป็นโรงเรียนหญิงล้วน โดยแบ่งผู้เรียนเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจำนวน (38 คนต่อกลุ่ม) เครื่องมือที่ใช้คือ 1) รายการทักษะการพูดที่สำคัญ 2) ข้อสอบวัดทักษะการพูดก่อนเรียนและหลังเรียน 3) แบบประเมินทักษะการพูด 4) แผนการสอนโดยการเน้นภาระงาน หลังจากการวิจัยประมาณ 3 เดือนพบว่าคะแนนการพูดหลังเรียนของกลุ่มทดลองมากกว่ากลุ่มควบคุมโดยมีนัยทางสถิติที่ระดับ .01

(Murad, 2009) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของผู้เรียนเพศชาย และเพศหญิงที่มีต่อการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (The effect of task-based language teaching on developing speaking skills among the Palestinian secondary EFL students in Israel and their attitudes towards English) กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 91 คน โดยการสุ่มจาก 2 โรงเรียน คือ โรงเรียน Bueina-Nujidat และโรงเรียน Tamra โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 50 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 41 คน ซึ่งเป็นงานวิจัยกึ่งทดลอง (quasi-experimental design) เครื่องมือที่ใช้คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน 2) ข้อสอบพูดก่อนเรียนและหลังเรียน 3) แบบประเมินการพูดที่ยึดเกณฑ์ความคล่องแคล่วทางภาษาและความถูกต้อง 4) แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน หลังการทดลองพบว่าผู้เรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนหลังเรียนดีกว่าผู้เรียนกลุ่มควบคุม

โดยมีนัยทางสถิติที่ระดับ .05 และยังพบว่าผู้เรียนทั้งเพศชายและเพศหญิงในกลุ่มทดลองต่างมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนแบบเน้นภาระงาน

(Rahman, 2010) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนทักษะการพูดสนทนาโดยรูปแบบการเรียนแบบเน้นภาระงาน (Teaching oral communication skills: A task-based approach) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาหาความเป็นไปได้ในการใช้รูปแบบการเรียนแบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดสนทนา โดยกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาปี 1 ระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัย Indian School of Mines University (ISMU) ประเทศอินเดียที่ลงเรียนวิชาทักษะการพูดสนทนา (Oral communication skills course) จากผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนประมาณร้อยละ 70 ได้รับผลการเรียนระดับ A สรุปว่ารูปแบบการเรียนแบบเน้นภาระงานมีศักยภาพในการภาษาที่สองมาก แต่ต้องใช้ระยะเวลายาวเพื่อเห็นผลลัพธ์เชิงประจักษ์ นอกจากนี้พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรูปแบบเน้นภาระงานเพราะนักเรียนได้รับโอกาสแสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึกเกี่ยวกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

(Aliakbari & Jamalvandi, 2010) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลการสอนรูปแบบเน้นภาระงานโดยใช้เทคนิคการสอนการแสดงบทบาทในสถานการณ์สมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาที่สอง (The impact of role play on fostering EFL learners' speaking ability: A task-based approach) กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน โดยการสุ่มจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในเมืองอิสลาม ประเทศอิหร่าน และแบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจำนวน (30 คนต่อกลุ่ม) โดยผู้เรียนเข้าร่วมการเรียนการสอนสัปดาห์ละ 2 ครั้งเป็นเวลา 2 เดือน เครื่องมือที่ใช้คือ 1) สื่อในการแสดงบทบาทสมมติ 2) ข้อสอบประเมินทักษะการพูด (IELTS) ของมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ในชั้นก่อนเรียนและหลังเรียน จากผลการศึกษาพบว่าผู้เรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนรูปแบบเน้นภาระงานและเทคนิคการสอนการแสดงบทบาทในสถานการณ์สมมติมีทักษะการพูดภาษาที่สองดีกว่ากลุ่มผู้เรียนที่ได้รับการสอนแบบธรรมดา

(Dorathy, 2011) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สองโดยการสอนรูปแบบเน้นภาระงานโดยใช้เทคนิคการสอนการแสดงบทบาทในสถานการณ์สมมติ (Second language acquisition through task-based approach - Role play in English language teaching) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาประโยชน์ของการสอนรูปแบบเน้นภาระงานและเทคนิคการสอนโดยการแสดงบทบาทในสถานการณ์สมมติ จากผลการวิจัยพบว่า การสอนรูปแบบเน้นภาระงานและเทคนิคการสอนโดยการแสดงบทบาทในสถานการณ์สมมติสร้างความสนุกสนานให้กับผู้เรียนโดยผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาในชีวิตประจำวันโดยไม่กังวลเรื่องหลักภาษาและพัฒนาทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์รวมถึงความมั่นใจในตัวเองให้กับผู้เรียน

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานพบว่า งานวิจัยที่ผ่านมามีมุ่งพัฒนาทักษะการพูดและการสื่อสาร นอกจากนี้ยังไม่มีงานวิจัยในประเทศไทยที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ ทั้ง ๆ ที่ความสามารถนี้มีประโยชน์ต่อผู้เรียนทั้งในด้านการเรียน การทำงาน และการใช้ชีวิตหลังจบการศึกษา ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงมุ่งเน้นพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนในการประยุกต์ใช้ความสามารถนี้กับรายวิชาอื่น ๆ ที่ผู้เรียนจะได้รับการศึกษาในอนาคต นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถประยุกต์ใช้ความสามารถนี้กับการทำงานในอนาคตได้ด้วย จึงนำไปสู่การตั้งสมมติฐานการวิจัยได้ว่าผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร” ผู้วิจัยได้ดำเนินการในลักษณะงานวิจัยเชิงทดลองพื้นฐาน (Pre-experimental Research) โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบ One-Group-Pretest-Posttest Design มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และ 2) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมืองานวิจัย

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษานำร่อง

ขั้นตอนที่ 4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ผู้วิจัยแบ่งการศึกษาในขั้นนี้ออกเป็น 5 ส่วนคือ 1) การศึกษาวัตถุประสงค์ของวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ 2) การศึกษารอบมาตรฐานความสามารถภาษาอังกฤษ CEFR 3) การศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน 4) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ และ 5) การศึกษาหัวข้อการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ เพื่อนำข้อมูลไปสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยในขั้นตอนที่ 2 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การศึกษาวัตถุประสงค์ของวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยศึกษาวัตถุประสงค์ของวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ (English Skills Development 081103) โดยรายวิชานี้มุ่งฝึกทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน โดยฝึกการอ่านและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน สามารถนำข้อมูลจากเรื่องที่อ่านไปประกอบการเขียน ฟังจับใจความและสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง

2. การศึกษารอบมาตรฐานความสามารถภาษาอังกฤษ CEFR

ผู้วิจัยได้ศึกษารอบมาตรฐานความสามารถภาษาอังกฤษ CEFR ด้านความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษในระดับ B1, B1+ และ B2 เนื่องจากความรู้ระดับ B1 คือระดับความรู้พื้นฐานของผู้เรียนที่เพิ่งจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา และความรู้ระดับ B2 คือระดับความรู้ที่วิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ คาดหวังไว้หลังผู้เรียนได้รับการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยข้อมูลจากสถาบันภาษาอังกฤษ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558) กรอบมาตรฐานความสามารถภาษาอังกฤษ CEFR ด้านความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษในระดับ B1, B1+ และ B2 ระบุไว้ว่า ผู้เรียนสามารถพูดนำเสนอผลงานที่ได้เตรียมล่วงหน้าอย่างถูกขั้นตอน ชัดเจน ยกตัวอย่างประกอบอย่างเหมาะสม และตอบคำถามได้ถูกต้อง

จากการศึกษาวัตถุประสงค์ของวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ และกรอบมาตรฐานความสามารถภาษาอังกฤษ CEFR ผู้วิจัยกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังด้านความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษได้ว่า ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือแสวงหาข้อมูล และสามารถพูดนำเสนอข้อมูลหรือผลงานที่เตรียมล่วงหน้าได้ถูกขั้นตอน ชัดเจน พร้อมยกตัวอย่างหรือข้อมูลสนับสนุนอย่างเหมาะสม และสามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง

3. การศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานจากตำราของ (Ellis, 2003; J. Willis, 1996) โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมี 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นก่อนปฏิบัติ เป็นขั้นนำเข้าสู่บทเรียนโดยให้ผู้เรียนปฏิบัติภาระงานที่กระตุ้นความรู้เดิมและมีรูปแบบคล้ายคลึงกับภาระงานหลักในขั้นต่อไป เพื่อเตรียมความพร้อมของผู้เรียน 2) ขั้นปฏิบัติ เป็นขั้นที่ผู้สอนมอบหมายภาระงานหลักที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวันหรือชีวิตจริง โดยผู้เรียนทำงานร่วมกัน ฝึกใช้ภาษาอย่างอิสระ เตรียมนำเสนอ และนำเสนอผลงาน และ 3) ขั้นหลังปฏิบัติ เป็นขั้นที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกความคล่องแคล่วทางภาษาและความถูกต้องทางหลักไวยากรณ์

4. การศึกษาข้อมูลพื้นฐานการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ 3 ส่วน คือ 1) การศึกษาขั้นตอนการเตรียมพูดนำเสนอ 2) การศึกษาภาษาเพื่อการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ และ 3) การศึกษาเกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ มีรายละเอียดดังนี้

4.1 การศึกษาขั้นตอนการเตรียมพูดนำเสนอ

ผู้วิจัยได้ศึกษาขั้นตอนการเตรียมพูดนำเสนอจากตำราของ (Grice & Skinner, 2004; Storz, 2002; กิตติชัย พินโน, 2554; งามพริ้ง รุ่งโรจน์ดี, 2546; นุชรัตน์ สิริประภาวรรณ,

2549; วิรัช ลภีรัตนกุล, 2543; ศุภรัตน์ แสงฉัตรแก้ว, 2554) โดยขั้นตอนการเตรียมนำเสนอประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1) การเลือกเรื่องพูด 2) การวิเคราะห์ผู้ฟัง 3) การรวบรวมข้อมูล 4) การเรียบเรียงเนื้อหา และ 5) การเตรียมนำเสนอ

4.2 การศึกษาภาษาเพื่อการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ศึกษาภาษาเพื่อการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษจากตำราของ (Grussendorf, 2007; Storz, 2002; เคซี่ เมียว เดน et al., 2550; งามพริ้ง รุ่งโรจน์ดี, 2546) โดยภาษาเพื่อการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษประกอบไปด้วย 1) ภาษาอังกฤษในขั้นบทนำของการพูดนำเสนอ 2) ชั้นเนื้อเรื่อง และ 3) ชั้นสรุป

4.3 การศึกษาเกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษจากนักการศึกษาและสถาบันการศึกษาต่าง ๆ และคัดเลือกเกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษที่นักการศึกษาและสถาบันการศึกษาต่าง ๆ มีความเห็นสอดคล้องไปในทางเดียวกันอย่างน้อย 5 ท่าน ซึ่งประกอบไปด้วย 1) เนื้อหาและการลำดับเนื้อหา 2) สำเนียงการออกเสียงและการใช้คำศัพท์ 3) หลักไวยากรณ์ 4) สื่อนำเสนอ และ 5) บุคลิก การสบตา และความพร้อม

5. การศึกษาหัวข้อการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ

ในขั้นนี้ผู้วิจัยแบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ส่วน คือ 1) การศึกษาแนวเรื่องในการเรียนการสอนจากกรอบมาตรฐานความสามารถภาษาอังกฤษ CEFR 2) การศึกษาแนวเรื่องในการเรียนการสอนจากหนังสือ World Link 3 3rd edition และ 3) การคัดเลือกหัวข้อการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษดังรายละเอียดดังนี้

5.1 การศึกษาแนวเรื่องในการเรียนการสอนจากกรอบมาตรฐานความสามารถภาษาอังกฤษ CEFR

กรอบมาตรฐานความสามารถภาษาอังกฤษ CEFR ในระดับ B1 และ B2 (Ek & Trim, 2001) ได้ระบุให้ผู้สอนภาษาอังกฤษควรใช้แนวเรื่องในการเรียนการสอน ดังนี้

1) การระบุบุคคล (Personal Identification) มีเนื้อหาเกี่ยวกับการบอกชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ วันเกิด สถานที่เกิด อายุ เพศ สถานภาพการสมรส สัญชาติ ที่อยู่ดั้งเดิม อาชีพ สมาชิกในครอบครัว ศาสนา สิ่งที่ชอบและไม่ชอบ อุปนิสัย และรูปลักษณ์ทางกายภาพ

2) บ้านและสภาพแวดล้อม (Home, House and Environment) มีเนื้อหาเกี่ยวกับประเภทของที่พัก ห้องต่าง ๆ ในบ้าน เครื่องเรือน สิ่งอำนวยความสะดวก พื้นที่หรือภูมิภาคที่บ้านถูกก่อสร้าง และสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น

3) ชีวิตประจำวัน (Daily Life) มีเนื้อหาเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันที่บ้านและที่ทำงาน รายได้ การศึกษา และการคาดการณ์เกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพการงานในอนาคต

4) เวลาว่าง ความบันเทิง และงานอดิเรก (Free Time, Entertainment and Pursuits) มีเนื้อหาเกี่ยวกับวันหยุด งานอดิเรก สิ่งที่น่าสนใจ สื่อเพื่อความบันเทิง สถานที่สาธารณะเพื่อความบันเทิง กีฬา และสื่อสิ่งพิมพ์สาธารณะ

5) การท่องเที่ยว (Travel) มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเดินทางโดยการคมนาคมสาธารณะ การเดินทางโดยยานพาหนะส่วนตัว การจราจร สถานที่ท่องเที่ยว ที่พัก อุปกรณ์การเดินทาง การเดินทางเข้าออกประเทศ และเอกสารการเข้าออกประเทศ

6) ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ (Relations with other People) มีเนื้อหาเกี่ยวกับประเภทความสัมพันธ์ การเชิญหรือนัดพบ การติดต่อทางจดหมาย การเป็นสมาชิกกลุ่มหรือสโมสร รัฐบาลและการปกครอง อาชญากรรมและบทลงโทษ สงครามและสันติภาพ ปัญหาในสังคมและมลภาวะ

7) สุขภาพและการดูแลร่างกาย (Health and Body Care) มีเนื้อหาเกี่ยวกับอวัยวะภายในและนอกร่างกาย สุขภาพอนามัย โรคภัย อุบัติเหตุ การบริการทางการแพทย์ และประกันภัย

8) การศึกษา (Education) มีเนื้อหาเกี่ยวกับบุคลากรทางการศึกษา สถานศึกษา วิชาเรียน วุฒิการศึกษา และการสอบคัดเลือก

9) การจับจ่ายใช้สอย (Shopping) มีเนื้อหาเกี่ยวกับร้านค้าประเภทต่าง ๆ อาหาร เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม เครื่องครัว และวิธีชำระเงิน

10) อาหารและเครื่องดื่ม (Food and Drink) มีเนื้อหาเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มประเภทต่าง ๆ ร้านอาหาร และการบริการ

11) การบริการ (Services) มีเนื้อหาเกี่ยวกับการบริการประเภทต่าง ๆ เช่น ไปรษณีย์ โทรศัพท์ โทรเลข ธนาคาร สถานีตำรวจ สถานทูต โรงพยาบาล อยู่ช่อมรดก และสถานีน้ำมัน

12) สถานที่ (Places) มีเนื้อหาเกี่ยวกับการระบุตำแหน่งของสถานที่ต่าง ๆ การระบุระยะทาง และระบุทิศทาง

13) ภาษา (Language) มีเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาแม่ ภาษาถิ่น และภาษาต่างประเทศ

14) สภาพอากาศ (Weather) มีเนื้อหาเกี่ยวกับอากาศตามฤดูกาลและสภาพอากาศ

5.2 การศึกษาแนวเรื่องในการเรียนการสอนจากหนังสือ World Link 3 3rd edition

แนวเรื่องในการเรียนการสอนจาก World Link 3 3rd edition ซึ่งเป็นหนังสือเรียนวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ประกอบไปด้วยแนวเรื่อง ดังนี้

- 1) สุขภาพดี (Wellbeing) มีเนื้อหาเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ การแพทย์ทางเลือก ปัญหาสุขภาพ และอาการการป่วย
- 2) ชีวิตที่กระตือรือร้น (The Active Life) มีเนื้อหาเกี่ยวกับ กิจกรรมยามว่าง งานอดิเรก การเดินทางท่องเที่ยว และกิจกรรมที่ทำหาย
- 3) ประเด็นหรือปัญหาในสังคม (Social Issues) มีเนื้อหาเกี่ยวกับการรณรงค์ทางสังคม การเปลี่ยนแปลงสมัยใหม่ สังคมเมืองและชนเมือง และผลกระทบของการพัฒนาในสังคมเมือง
- 4) เงิน (Money) มีเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน การออมทรัพย์ ปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิต และการบริจาค
- 5) ความซื่อสัตย์ (Honesty) มีเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ทำให้เกิดความเชื่อใจ และความไว้วางใจ และผลกระทบของการพูดจริงและเท็จ
- 6) โลกของเรา (Our world) มีเนื้อหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในธรรมชาติ สิ่งก่อสร้าง มลภาวะ และผลกระทบของมลภาวะต่อธรรมชาติ

5.3 การคัดเลือกหัวข้อการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ

5.3.1 ผู้วิจัยได้คัดเลือกหัวข้อการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษจากแนวเรื่องในการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานความสามารถภาษาอังกฤษ CEFR และหนังสือเรียน World Link 3 3rd edition ดังนี้ 1) สิ่งแวดล้อม 2) เวลาว่างและงานอดิเรก 3) การท่องเที่ยว 4) ประเด็นหรือปัญหาในสังคม 5) มลภาวะ และ 6) สุขภาพและการดูแลสุขภาพ

5.3.2 ผู้วิจัยได้คัดเลือกหัวข้อการพูดนำเสนออีกครั้งจากข้อมูลในขั้นตอนข้างต้น โดยคัดเลือกหัวข้อการพูดนำเสนอที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและบริบทของผู้เรียน ได้แก่ 1) สถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทย (Attractions in Thailand) 2) มลภาวะ และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (Pollution and Environmental Conservation) และ 3) ประเด็นหรือปัญหาทางสังคมและการแก้ไข (Social Issues and Solutions)

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมืองานวิจัย

การดำเนินการวิจัยในขั้นนี้เป็นการนำผลการศึกษาจากขั้นตอนที่ 1 มาสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษจำนวน 4 แผน
2. แบบทดสอบความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน
3. เกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ
4. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษจำนวน 4 แผน

ผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1.1 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 มาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานจำนวน 4 แผน โดยมีรายละเอียดดังนี้

แผนที่ 1 การพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ (Get Ready for Oral Presentation)

แผนที่ 2 สถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทย (Attractions in Thailand)

แผนที่ 3 มลภาวะ และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (Pollution and Environmental Conservation)

แผนที่ 4 ปัญหาทางสังคมและการแก้ไข (Social Issues and Solutions)

โดยรายละเอียดรูปแบบกิจกรรมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษจำนวน 4 แผน แสดงในตาราง ดังนี้

ตารางที่ 11 รูปแบบกิจกรรมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Table of Activities Specifications)

Unit	Learning Outcome	Language Focus	Activity	Task product	Evaluation
<p>1. Get Ready for Oral Presentation (2 Periods)</p>	<p>1st Period</p> <ul style="list-style-type: none"> - Students are able to identify components of an oral presentation. (process, body language, visual aids and language used for the introduction part of a presentation) - Students are able to present the introduction part of the topic about yourself. 	<p>Language used for the introduction, body and conclusion parts of a presentation.</p>	<p>1st Period</p> <p>Pre-task</p> <ul style="list-style-type: none"> - Answer the guided questions - Watch a video related to the process of a presentation. And use words to complete a summary of the video. - Watch a video related to the body language. And use words to complete a summary of the video. - Read and notice the tips for preparing visual aids. - Read the introduction part of a presentation 	<ul style="list-style-type: none"> - Practice presenting the introduction part of the topic with a partner. 	

Unit	Learning Outcome	Language Focus	Activity	Task product	Evaluation
	<p>2nd Period</p> <ul style="list-style-type: none"> - Students are able to identify language used for the body and conclusion parts of a presentation. - Students are able to give a presentation about yourself. (4-5 min.) 		<p>and answer the questions.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Classify language used for the introduction part of a presentation. - Write an outline for an introduction part of the topic about yourself. Then take turn presenting it with a partner. <p>2nd Period</p> <p>Pre-task (cont.)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Read the body and conclusion parts of a presentation and answer the questions. - Classify language used for the body and conclusion parts of a presentation. 	<ul style="list-style-type: none"> - A presentation related to the topic. (4-5 min.) 	

Unit	Learning Outcome	Language Focus	Activity	Task product	Evaluation
			<p>- Write an outline for the body and conclusion parts of the topic about yourself. Then practice and present it to a class.</p>		
<p>2. Attractions in Thailand (2 Periods)</p>	<p>Students are able to give a presentation about attraction(s) in Thailand. (4-5 min.)</p>	<p>Vocabulary:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Related to water activities, forest activities, and things to do in the temple - Locate - Landscape - Landmark - Construct - Available - Entrance fee - Require - Stretch - Provide - Include 	<p>1st Period Pre-task (cont.)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Answer the guided questions leading to the topic. - Match the statements about travel activities to the pictures. - Read statements and match the underlined words with their meanings. <p>Task cycle</p> <ul style="list-style-type: none"> - Answer the guided questions. Then take turn asking 	<p>- A presentation related to the topic. (4-5 min.)</p>	

Unit	Learning Outcome	Language Focus	Activity	Task product	Evaluation
			<p>and answering them with a partner.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Write an outline for a presentation about attractions in Thailand. - Prepare visual aids and practice. <p>2nd Period</p> <p>Task cycle (cont.)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Give the presentations <p>Post-task</p> <ul style="list-style-type: none"> - Review grammar mistakes often seen in the presentations. 		
<p>3. Pollution and Environmental Conservation (2 Periods)</p>	<p>Students are able to give a presentation about causes, effects or solutions of pollution. (4-5 min.)</p>	<p>Vocabulary:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Related to factors causing pollution - Adverse - Respiratory - System - Polluted - Deafness 	<p>1st Period</p> <p>Pre-task</p> <ul style="list-style-type: none"> - Answer the guided questions leading to the topic. - Match the statements to 	<p>- A presentation related to the topic. (4-5 min.)</p>	

Unit	Learning Outcome	Language Focus	Activity	Task product	Evaluation
		<ul style="list-style-type: none"> - Deforestation - Chemical fertilizer - Emit - Filter system - Chemical pesticide - Install 	<p>the pictures causing pollution.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Read the statements and match the underlined words with their meanings. <p>Task cycle</p> <ul style="list-style-type: none"> - Answer the guided questions. Then take turn asking and answering them with a partner. - Write an outline for a presentation about causes, effects or solutions of pollution. - Prepare visual aids and practice. <p>2nd Period</p> <p>Task cycle (cont.)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Give the presentations. 		

Unit	Learning Outcome	Language Focus	Activity	Task product	Evaluation
			<p>Post-task</p> <ul style="list-style-type: none"> - Review grammar mistakes often seen in the presentations. 		
<p>4. Social Issues and Solutions (2 Periods)</p>	<p>Students are able to give a presentation about causes, effects or solutions of social issue. (4-5 min.)</p>	<p>Vocabulary:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Related to social problems - Disabled person - Circumstance - Abuse - Crave - Accuse - Victim - Human trafficking - Lack - Neglect - Consequence 	<p>1st Period</p> <p>Pre-task</p> <ul style="list-style-type: none"> - Answer the guided questions leading to the topic. - Match the statements about social issues to the pictures. - Read statements and match the underlined words with their meanings. <p>Task cycle</p> <ul style="list-style-type: none"> - Answer the guided questions. Then take turn asking and answering them with a partner. 	<ul style="list-style-type: none"> - A presentation related to the topic. (4-5 min.) 	

Unit	Learning Outcome	Language Focus	Activity	Task product	Evaluation
			<ul style="list-style-type: none"> - Write an outline for a presentation about causes, effects or solutions of social issue. - Prepare visual aids and practice. <p style="text-align: center;">2nd Period</p> <p style="text-align: center;">Task cycle (cont.)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Give the presentations <p style="text-align: center;">Post-task</p> <ul style="list-style-type: none"> - Review grammar mistakes often seen in the presentations. 		

1.2 นำตารางรูปแบบกิจกรรมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่สร้างขึ้น ไปปรึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของจุดประสงค์การเรียนรู้และรูปแบบกิจกรรมของแผนการจัดการเรียนรู้

1.3 นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 (ดังภาคผนวก ง: 115)

1.4 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ก่อนนำไปทดลองใช้ในชั้นศึกษานำร่อง

2. แบบทดสอบความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน

ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 นำหัวการพูดนำเสนอในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมาสร้างแบบทดสอบความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษโดยตรง จำนวน 1 ข้อ 100 คะแนน โดยผู้เรียนมีเวลาเตรียมข้อมูลและฝึกการพูดนำเสนอ 1 ชั่วโมงเพื่อพูดนำเสนอหัวข้อของตน ดังรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 12 โครงสร้างแบบทดสอบความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน

Objectives	Direct Test	Number of items	Test Type	Evaluation	Weight
- To evaluate students' oral presentation skills	1. Choose a topic from provided choices or a topic related to the choices to make an oral presentation. Then you have one hour for preparation and 3-5 minutes for presentation. And you are allowed to use provided flashcards to support your talk. <ul style="list-style-type: none"> - Attractions in Thailand - Causes and solutions of pollution - Causes and solutions of social issues 	1	An oral presentation	A rubric (20 points)	100
Total				20	100

2.2 นำแบบทดสอบความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนที่สร้างขึ้น ไปปรึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และภาษาที่ใช้

2.3 นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าเท่ากับ 1.00 (ดังภาคผนวก ง: 117)

2.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ก่อนนำไปทดลองใช้ในชั้นศึกษานำร่อง

3. เกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษและสร้างเกณฑ์การประเมินแล้วใน บทที่ 2 ดังรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 10 เกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของผู้วิจัย

คะแนน เกณฑ์	4	3	2	1	0
1. การลำดับเนื้อหาและเนื้อหา	- ลำดับเนื้อหา ส่วนนำ เนื้อเรื่อง และสรุป ครบและชัดเจน - เนื้อหาถูกต้อง และสัมพันธ์กับ การพูด	- ลำดับเนื้อหา ส่วนนำ เนื้อเรื่อง และสรุปครบ แต่ไม่ชัดเจน - เนื้อหาถูกต้อง และสัมพันธ์กับ การพูด	- ลำดับเนื้อหา ส่วนนำ เนื้อเรื่อง และสรุปไม่ครบ - เนื้อหาถูกต้อง และสัมพันธ์กับ การพูด	- ลำดับเนื้อหา ส่วนนำ เนื้อเรื่อง และสรุปไม่ครบ - เนื้อหาบางส่วน ถูกต้องและ สัมพันธ์กับ การพูด	- ไม่ลำดับ เนื้อหา ส่วนนำ เนื้อเรื่อง และ สรุป - เนื้อหาไม่ ถูกต้อง
2. การออกเสียง	ออกเสียงถูกต้อง และไม่ส่งผลต่อ ความเข้าใจ	ออกเสียงผิด บางครั้งแต่ไม่ ส่งผลต่อความ เข้าใจ	ออกเสียงผิด บางครั้งและ ส่งผลให้ผู้ฟัง สับสน	ออกเสียงผิด บ่อยครั้งและ ส่งผลให้ผู้ฟัง สับสน	ออกเสียงผิดจน ไม่สามารถ เข้าใจเนื้อหา
3. หลักไวยากรณ์	ใช้ภาษาถูกหลัก ไวยากรณ์และไม่ ส่งผลต่อความ เข้าใจ	ใช้ภาษาผิดหลัก ไวยากรณ์ บางครั้งแต่ไม่ ส่งผลต่อความ เข้าใจ	ใช้ภาษาผิดหลัก ไวยากรณ์ บางครั้งและ ส่งผลต่อความ เข้าใจ	ใช้ภาษาผิดหลัก ไวยากรณ์ บ่อยครั้งและ ส่งผลต่อความ เข้าใจ	ใช้ภาษาผิด หลักไวยากรณ์ บ่อยครั้งจนไม่ สามารถเข้าใจ เนื้อหาได้

คะแนน เกณฑ์	4	3	2	1	0
4. ความสื่อน ไหลของ การพูด	พูดราบรื่นอย่าง เป็นธรรมชาติ	พูดราบรื่นแต่ อาจใช้เวลานึก ข้อมูลบางครั้ง	พูดราบรื่นแต่ อาจดูกระตาค โน้ตบางครั้ง	อ่านกระตาค โน้ตบ่อยครั้ง	อ่านกระตาค โน้ตตลอดเวลา
5. การ สบตาค	สบตาคกับผู้ฟัง อย่างทั่วถึงและ เหมาะสม	สบตาคกับผู้ฟัง อย่างทั่วถึง	สบตาคกับผู้ฟัง บางครั้ง	สบตาคกับผู้ฟัง น้อยครั้ง	ไม่สบตาคผู้ฟัง
รวม (20)					

3.2 ผู้วิจัยนำเกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น ไปปรึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความเหมาะสมและรูปแบบของภาษา

3.3 นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าเท่ากับ 1.00 (ดังภาคผนวก ง: 118)

3.4 ปรับปรุงแก้ไขเกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษตาม คำแนะนำและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ก่อนนำไปทดลองใช้ในชั้นศึกษานำร่อง

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ เน้นภาระงานจำนวน 15 ข้อ โดยมีขั้นตอนดังนี้

4.1 ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นตามวิธีของ Likert (Best & Kahn, 1986) เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดและสร้างแบบสอบถาม โดย กำหนดค่าระดับของคำตอบในแบบสอบถามความพึงพอใจดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้ค่าระดับเท่ากับ	5
เห็นด้วยมาก	ให้ค่าระดับเท่ากับ	4
เห็นด้วยปานกลาง	ให้ค่าระดับเท่ากับ	3
เห็นด้วยน้อย	ให้ค่าระดับเท่ากับ	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้ค่าระดับเท่ากับ	1

4.2 กำหนดโครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ด้านดังนี้

- 4.2.1 ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 ข้อ
- 4.2.2 ด้านเนื้อหาสาระของการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 ข้อ
- 4.2.3 ด้านรูปแบบภาษาของการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 ข้อ
- 4.2.4 ด้านการประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษจำนวน 2 ข้อ
- 4.2.5 ด้านประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 ข้อ

4.3 สร้างข้อความที่แสดงถึงความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานตามโครงสร้างเนื้อหาที่ได้กำหนดไว้ ดังรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 13 โครงสร้างเนื้อหาและข้อความในแบบสอบถาม

โครงสร้างเนื้อหา	ข้อความ
1. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	1. กิจกรรมก่อนการสอนช่วยสร้างแรงจูงใจและความสนใจให้แก่ผู้เรียน
	2. กิจกรรมระหว่างการสอนช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เนื้อหาสาระในแต่ละบท
	3. กิจกรรมหลังการสอนช่วยสร้างความมั่นใจให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษ
2. ด้านเนื้อหาสาระของการจัดการเรียนรู้	4. หัวข้อการพูดนำเสนอมีความเหมาะสมและตรงความสนใจของผู้เรียน
	5. กิจกรรมการสอนมีเนื้อหาที่เหมาะสมและตรงความสนใจของผู้เรียน
	6. กิจกรรมการสอนมีเนื้อหาที่ส่งเสริมการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ
3. ด้านรูปแบบภาษาของการจัดการเรียนรู้	7. กิจกรรมการสอนและสื่อการสอนใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน
	8. กิจกรรมการสอนและสื่อการสอนใช้หลักไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับระดับความรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน
	9. กิจกรรมการสอนและสื่อการสอนใช้คำศัพท์และหลักไวยากรณ์ที่ส่งเสริมการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ
4. ด้านการประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ	10. แบบทดสอบหลังเรียนมีความสอดคล้องกับเนื้อหาการสอนและกิจกรรมการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ
	11. เกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษใช้เกณฑ์การประเมินที่เหมาะสม
5. ด้านประโยชน์	12. การจัดการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

โครงสร้างเนื้อหา	ข้อความ
ของการจัดการเรียนรู้	13. การจัดการเรียนรู้ส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ
	14. การจัดการเรียนรู้ส่งเสริมความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ
	15. การจัดการเรียนรู้ส่งเสริมความมั่นใจในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ

4.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่สร้างขึ้น ไปปรึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความเหมาะสมของคำถามและรูปแบบของภาษา

4.5 นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าเท่ากับ 1.00 (ดังภาคผนวก ง: 119)

4.6 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ก่อนนำไปทดลองใช้ในชั้นศึกษานำร่อง

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษานำร่อง

การดำเนินการวิจัยในขั้นนี้เป็นการนำผลการศึกษาจากขั้นตอนที่ 2 มาทดลองใช้กับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ที่กำลังศึกษาวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ (English Skills Development 081103) โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากผู้เรียนกลุ่มนี้มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างในชั้นนำเครื่องมืองานวิจัยไปใช้จริง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การศึกษานำร่องแบบกลุ่มเล็ก

ผู้วิจัยทดลองใช้เครื่องมืองานวิจัยกับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 9 คน โดยเลือกผู้เรียนจากการสุ่มอย่างง่าย โดยวิธีจับฉลากจากผู้เรียนที่มีผลการเรียนระดับเก่ง ปานกลาง และอ่อนอย่างละ 3 คน นำเครื่องมืองานวิจัยที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษจำนวน 4 แผน แบบทดสอบความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน และเกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ มาทดลองลองใช้กับผู้เรียนกลุ่มนี้ โดยดำเนินการทดลองตามลำดับ ดังนี้

1.1 ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษก่อนเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษโดยตรง จำนวน 1 ข้อ 100 คะแนน โดยผู้เรียนมีเวลาเตรียมข้อมูลและฝึกการพูดนำเสนอ 1 ชั่วโมง เพื่อพูดนำเสนอหัวข้อของตน และผู้วิจัยบันทึกสถิติที่สัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนพูดนำเสนอ โดยผู้เรียนทุกคน จะได้รับการประเมินจากผู้วิจัยและกรรมการอีก 1 ท่าน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมิน (Inter-rater Reliability) ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 14 ค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินของคะแนนการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษก่อนเรียน ในชั้นการศึกษานำร่องแบบกลุ่มเล็ก

ผู้ประเมินคนที่	\bar{X}	S.D.	r	p
1	12	1.41	.77	0.01
2	11.89	1.27		

จากตารางที่ 14 พบว่าค่าสหสัมพันธ์ของคะแนนระหว่างผู้ประเมินมีค่าเท่ากับ .77 ซึ่งตามคำแนะนำของ (Cohen, 1988) หมายความว่า ค่าความความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมิน มีความสัมพันธ์กันในระดับมาก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.2 ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนด้วยตนเองโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษจำนวน 4 บทเรียน

1.3 หลังเรียนครบทุกบทเรียน ผู้วิจัยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษหลังเรียนซึ่งเป็นฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน และผู้วิจัยบันทึกสถิติที่สัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนพูดนำเสนอ โดยผู้เรียนทุกคน จะได้รับการประเมินจากผู้วิจัยและกรรมการอีก 1 ท่าน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมิน (Inter-rater Reliability) อีกครั้ง ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 15 ค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินของคะแนนการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษหลังเรียน ในชั้นการศึกษานำร่องแบบกลุ่มเล็ก

ผู้ประเมินคนที่	\bar{X}	S.D.	r	p
1	14.78	1.56	.89	0.01
2	14.33	0.87		

จากตารางที่ 15 พบว่าค่าสหสัมพันธ์ของคะแนนระหว่างผู้ประเมินมีค่าเท่ากับ .89 ซึ่งตามคำแนะนำของ (Cohen, 1988) หมายความว่า ค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินมีความสัมพันธ์กันในระดับมาก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.4 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 คะแนนการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษก่อนและหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในชั้นการศึกษานำร่องแบบกลุ่มเล็ก

นักเรียน คนที่	คะแนน 100 คะแนน		ผลต่าง (D)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	65	80	15
2	50	60	10
3	65	75	10
4	70	85	15
5	60	75	15
6	50	75	25
7	60	70	10
8	65	80	15
9	55	65	10
\bar{X}	60	73.89	
S.D.	7.07	7.82	

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่าคะแนนการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 60 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 7.07 ในขณะที่คะแนนการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 73.89 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 7.82 ซึ่งสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน

หลังจากการศึกษานำร่องแบบกลุ่มเล็กครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตัดประโยคภาษาอังกฤษสำหรับการพูดนำเสนอในชั้นก่อนปฏิบัติงานออกไปส่วนหนึ่งเนื่องจากการนำเสนอตัวป้อนทางภาษาจำนวนมากทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายและทำให้เกิดความตึงเครียดในการเตรียมตัวพูดนำเสนอ

2. การศึกษานำร่องแบบภาคสนาม

ผู้วิจัยทดลองใช้เครื่องงานวิจัยมือกับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 26 คน โดยนำเครื่องมืองานวิจัยที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษจำนวน 4 แผน แบบทดสอบความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน และเกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ มาทดลองลงใช้กับผู้เรียนกลุ่มนี้ โดยดำเนินการทดลองตามลำดับ ดังนี้

2.1 ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษก่อนเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษโดยตรง จำนวน 1 ข้อ 100 คะแนน โดยผู้เรียนมีเวลาเตรียมข้อมูลและฝึกการพูดนำเสนอ 1 ชั่วโมง เพื่อพูดนำเสนอหัวข้อของตน และผู้วิจัยทำการบันทึกสถิติที่สัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนพูดนำเสนอเพื่อประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของผู้เรียน

2.2 ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนด้วยตนเองโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษจำนวน 4 บทเรียน

2.3 หลังเรียนครบทุกบทเรียน ผู้วิจัยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษหลังเรียนซึ่งเป็นฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน และผู้วิจัยทำการบันทึกสถิติที่สัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนพูดนำเสนอเพื่อประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของผู้เรียน

2.4 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 คะแนนการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษก่อนและหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
 ในชั้นการศึกษานำร่องแบบภาคสนาม

นักเรียน คนที่	คะแนน 100 คะแนน		ผลต่าง (D)	นักเรียน คนที่	คะแนน 100 คะแนน		ผลต่าง (D)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน			ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	60	70	10	14	60	75	15
2	60	75	15	15	75	85	10
3	60	70	10	16	55	70	15
4	75	90	15	17	65	75	10
5	55	65	10	18	55	65	10
6	55	65	10	19	60	70	10
7	60	70	10	20	55	65	10
8	60	75	15	21	65	75	10
9	65	75	10	22	75	85	10
10	60	75	15	23	60	70	10
11	55	65	10	24	55	65	10
12	65	80	15	25	65	80	15
13	60	70	10	26	55	70	15
\bar{X}	61.15	72.88					
S.D.	6.21	6.81					

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่าคะแนนการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของผู้เรียน
 ก่อนเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 61.15 ค่าเบี่ยงเบน
 มาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 6.21 ในขณะที่คะแนนการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X})
 เท่ากับ 72.88 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 6.81 ซึ่งสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน

ขั้นตอนที่ 4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างจริงตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ทำหนังสือถึงบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากรเพื่อขอหนังสือถึงคณบดี คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อขอความร่วมมือในการใช้นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 35 คน ที่กำลังศึกษาวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 เป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย
2. ปฐมนิเทศผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอ และผู้เรียนจะได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบนี้จำนวน 4 บท ใช้เวลาในการเรียน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน โดยใช้เวลาบทเรียนละ 2 คาบ รวมทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง โดยคาบเรียนที่ใช้เป็นคาบเรียนวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ
3. ก่อนเริ่มบทเรียน ผู้วิจัยให้ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษก่อนเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษโดยตรง จำนวน 1 ข้อ 100 คะแนน โดยผู้เรียนมีเวลาเตรียมข้อมูลและฝึกการพูดนำเสนอ 1 ชั่วโมง เพื่อพูดนำเสนอหัวข้อของตน และผู้วิจัยทำการบันทึกสถิติที่ศักระหว่างผู้เรียนพูดนำเสนอเพื่อประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของผู้เรียน
4. ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนด้วยตนเองโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษจำนวน 4 บทเรียน
5. หลังเรียนครบทุกบทเรียน ผู้วิจัยให้ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษหลังเรียนซึ่งเป็นฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน และผู้วิจัยทำการบันทึกสถิติที่ศักระหว่างผู้เรียนพูดนำเสนอเพื่อประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของผู้เรียน
6. เปรียบเทียบคะแนนความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
7. ให้ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นหลังจากศึกษาครบแล้วทุกบทเรียน จากนั้นนำผลไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำไปแปลความหมายตามเกณฑ์ของ Likert (Best & Kahn, 1986)

ขั้นตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเสร็จสิ้นการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

1. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น (สาธิต จันทรวินิจ, 2556) ใช้สูตรการคำนวณ t-test Dependent ดังนี้

$$t = \frac{\bar{d}}{S_d / \sqrt{n}}$$

เมื่อ d คือ ความแตกต่างของความแปรปรวนแต่ละคู่

n คือ จำนวนคู่

\bar{d} คือ ค่าเฉลี่ยของ d

S_d คือ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ d

2. การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น (สาธิต จันทรวินิจ, 2556) ใช้สูตรการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากนั้นนำผลที่ได้ไปแปลความหมายตามเกณฑ์ของ Likert

การหาค่าเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่าง

X คือ คะแนน (ข้อมูล)

n คือ จำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (X_i - \bar{X})^2}{n-1}}$$

เมื่อ S.D. คือ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X_i คือ คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มข้อมูล

\bar{X} คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของคะแนนในกลุ่มข้อมูล

n คือ จำนวนทั้งหมด

การแปลความหมายตามเกณฑ์ โดยกำหนดเกณฑ์ความพึงพอใจไว้ที่ระดับมาก หรือ ค่าเฉลี่ยมากกว่า 3.50 จากมาตราวัด 5 ระดับดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้น
ภาระงานในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้น
ภาระงานในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้น
ภาระงานในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้น
ภาระงานในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้น
ภาระงานในระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และ 2) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ ข้อที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

สำหรับการทดสอบความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน มีคะแนนเต็ม 100 คะแนน ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ได้ผลปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 18 คะแนนการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษก่อนและหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

นักเรียน คนที่	คะแนน 100 คะแนน		ผลต่าง (D)	นักเรียน คนที่	คะแนน 100 คะแนน		ผลต่าง (D)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน			ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	65	80	15	19	65	80	15
2	55	70	15	20	55	70	15
3	60	75	15	21	65	75	10
4	70	80	10	22	70	85	15
5	55	75	20	23	60	70	10
6	55	70	15	24	55	75	20
7	60	75	15	25	60	80	20
8	55	70	15	26	65	75	10
9	65	80	15	27	60	70	10
10	60	80	20	28	55	70	15
11	60	75	15	29	55	70	15
12	70	85	15	30	60	70	10
13	55	70	15	31	65	80	15
14	60	70	10	32	65	75	10
15	65	75	10	33	70	85	15
16	55	75	20	34	55	75	20
17	55	70	15	35	60	75	15
18	60	75	15				
\bar{X}	60.57	75.14					
S.D.	5.11	4.77					

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่าคะแนนการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 60.57 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 5.11 ในขณะที่คะแนนการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 75.14 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 4.77 ซึ่งสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	df	P
ก่อนเรียน	100	60.57	5.11	-26.183*	34	0.000
หลังเรียน	100	75.14	4.77			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 19 พบว่าคะแนนการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 60.57 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 5.11 ในขณะที่คะแนนการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 75.14 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 4.77 ซึ่งสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน ค่าสถิติ t เท่ากับ -26.183 สรุปได้ว่า ความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 35 คน ได้ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 20 ดังนี้

ตารางที่ 20 ค่าระดับความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	อันดับที่
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้				
1. กิจกรรมก่อนการสอนช่วยสร้างแรงจูงใจและความสนใจให้แก่ผู้เรียน	4.52	0.71	มากที่สุด	3
2. กิจกรรมระหว่างการสอนช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เนื้อหาสาระในแต่ละบท	4.73	0.45	มากที่สุด	1
3. กิจกรรมหลังการสอนช่วยสร้างความมั่นใจให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษ	4.52	0.51	มากที่สุด	2
รวมด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	4.59	0.56	มากที่สุด	2
ด้านเนื้อหาสาระของการจัดการเรียนรู้				
4. หัวข้อการพูดนำเสนอมีความเหมาะสมและตรงความสนใจของผู้เรียน	4.42	0.61	มาก	2
5. กิจกรรมการสอนมีเนื้อหาที่เหมาะสมและตรงความสนใจของผู้เรียน	4.36	0.49	มาก	3
6. กิจกรรมการสอนมีเนื้อหาที่ส่งเสริมการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ	4.61	0.66	มากที่สุด	1
รวมด้านเนื้อหาสาระของการจัดการเรียนรู้	4.46	0.59	มาก	4
ด้านรูปแบบภาษาของการจัดการเรียนรู้				
7. กิจกรรมการสอนและสื่อการสอนใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน	4.24	0.61	มาก	2
8. กิจกรรมการสอนและสื่อการสอนใช้หลักไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับระดับความรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน	4.30	0.68	มาก	3
9. กิจกรรมการสอนและสื่อการสอนใช้คำศัพท์และหลักไวยากรณ์ที่ส่งเสริมการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ	4.58	0.50	มากที่สุด	1
รวมด้านรูปแบบภาษาของการจัดการเรียนรู้	4.37	0.60	มาก	5
ด้านการประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ				

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	อันดับที่
10. แบบทดสอบหลังเรียนมีความสอดคล้องกับ เนื้อหาการสอนและกิจกรรมการพูดนำเสนอ ภาษาอังกฤษ	4.59	0.42	มากที่สุด	1
11. แบบประเมินความสามารถการพูดนำเสนอ ภาษาอังกฤษใช้เกณฑ์การประเมินที่เหมาะสม	4.48	0.57	มาก	2
รวมด้านการประเมินความสามารถการพูด นำเสนอภาษาอังกฤษ	4.54	0.50	มากที่สุด	3
ด้านประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้				
12. การจัดการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	4.48	0.51	มาก	4
13. การจัดการเรียนรู้ส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับ การพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ	4.55	0.51	มากที่สุด	3
14. การจัดการเรียนรู้ส่งเสริมความสามารถ การพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ	4.58	0.50	มากที่สุด	2
15. การจัดการเรียนรู้ส่งเสริมความมั่นใจ ในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ	4.79	0.42	มากที่สุด	1
รวมด้านประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้	4.60	0.49	มากที่สุด	1
รวมทุกด้าน	4.51	0.55	มากที่สุด	

จากตารางที่ 20 พบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน รวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.55) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 โดยรายละเอียดความพึงพอใจในแต่ละด้านเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุด ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ด้านประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยรวมสูงสุดเมื่อเทียบกับด้านอื่น ๆ ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณาข้อความย่อยพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมความมั่นใจในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษในระดับสูงสุด ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.42) และการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.51)

2. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยรวมรองลงมา ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.56) เมื่อพิจารณาข้อความย่อยพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมระหว่างการสอนช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เนื้อหาสาระในแต่ละบทในระดับสูงสุด ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.45) และกิจกรรมก่อนการสอนช่วยสร้างแรงจูงใจและความสนใจให้แก่ผู้เรียนในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.71)

3. ด้านการประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาข้อความย่อยพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อแบบทดสอบหลังเรียนมีความสอดคล้องกับเนื้อหาการสอนและกิจกรรมการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษในระดับสูงสุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.42) และแบบประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษใช้เกณฑ์การประเมินที่เหมาะสมในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.50)

4. ด้านเนื้อหาของสาระของการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.59) เมื่อพิจารณาข้อความย่อยพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการสอนมีเนื้อหาที่ส่งเสริมการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษในระดับสูงสุด ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.66) และกิจกรรมการสอนมีเนื้อหาที่เหมาะสมและตรงความสนใจของผู้เรียนอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.49)

5. ด้านรูปแบบภาษาของการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก แต่มีค่าเฉลี่ยรวมน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับด้านอื่น ๆ ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.60) เมื่อพิจารณาข้อความย่อยพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการสอนและสื่อการสอนใช้คำศัพท์และหลักไวยากรณ์ที่ส่งเสริมการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.50) และกิจกรรมการสอนและสื่อการสอนใช้หลักไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับระดับความรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.68)

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร” เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre-experimental Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และ 2) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 35 คนที่กำลังศึกษาวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ (English Skills Development 081103) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โดยได้จากการสุ่มอย่างง่าย

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย สามารถสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

1. ความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
2. ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.55)

อภิปรายผล

ผลการวิจัยข้างต้นมีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยข้อที่ 1 พบว่า ความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างสูงขึ้นหลังจากที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจาก

1.1 แผนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิดที่ได้ศึกษาจากนักการศึกษาต่าง ๆ เช่น ในขั้นก่อนปฏิบัติการงานประกอบด้วยกิจกรรมเน้นภาระงานที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นความรู้เดิมและเพิ่มเติมความรู้ใหม่ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติการงานหรือการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยเตรียมความพร้อม ความเข้าใจ และความคุ้นเคยแก่ผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องประเภทกิจกรรมเน้นภาระงานของ (Ellis, 2003; Nunan, 2004; J. Willis, 1996) และยังสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องการลำดับความยากง่ายของภาระงานของ (Ellis, 2003) และในขั้นปฏิบัติการงานเป็นขั้นตอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนเตรียมและฝึกพูดนำเสนอ โดยใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายอย่างเป็นอิสระเพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความกังวลขณะปฏิบัติการงาน จากนั้นในขั้นหลังปฏิบัติการงานเป็นขั้นแก้ไขหลักไวยากรณ์ที่ผู้เรียนใช้ผิดขณะพูดนำเสนอ และสอนหลักไวยากรณ์เรื่องใหม่เสริม จากนั้นจึงฝึกใช้ภาษาเพื่อเพิ่มความคล่องแคล่วทางภาษา และความมั่นใจให้แก่ผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของ (Ellis, 2003; J. Willis, 1996)

1.2 แผนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่ผู้วิจัยสร้าง ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษที่ได้ศึกษาจากนักการศึกษาและสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เช่น ขั้นตอนการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษและภาษาสำหรับการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ศึกษามาปรับระดับภาษาให้เหมาะกับผู้เรียนระดับอุดมศึกษา แล้วจึงนำไปประยุกต์ใช้กับแผนการสอน โดยผู้วิจัยออกแบบให้แผนการสอนที่ 1 ในขั้นก่อนปฏิบัติการงานมีเนื้อหาเกี่ยวกับขั้นตอนการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษและภาษาสำหรับการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ เพื่อให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียน

1.3 แผนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้ง 4 แผน ถูกออกแบบให้การพูดนำเสนอภาษาอังกฤษในหัวข้อที่กำหนดเป็นภาระงาน นั้นหมายความว่าผู้เรียนทุกคนจะได้รับการฝึกพูดนำเสนอภาษาอังกฤษทุกครั้ง ซึ่งการฝึกซ้ำ ๆ ช่วยส่งเสริมความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ ความคล่องแคล่วทางภาษา และความมั่นใจให้แก่ผู้เรียน

1.4 แผนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้ง 4 แผน ประกอบด้วยหัวข้อการพูดนำเสนอที่มีประโยชน์กับชีวิตของผู้เรียนโดยตรงและเหมาะกับระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา เนื่องจากเป็นหัวข้อที่ผ่านการสังเคราะห์มาจากกรอบมาตรฐานความสามารถภาษาอังกฤษ CEFR และหนังสือเรียนรายวิชาการพัฒนาภาษาอังกฤษ

2. จากผลการวิจัยข้อที่ 2 พบว่า ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุดอาจเนื่องมาจาก

2.1 แผนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้ง 4 แผนถูกออกแบบให้ผู้เรียนทุกคนได้รับการฝึกพูดนำเสนอภาษาอังกฤษทุกครั้ง ส่งผลให้ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อด้านประโยชน์ของการสอนรูปแบบนี้มีค่าเฉลี่ยรวมมากที่สุดเมื่อเทียบกับด้านอื่น ๆ เมื่อพิจารณารายการย่อยพบว่าผู้เรียนพึงพอใจเรื่องการสอนช่วยส่งเสริมความมั่นใจในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษมากที่สุด

2.2 แผนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้ง 4 แผนถูกออกแบบให้ขึ้นก่อนปฏิบัติภาระงานประกอบด้วยกิจกรรมเน้นภาระงานที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นความรู้เดิมและเพิ่มเติมความรู้ใหม่ที่จำเป็นต่อการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ และเพื่อช่วยเตรียมความพร้อม ความเข้าใจ และความคุ้นเคยแก่ผู้เรียนก่อนปฏิบัติภาระงาน ส่งผลให้ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยรวมรองลงมา เมื่อพิจารณารายการย่อยพบว่าผู้เรียนพึงพอใจเรื่องกิจกรรมระหว่างการสอนช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เนื้อหาสาระในแต่ละบทมากที่สุด

2.3 แบบทดสอบความสามารถการพูดนำเสนอก่อนและหลังเรียนถูกออกแบบให้มีเนื้อหาใกล้เคียงและสอดคล้องกับแผนการสอนทั้ง 4 แผน ส่งผลให้ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อด้านการประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยรวมเป็นอันดับที่ 3 เมื่อพิจารณารายการย่อยพบว่าผู้เรียนพึงพอใจเรื่องแบบทดสอบหลังเรียนมีความสอดคล้องกับเนื้อหาการสอนและกิจกรรมการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษมากที่สุด

2.4 แผนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานแผนที่หนึ่ง ในขั้นก่อนปฏิบัติภาระงานถูกออกแบบให้มีเนื้อหาเกี่ยวกับขั้นตอนการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษและภาษาสำหรับการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ ส่งผลให้ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อด้านเนื้อหาสาระของการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยรวมเป็นอันดับที่ 4 เมื่อพิจารณารายการย่อยพบว่าผู้เรียนพึงพอใจเรื่องกิจกรรมการสอนมีเนื้อหาที่ส่งเสริมการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษมากที่สุด

2.5 แผนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานแผนที่หนึ่ง ในขั้นก่อนปฏิบัติภาระงานถูกออกแบบให้มีเนื้อหาเกี่ยวกับขั้นตอนการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษและภาษาสำหรับการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นเนื้อหาที่ได้รับการปรับระดับภาษาให้เหมาะสมกับผู้เรียนระดับอุดมศึกษา ส่งผลให้ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อด้านรูปแบบภาษาของการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยรวมเป็นอันดับที่ 5 เมื่อพิจารณารายการย่อยพบว่าผู้เรียนพึงพอใจเรื่องกิจกรรมการสอนและสื่อการสอนใช้คำศัพท์และหลักไวยากรณ์ที่ส่งเสริมการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร” ผู้วิจัยได้สรุปแนวคิดและข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. แม้ผู้วิจัยได้อภิปรายรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานให้ผู้เรียนเข้าใจแล้ว แต่ในช่วงแรกของการจัดการเรียนรู้รูปแบบนี้ผู้เรียนอาจยังไม่คุ้นเคย ดังนั้นผู้สอนจึงต้องสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้มีความเป็นกันเองระหว่างผู้เรียนและผู้สอนให้มากที่สุด เพื่อส่งเสริมความกล้าพูดและกล้าแสดงความคิดเห็นของผู้เรียน
2. ในช่วงแรกของการเรียนการสอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ผู้สอนควรดูแลและให้คำแนะนำผู้เรียนอย่างทั่วถึง เนื่องจากผู้เรียนยังไม่คุ้นเคยกับการคิดบทพูดนำเสนอภาษาอังกฤษด้วยตนเอง และผู้เรียนแต่ละคนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษและความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและพัฒนาเป็นสื่อการเรียนรู้หรือแบบฝึกสำเร็จรูป
2. ควรมีการบูรณาการจัดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อช่วยส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะการแก้ปัญหา

ภาคผนวก ก

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806 (พจ) / ๕36

วันที่ 31 มกราคม 2560

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์วัชรระ จันทราช

ด้วย นายณัฐคนธ์ เข้มฉาย รหัสประจำตัว 57254303 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การจัดการเรียนรู้
แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยศิลปากร "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806 (ทร.) ๕๖๗

วันที่ 31 มกราคม 2560

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์มัณฑนา พันธุ์ดี

ด้วย นายณรัตน์ เข้มฉาย รหัสประจำตัว 57254303 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การจัดการเรียนรู้
แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยศิลปากร "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศบ 6806 (น.ร.) 1438

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

31 มกราคม 2560

เรื่อง ขออนุญาตบุคลากรในสังกัดเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันภาษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ด้วย นายณัฐรัตน์ แฉ้มฉาย รหัสประจำตัว 57254303 นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชา การสอน ภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร " มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญ อาจารย์สถาพร รุ่งสว่าง บุคลากรในสังกัดหน่วยงานของท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไชยศ ไพบทศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

โทร.034-218790

ที่ ศร 6806 (พฐ)/๖๖๙

วันที่ 31 มกราคม 2560

เรื่อง ขอตกลงเครื่องมือวิจัย

เรียน คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

ด้วย นายณัฐคนธ์ เข้มฉาย รหัสประจำตัว 57254303 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การจัดการเรียนรู้
แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยศิลปากร " มีความประสงค์ จะขอตกลงเครื่องมือวิจัยกับ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาวิชาการพัฒนา
ทักษะภาษาอังกฤษ (081103) กลุ่มเรียนที่ 930 จำนวน 35 คน ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ 2560 เพื่อประกอบการทำ
วิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นักศึกษา
ดังกล่าวได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความร่วมมือเก็บรวบรวมข้อมูล

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806 (ทศ)/440

วันที่ 31 มกราคม 2560

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน คณะบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

ด้วย นายณรัตน์ เข้มฉาย รหัสประจำตัว 57254303 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การจัดการเรียนรู้
แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยศิลปากร " มีความประสงค์ จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลจาก นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาวิชาการพัฒนา
ทักษะภาษาอังกฤษ (081103) กลุ่มเรียนที่ 930 จำนวน 35 คน ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ 2560 เพื่อประกอบการทำ
วิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดแจ้ง นักศึกษา ทราบ
เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้แก่ศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ง

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือการวิจัย

ตารางที่ 21 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของจุดประสงค์การเรียนรู้และ
แผนการจัดการเรียนรู้

แผน	กิจกรรม	คะแนนความเห็นผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
		1	2	3		
1	1	1	1	0	2	0.67
	2	1	1	1	3	1
	3	1	1	1	3	1
	4	1	1	1	3	1
	5	1	1	1	3	1
	6	1	1	1	3	1
	7	1	1	1	3	1
	8	1	1	1	3	1
	9	1	1	1	3	1
	10	1	1	1	3	1
2	1	1	1	0	2	0.67
	2	1	1	1	3	1
	3	1	1	1	3	1
	4	1	1	1	3	1
	5	1	1	1	3	1
	6	1	1	1	3	1
	7	1	1	1	3	1
	8	1	1	1	3	1
3	1	1	1	0	3	0.67
	2	1	1	1	3	1
	3	1	1	1	3	1
	4	1	1	1	3	1
	5	1	1	1	3	1
	6	1	1	1	3	1
	7	1	1	1	3	1
	8	1	1	1	3	1

แผน	กิจกรรม	คะแนนความเห็นผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
4	1	1	1	0	2	0.67
	2	1	1	1	3	1
	3	1	1	1	3	1
	4	1	1	1	3	1
	5	1	1	1	3	1
	6	1	1	1	3	1
	7	1	1	1	3	1
	8	1	1	1	3	1

ตารางที่ 22 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษก่อน
และหลังเรียน

ข้อ	คะแนนความเห็นผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	1	2	3		
1	1	1	1	3	1

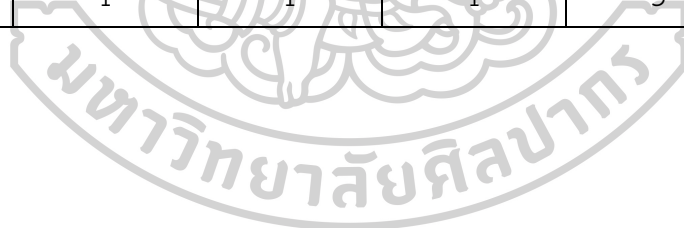

ตารางที่ 23 ค่าดัชนีความสอดคล้องของเกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ

เกณฑ์ การประเมิน	การให้คะแนน ตามเกณฑ์	คะแนนความเห็นผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
		1	2	3		
1	4 คะแนน	1	1	1	3	1
	3 คะแนน	1	1	1	3	1
	2 คะแนน	1	1	1	3	1
	1 คะแนน	1	1	1	3	1
	0 คะแนน	1	1	1	3	1
2	4 คะแนน	1	1	1	3	1
	3 คะแนน	1	1	1	3	1
	2 คะแนน	1	1	1	3	1
	1 คะแนน	1	1	1	3	1
	0 คะแนน	1	1	1	3	1
3	4 คะแนน	1	1	1	3	1
	3 คะแนน	1	1	1	3	1
	2 คะแนน	1	1	1	3	1
	1 คะแนน	1	1	1	3	1
	0 คะแนน	1	1	1	3	1
4	4 คะแนน	1	1	1	3	1
	3 คะแนน	1	1	1	3	1
	2 คะแนน	1	1	1	3	1
	1 คะแนน	1	1	1	3	1
	0 คะแนน	1	1	1	3	1
5	4 คะแนน	1	1	1	3	1
	3 คะแนน	1	1	1	3	1
	2 คะแนน	1	1	1	3	1
	1 คะแนน	1	1	1	3	1
	0 คะแนน	1	1	1	3	1

ตารางที่ 24 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจ

ข้อความ	คะแนนความเห็นผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	1	2	3		
1	1	1	1	3	1
2	1	1	1	3	1
3	1	1	1	3	1
4	1	1	1	3	1
5	1	1	1	3	1
6	1	1	1	3	1
7	1	1	1	3	1
8	1	1	1	3	1
9	1	1	1	3	1
10	1	1	1	3	1
11	1	1	1	3	1
12	1	1	1	3	1
13	1	1	1	3	1
14	1	1	1	3	1
15	1	1	1	3	1

ภาคผนวก จ

ตัวอย่างเอกสารประกอบการสอน

Unit 1 Get Ready for an Oral Presentation

A: How often do you give an oral presentation in English? How do you feel?

B: Watch the video related to a process of an oral presentation. Then use the words to complete the summary of the video.

1) internet	2) know	3) furnish	4) write	5) visual aids
6) state	7) critical	8) transition	9) average	10) illustrate
11) reflect	12) theme	13) rehearse	14) bury	15) entertain

1st step: Planning

- Should _____ your audience and your goal, i.e., who are they?, what do they know?, and what do you want them to take home?
- Should search for information and _____ an outline for what you plan to say as the introduction, body and conclusion. So that you get a clear overview of the content.
- Should use _____ because pictures do speak a thousand words.
- Should _____ because it helps control your nerves and not run overtime.

2nd step: Performance

- Should clearly _____ at the start what your presentation is going to be about.
- Should make the _____ of the presentation clear and consistent throughout your talk.
- Should not _____ your key ideas, i.e., repeating your key ideas in the conclusion.
- Should open and close each section of your talk with a clear _____. For example, telling what you said and what you are going to talk.
- Should _____ your audience, i.e., being playful or showing visual aids.

3rd step: Reflection

- Should _____ your performance for improvement by answering the following questions. Did you complete your goal? Were audience interested or bored? What changes can you make to improve next time?

C: Watch the video related to body language. Then use the words to complete the summary of the video.

- 1) search 2) balanced way 3) confident 4) know
 5) right amount 6) highlight 7) facial expression 8) backward
 9) trust 10) concentration 11) genuine smile 12) respect

1. Body language: It consists of 5 important components: 1) posture 2) gestures and movement 3) eye contact 4) _____ and 5) dress.

2. Posture: Once you get up from seat to the front of the room, you should...

- walk confidently with head held high.
- stand in a _____ and keep your chin parallel to the floor.
- take a moment at the front of a room to make sure that all eyes are on you.

3. Gestures and movement:

- Hand gestures can _____ key concepts.
- Keep hands free at your sides or hold them in front of belly button make you look confident.
- Open-handed gestures build more _____ with the audience.
- You should walk only when you are making a transition to a new idea.
- Move _____ gradually means you are trying to emphasize the key points.
- Avoid doing crossed arms, pointing, the bent-elbow robot arms, the wildly gesticulating arm movements, the hands-on-hips stance and the rocking back and forth.
- You should not to lean on a podium and turn your back to the audience.

4. Eye contact:

- Spread eye contact to the audience for the _____ of time to convey one idea to one person and then move on, not too long and too short.
- It provides the audience's feedback. Are they bored or confused?

5. Facial expression:

- The most effective, all-purpose facial expression is the _____.
- A good smile will put up the audience and yourself at ease.
- You should not make facial expression contrasting your message.
- Too much _____ may result as clenching and unclenching of the jaw, licking lips, blinking eyes, frowning, or squinting.

6. Dress:

- Pick a professional polished outfit because it shows how much you _____ the audience and makes the audience feel like you care about them.

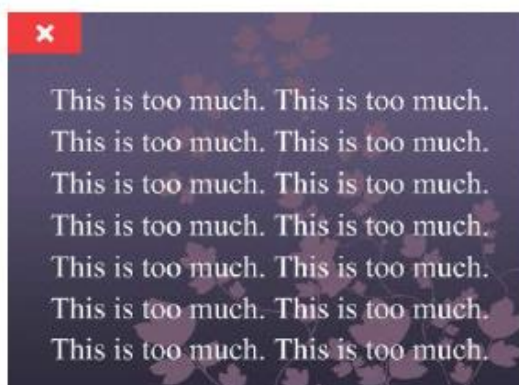
Extra: Body gestures	
Words	Meaning
1. Wink	Suggest something
2. Grin	Show amusement
3. Nod & Thumb up	An acknowledgement or agreement
4. Shoulder shrug	You don't know something

D: Read and notice the tips for preparing the visual aids.

1) Select proper template

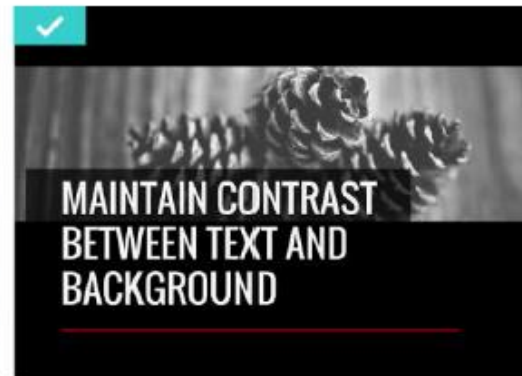
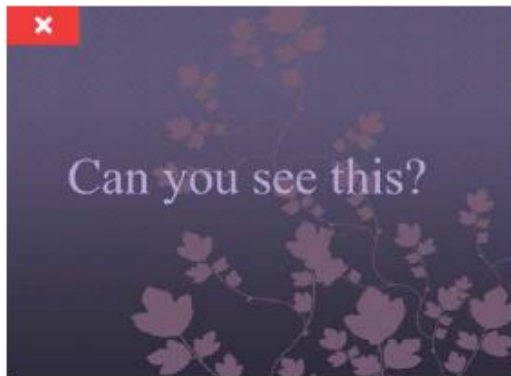
2) Use less than 6 lines of text

3) Use proper size of font

4) Maintain a contrast between text and background

5) Use less than 5 colors

6) Use text colors to draw attention

7) Use single image

8) Use visuals to increase emotional appeal

E: Read the introduction part of a presentation and answer the questions.

Good morning, ladies and gentlemen. Let me start by telling you a bit about myself. I'm Yaninee Tararat. My student code is 55522222. Today I'm going to present about self-introduction. I will only take 5 minutes of your time. I have divided my presentation into 3 parts. First, I will talk about my background. Then my education. Finally, I will talk about future jobs. I would be glad to answer any questions at the end of my talk.

1. Which statement is used to introduce the purpose?

2. Which statement is used to introduce the length?

3. Which statement is used to introduce the scope of a presentation?

4. Which statement is used to introduce the story line?

5. Which statement is used to introduce available time for questions?

F: Place the phrases used for the introduction part of a presentation into the table.

- 1) Today I'm going to present about...
- 2) I will only take 5 minutes of your time.
- 3) First of all... / Next... / Lastly...
- 4) I have broken my speech down into 3 parts.
- 5) There will be time for questions after my talk.
- 6) The purpose of my presentation is...
- 7) Please hold your questions until the end of my talk.
- 8) I plan to be brief 5 minutes.
- 9) I would be glad to answer any questions at the end of my talk.
- 10) First (ly)... / Then... / Finally...
- 11) I have divided my presentation into 3 parts.
- 12) The subject of my presentation is...
- 13) I plan to speak for about 5 minutes.
- 14) In the first part... / Next... / In the last part...
- 15) We break this area down into the following fields.

Function	Language used for the introduction
To introduce the purpose	Today I'm going to present about...
To introduce the length	
To introduce the scope of a presentation	
To introduce the story line	
To introduce available time for questions	

G: You are going to practice presenting about yourself. Use the answers from the previous tasks to help you prepare the outline of an introduction part. Then take turn presenting it with a partner.

Introduce the purpose: _____

Introduce the length: _____

Introduce the scope and story line:

Introduce available time for questions: _____

H: Read the body part of a presentation and answer the questions.

First I will begin with my background. As I said earlier that my name is Yaninee, it means being smart and beautiful. I really like it because I was named by my parents. Two years ago, I lived with my family in my hometown, Nakhon Sawan. At that time, I enjoyed spending time with them but now I'm in Nakhon Pathom alone while studying. So I miss them so much. But one thing that can help me feel close to them is this family picture. As you see from this picture, my family has four members. The man and the woman at the back are my parents. In addition, the girl with a doll is my sister and, of course, the little girl in pink is me.

Then I will move on to my education. Before I graduated from high school in Science-Math, I had decided to apply to many well-known universities that included Food Technology major. It is because I'm interested in this field, love eating quality food and want to make my parents proud of me. For example, Chulalongkorn University, Mahidol University, Silpakorn University, and so on. At that time I tried my best to read books in order to be admitted. Fortunately, I was admitted to Silpakorn University on 4 March, 2014. It is so memorable. So far, I have enjoyed being undergraduate student of Silpakorn University.

Finally, I will end with my future job. As you know that everyone wants a well-paid job. As a result they are likely to find a job in the capital or abroad. However, I would like to emphasize the fact that money cannot buy time and happiness. So after graduation, I want to work as a quality control officer for one of factories in my hometown because I want to be with my parents and look after them when they get old.

1. Which statement is used to introduce the first point?

2. Which statement is used to move to the next point?

3. Which statement is used to introduce the last point?

4. Which statement is used to add ideas?

5. Which statement is used to give examples?

6. Which statement is used to express reason?

7. Which statement is used to express contrast?

8. Which statement is used to describe visual aids?

I: Place the phrases used for the body of a presentation into the table.

1) First I will begin with/by...	12) Finally...
2) Besides...	13) Due to the fact that...
3) Let's have a look at this chart.	14) So let me first talk about...
4) Such as...	15) Let me explain the graph.
5) Nevertheless	16) It is because...
6) Additionally...	17) For example...
7) Next / Then I will move on to...	18) Moreover...
8) Because (of)...	19) According to this table...
9) However...	20) In addition...
10) Now let us move on to...	21) But...
11) For instance...	22) As you see from this picture...

Function	Language used for the body
To introduce a point and make a transition between points	First I will begin with/by...
To add ideas	
To give examples	
To express reason	
To express contrast	
To describe visual aids	

J: Read the conclusion part of a presentation and answer the questions.

In conclusion, I would like to sum up the key points again. I came from Nakhon Sawan and will graduate from Silpakorn University with a bachelor's degree in Food Technology the next two years. Then I wish I could find a job as a quality control officer in Nakhon Sawan because I want to take care of my parents when they get old. I will be happy to answer any questions.

Audience: "Excuse me. Can you share how did you prepare for the admission exam?"

Presenter: "I'm sorry. Can you repeat your question please?"

Audience: "Excuse me. Can you share how did you prepare for the admission exam?"

What books did you read?"

Presenter: "At that time I read a lot of books and I'm sorry I cannot remember their names.

If you don't mind, could we discuss that another time?"

Presenter: Thank you for your kind attention. (In case of no more questions)

1. Which statement is used to introduce the conclusion?

2. Which statement is used to invite questions?

3. Which statement is used to clarify questions?

4. Which statement is used to handle difficult questions?

5. Which statement is used to thank audience?

K: Place the phrases used for the conclusion of a presentation into the table.

- 1) To conclude...
- 2) I will be happy to answer any questions.
- 3) Thank you for your participation today.
- 4) Can you repeat your question please?
- 5) Would you mind rephrasing the question?
- 6) To sum up....
- 7) If you don't mind, could we discuss that another time?
- 8) Thank you for your kind attention.
- 9) If there're any questions, please feel free to ask
- 10) If you don't mind, can I find out that another time?
- 11) Can you go over your question again please?
- 12) In conclusion...
- 13) Thank you for being such an attentive audience.
- 14) Perhaps I could answer that question another time.
- 15) Are there any questions at this moment?

Function	Language used for the conclusion
To introduce the conclusion	To conclude...
To invite questions	
To clarify questions	
To handle difficult questions	
To thank audience	

L: You are going to give a presentation (4-5 min.) about the topic from part (G).

Use the answers from the previous tasks to help you prepare the outline of your talk.

Introduce the purpose: _____

Introduce the length: _____

Introduce the scope and story line: _____

Introduce available time for questions: _____

Body: _____

Conclusion: _____

Unit 2 Attractions in Thailand

A: Which is your favorite kind of attraction? Why?

a) Natural attraction

b) Religious attraction

c) Historical attraction

B: Match the water activities to the pictures.

1) Cycling

2) Scuba diving

3) Horse riding

4) Rafting

5) Jet skiing

6) Paragliding

7) Wakeboarding

8) Flyboarding

9) Snorkeling

10) Parasailing

11) Kiteboarding

12) Banana boat ride

C: Match the forest activities to the pictures.

1) Elephant trekking	2) Rock climbing	3) Bungee jumping	4) Animal watching
5) Zip-lining	6) Elephant bathing	7) Animal feeding	8) Tree top walking

D: Match the things to do in the temple to the pictures

1) Offering donations	3) Practicing meditation
2) Paying respect to the Buddha	4) Offering food to a monk

E: Read the statements. Write the number of underlined word to match with the meaning.

1. Doi Tung is located in Chiang Rai. It is about 850 kilometers from Bangkok.
2. Doi Tung is famous for a relaxed atmosphere and beautiful landscape.
3. Doi Tung Royal Villa is one of the best landmarks in northern Thailand.
4. Doi Tung Royal Villa was constructed in 1987.
5. Doi Tung Royal Villa is available every day from 7 a.m. – 5 p.m.
6. The entrance fee is 80 baht.
7. Visitors are required to dress appropriately.
8. Khao Yai National Park stretches over 4 provinces or covers 2,168 square kilometers.
9. Khao Yai National Park provides many activities for nature and adventure lovers.
10. The popular activities includes animal watching and trekking.

___ : The money you must pay to enter places	___ : To have something as a part
___ : Building with historical or religious importance	___ : To build
___ : To cover or spread over a large area	___ : A beautiful natural view
___ : To give or offer something	___ : To be able to enter or access
___ : The need to do something	___ : To situate

F: Work in pair. Answer the questions then take turn asking and answering them with a partner.

1. Where do you like to travel in Thailand?

2. What is it famous for?

3. What are activities you can do there?

4. Are there any requirements or rules there?

5. Is there anything you need to prepare before time?

G: You are going to give a presentation (4-5 min.) about the topic related to attractions in Thailand. Use the answers from the previous tasks to help you prepare the outline of your talk.

Introduce the purpose: _____

Introduce the length: _____

Introduce the scope and story line: _____

Introduce available time for questions: _____

Body: _____

Conclusion: _____

Unit 3 Pollution and Environmental Conservation

A: In your opinion, what is a major cause of pollution? Why?

B: Match the statements to the pictures causing air pollution.

1) The industry activities cause air pollution.	4) Transportation causes air pollution.
2) Burning trash causes air pollution.	5) Volcanic eruptions cause air pollution.
3) Construction activities cause air pollution.	

C: Match the statements to the pictures causing water pollution.

- 1) Releasing industrial wastewater into a river causes water pollution.
- 2) Dumping trash into a river causes water pollution.
- 3) Pouring household wastewater into a river causes water pollution.
- 4) Using harmful chemicals in farming causes water pollution.
- 5) An excessive growth of water hyacinth causes water pollution

D: Match the statements to the pictures causing land pollution.

- 1) Using harmful chemicals in farming causes land pollution.
- 2) Burning trash causes land pollution.
- 3) Cutting down trees causes land pollution.
- 4) Many non-recyclable wastes in the landfill cause land pollution.

E: Match the statements to the pictures causing noise pollution.

- 1) Vehicle or transportation noise causes noise pollution.
- 2) Construction activities cause noise pollution.
- 3) Social events cause noise pollution.

F: Read the statements. Write the number of underlined word to match with the meaning.

1. Pollution has adverse effects on our health such as diseases or types of cancer.
2. Breathing or inhaling dirty air weakens the respiratory system.
3. Drinking polluted or dirty water causes digestive diseases.
4. Living in a noisy environment causes deafness or the condition of being unable to hear.
5. One of the causes of land pollution is deforestation or cutting down trees.
6. Using chemical fertilizer to make plants grow well causes pollution.
7. It is a good idea to maintain your car because it will emit less pollution.
8. I would suggest that you use a water filter system in order to drink clean water.
9. You are not supposed to use chemical pesticides for killing insects because it causes pollution.
10. Perhaps you should install a sound proofing system to avoid noise pollution.

___ : To send out a beam, noise or gas	___ : To cut down trees
___ : Negative or harmful	___ : A chemical substance used to kill insects
___ : A body system used to take in oxygen	___ : A condition of being unable to hear
___ : Dirty, harmful or poisonous	
___ : A chemical substance used to make plant grow well	
___ : To place machinery in position and connect it for use	
___ : A system used to remove unwanted things from a liquid or gas passing through it	

G: Work in pair. Answer the questions then take turn asking and answering them with a partner.

1. What pollution are you concerned about the most?

2. What are its causes? And what is the main cause of it?

3. How does the pollution affect people or the environment?

4. How do you protect yourself from this problem or take part of solving this issue?

H: You are going to give a presentation (4-5 min.) about the topic related to causes, effects or solutions of pollution. Use the answers from the previous tasks to help you prepare the outline of your talk.

Introduce the purpose: _____

Introduce the length: _____

Introduce the scope and story line: _____

Introduce available time for questions: _____

Body: _____

Conclusion: _____

Unit 4 Social Issues and Solutions

A: From the picture, what help or basic needs does the girl need? Why?

B: Match the statements to the pictures of issues in Thailand.

1) Crime	2) Sexual violence	3) Poverty	4) Teen pregnancy
5) Corruption	6) Game addiction	7) Drugs	8) Child violence
9) Gamble	10) Animal violence	11) Smartphone addiction	

C: Read the statements. Write the number of underlined word to match with the meaning.

1. The rights of a disabled person or a person with disabilities have been promoted for many years.
2. Many circumstances lead to crimes or offences, such as drugs, depression and mental illness.
3. Alcohol and drugs are often used for sexual violence, also known as sexual assault and sexual abuse.
4. An alcoholic is a one who craves alcohol or is addicted to alcohol.
5. That drug dealer, smuggler or trafficker was accused after police had arrested him with some cocaine.
6. According to sexual abuse statistics, the victim, or one who was abused, usually knows the offender or doer well.
7. Human trafficking has been an issue in Thailand because children and women are still sold as labors.
8. Lack of knowledge of birth control, also known as contraception and fertility control, may result in teen pregnancy.
9. Children who are neglected tend to suffer illness because they lack of health care or sanitation.
10. Corruption may result in negative consequences, such as a decrease in foreign investment, delay in economic growth or lack of trust in the government.

___ : A violent threat

___ : An outcome or result

___ : A person who got effects from crime

___ : A factor or condition

___ : A fact that there is not enough of needed things

___ : To charge with a crime

___ : An illegal action of selling human as slave or labor

___ : To have a strong feeling of wanting or desiring something

___ : To not give enough care to one who is your responsibility

___ : A person who has some problems in physical or mental function

D: Work in pair. Answer the questions then take turn asking and answering them with a partner.

1. What social issue are you concerned about the most? Why?

2. What are causes of the issue? And what is the main cause of it?

3. How does the issue affect people or society?

4. How do you protect yourself from the problem or take part of solving the issue?

E: You are going to give a presentation (4-5 min.) about the topic related to causes, effects or solutions of social issue. Use the answers from the previous tasks to help you prepare the outline and your talk.

Introduce the purpose: _____

Introduce the length: _____

Introduce the scope and story line: _____

Introduce available time for questions: _____

Body: _____

Conclusion: _____

รายการอ้างอิง

- Aliakbari, M., & Jamalvandi, B. (2010). The impact of role play on fostering EFL learners' speaking ability: A task-based approach. *Pan-Pacific Association of Applied Linguistics*(14(1)), 15-29.
- Best, J. W., & Kahn, J. V. (1986). *Research in Education* (5th ed. ed.). New Jersey: Prentice Hall Incorporate.
- Brumfit, C. J. (1984). *Communicative Methodology in Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Buck Institute for Education. [internet]. (2013). Presentation Rubric for PBL. Retrieved from http://bie.org/object/document/9_12_presentation_rubric_non_ccss
- Cohen, J. (1988). *Statistical Power Analysis for the Behavioral Sciences* (2nd ed. ed.). Hillsdale: NJ: Erlbaum.
- Dolati, I., & Mikaili, P. (2011). Effects of instructional games on facilitating of students' vocabulary learning. *Australian Journal of Basic and Applied Sciences*(5(11)), 1218-1224.
- Dorathy, A. A. (2011). Second language acquisition through task-based approach - Role play in English language teaching. *ESP World, Volume 11*(Issue 33).
- Ek, J. A. v., & Trim, J. L. M. (2001). *Vantage*. Cambridge: CUP.
- Ellis, R. (2003). *Task-based language learning and teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Emden, J. V., & Becker, L. (2010). *Presentation Skills for Students*. UK: Palgrave Macmillan.
- English Proficiency Index. [internet]. (2016, 6 March 2016). Retrieved from <http://www.ef.co.th/epi/>
- Essberger, J. (1997). Presentation and public speaking in English. Retrieved from <http://www.englishclub.com>
- Grice, G. L., & Skinner, J. F. (2004). *Mastering public speaking* (5th ed. ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Grussendorf, M. (2007). *English for Presentations Express Series*. Oxford: Oxford

- University Press.
- Iowa State University. [internet]. (2005). Oral Evaluation Rubric. Retrieved from <http://www.dartmouth.edu/~ssimon/files/Oral-report-rubric.pdf>
- King, J. (2002). Preparing EFL learners for oral presentations. *The Internet TESL Journal*(8(3)).
- Lee, J. (2000). *Tasks and Communicating in Language Classrooms*. Boston: McGraw Hill.
- Littlewood, W. (1981). *Communicative Language Teaching*. New York: Cambridge University Press.
- Matthews, C., & Marino, J. (1990). *Professional Interactions. Oral Communication Skills in Science, Technology and Medicine*. New York: Prentice Hall.
- Murad, T. M. (2009). *The effect of task-based language teaching on developing speaking skills among the Palestinian secondary EFL students in Israel and their attitudes towards English*. (Doctoral degree Unpublished), Yarmouk University. Retrieved from <http://asian-efl-journal.com/Thesis/Thesis-Murad.pdf>
- North Carolina Department of Public Instruction. [internet]. (1997). Evaluating Student Presentations. Retrieved from <https://www.ncsu.edu/midlink/rub.pres.html>
- Nunan, D. (2004). *Task-based language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Prabhu, N. S. (1987). *Second language pedagogy*. Oxford: Oxford University Press.
- Rahman, M. M. (2010). Teaching oral communication skills: A task-based approach. *ESP World, Volume 9*(Issue 1(27)).
- Richards, J. C., & Rodgers, T. (1986). *Approaches and Methods in Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Sarkis, R. (2012). Using Cognitive Strategies to Improve English Speaking Skill and Self-confidence. *American Journal of Education Sciences*(Issue 2(4)), 19-23.
- Stanford University. [internet]. (2015). Oral Presentation Evaluation Form. Retrieved from http://web.stanford.edu/class/me327/presentations/presentation_evaluation.pdf
- Storz, C., et al. . (2002). Oral Presentation Skills. Retrieved from people.engr.ncsu.edu/txie/publications/oral_presentation_skills.pdf

- Torky, S. (2006). *The effectiveness of a task-based instruction program in developing the English language speaking skills of secondary stage students*. (Doctoral degree), Ain Shams University. Retrieved from <http://aisee.info/index.php/IEFLJ/article/view/33/55>
- Tribolet, C. (2012). Using Cognitive Strategies to Improve English Speaking Skill and Self-confidence. *American Journal of Education Sciences*(Issue 2(3)), 36-40.
- University of West Alabama. [internet]. (2011). Rubric for Presentation and Delivery Skills. Retrieved from <http://www.business.uwa.edu.au/learning/rubric-skills-criteria>
- University of Wisconsin-Stout. [internet]. (2005). Speech and Presentation Grading Rubric. Retrieved from <http://www.uwstout.edu/soe/profdev/rubrics.cfm#oral>
- Ur, P. (1981). *Discussions that work*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Willis, D., & Willis, J. (2007). *Doing task-based learning*. China: Oxford University Press.
- Willis, J. (1996). *A framework for task-based learning*. Harlow: Longman Pearson Education.
- กชกร เป้าสุวรรณ, ธนภัทร ปัจฉิม, & สุจิตรา ฉายปัญญา. (2550). ความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการศึกษาค้นคว้าที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศูนย์สุโขทัย. Retrieved from กรุงเทพฯ:
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555-2559. Retrieved from <http://www.thailibrary.in.th/2014/02/13/thai-edu-master-plan-11/>
- กาญจนา อรุณสุขรุจี. (2546). ความพึงพอใจของสมาชิกสหกรณ์ต่อการดำเนินงานของสหกรณ์การเกษตรไชยปราการ จำกัด อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่. (ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กิตติชัย พินโน. (2554). ภาษากับการสื่อสาร (พิมพ์ครั้งที่ 2 ed.). กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาตะวันออกคณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- คริสโตเฟอร์ โรท. (2558, วันที่ 30 พฤศจิกายน 2558) ครูสอนภาษาอังกฤษ วิกฤตการศึกษาไทย? , หนังสือพิมพ์โพสทูเดย์.
- เคธี เมียว แตน, เกศสุดา รัชฎาวิชชุกุล, & Blumenfeld, P. (2550). ภาษาอังกฤษสำหรับการนำเสนอข้อมูลทางเทคนิค *English for Technical Presentation*. กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ.
- งามพริ้ง รุ่งโรจน์ดี. (2546). สบายๆ เมื่อจับไม้ค้พูดภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 2 ed.). กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริม

เทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).

- ชัยญวัลย์ เชิดชูกิจกุล. (2548). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ ณ ศูนย์บริการประชาชนแบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จ สำนักงานเขต กรุงเทพมหานคร. (ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ไชยยนต์ โตเทศ. (2551). การใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานที่เน้นประสบการณ์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว. (ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทัศนีย์ ธราพร. (2556). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสาร. (ปริญญาดุษฎีบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นนทพัทธ์ เมืองยศ. (2552). การพัฒนาความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเอง โดยการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยวของนักเรียนระดับก้าวหน้า. (ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นันทวดี วงษ์เสถียร. (2550). เทคนิคการนำเสนอผลงานเป็นภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 2 ed.). กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- นิลุบล จิตต์มั่น. (2547). การพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โดยการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น. (ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นุชรรัตน์ สิริประภาวรรณ. (2549). เทคนิคประชุมและนำเสนอแบบมีอาชีพ. กรุงเทพฯ: สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ.
- บุบผา อยู่ทรัพย์. (2555). การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาผ่านการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้. วารสารวิจัย มสศ.8(2)), 189-204.
- ประวีณ ณ นคร. (2542). เทคนิคการนำเสนอเรื่องด้วยวาจา. กรุงเทพฯ: สวัสดิการสำนักงาน ก.พ.
- ปิยธิดา วงศ์ไข. (2547). การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนผู้ใหญ่. (ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พรธณี ชูทัยเจนจิต. (2550). จิตวิทยาการเรียนการสอน. นนทบุรี: เกรท เอ็ดดูเคชั่น.
- พารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา. (2556, 20 กุมภาพันธ์ 2556) เด็กไทยอ่อนภาษาอังกฤษ ผิดที่หลักสูตร. หนังสือพิมพ์มติชน.
- ไมเคิล เดวิด เซลบี. (2558) ศธ.ยกระดับภาษาอังกฤษเด็กไทย เตรียมอบรมเข้มครูไทย 500 คน โดย 50 เทรนเนอร์ต่างชาติ. ข่าวสำนักงานรัฐมนตรี.
- วารกรณ์ สามโกเศศ. (2558, 30 พฤศจิกายน 2558) ครูสอนภาษาอังกฤษ วิฤตการศึกษาไทย. หนังสือพิมพ์โพสทูเดย์.
- วัชรารัตน์ หนูหล้า. (2553). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นการใช้กิจกรรมภาระงานเพื่อการสื่อสาร. (ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- วิรัช ลภีรัตนกุล. (2543). วาหนิเทศและวาหนิศิลป์: หลักทฤษฎีและวิธีปฏิบัติ ยุคสหัสวรรคใหม่ (พิมพ์ครั้งที่ 3 ed.).

- กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภรัตน์ แสงฉัตรแก้ว. (2554). การพูดในที่ประชุม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมเกียรติ อ่อนวิมล. (2560, 12 เมษายน 2560). คนไทยแพ้ภาษาอังกฤษในอาเซียน. Retrieved from <https://www.dailynews.co.th/article/199472>
- สร้อยตระกูล อรรถมานะ. (2550). พฤติกรรมองค์การ (พิมพ์ครั้งที่ 4 ed.). กรุงเทพฯ: คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สราลี ทองแถม. (2556). การพัฒนาการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้กิจกรรม การเรียนแบบเน้นภาระงาน. (ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สาธิต จันทรวินิจ. (2556). สถิติเพื่อการวิจัยทางการศึกษา. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากรพระราชวังสนามจันทร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ ตามกรอบ อ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป *The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)* ระดับชั้นมัธยมศึกษา.
- สิตา ทายะติ. (2551). การใช้กิจกรรมเว็บแควสเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสามารถทางการพูดนำเสนอของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. (ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุกานดา ญาติพร้อม. (2551). การบูรณาการกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนระดับก้าวหน้า. (ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุปรียา เตจ๊ะตา. (2552). การส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของผู้เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนที่เน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว. (ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุพัตรา กองทรัพย์. (2550). การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- สุภาลักษณ์ ชัยอนันต์. (2540). ความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการส่งเสริมการปลูกมะเขือเทศแบบมีสัญญาผูกพันในจังหวัดลำปาง. (ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อดิศา เตียว, มณฑา จาภูพจน์, นันทา ชีระมณี, วราภรณ์ ศรีพีเชรพันธุ์, สุธารี ประเสริฐสรรพ, ปรียา คำเจริญ, . . . เปรมินทร์ คาระวี. (2547). โครงการข้อมูลพื้นฐานเพื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศระดับอุดมศึกษา ในภาคใต้. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- อรรถพร คำคม. (2546). การให้บริการสินเชื่อของธนาคารอาคารสงเคราะห์: ศึกษาจากความคิดเห็นของผู้ใช้บริการ ฝ่ายกิจการสาขากรุงเทพและปริมณฑล. (ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อารี พันธุ์มณี. (2546). จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: ไยใหม่ ศรีเอทีพี กรุ๊ป.
- อารีรักษ์ มีแจ้ง, ดุษฎี รุ่งรัตนกุล, นันทวัน ชุมตันติ, & อภิชัย รุ่งเรือง. (2554). การวิจัยเพื่อประเมินผลการ

ดำเนินงานของศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
นเรศวร(13(2)), 55-72.

อุทัยพรรณ สุดใจ. (2545). ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อการให้บริการขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
จังหวัดชลบุรี. (ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายณัฐันต์ แยมฉาย
วัน เดือน ปี เกิด	4 มีนาคม 2534
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลแม่และเด็ก จังหวัดนครสวรรค์
วุฒิการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
ที่อยู่ปัจจุบัน	28/1 หมู่.4 ต.นครสวรรค์ตก อ.เมือง จ.นครสวรรค์

